

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

Pentru efectuarea lucrărilor agricole de toamnă la timp și de calitate, pentru dobândirea unor recolte mai bogate în 1972:

RESPONSABILITATE MAXIMĂ LA TOATE NIVELELE, EXIGENȚĂ DEOSEBITĂ DIN PARTEA SPECIALIȘTILOR, A TUTUROR LUCRĂTORILOR DIN AGRICULTURĂ!

În agricultură se desfășoară, în aceste zile, două acțiuni de importanță deosebită: recoltarea culturilor de toamnă — etapă care încheie activitatea de producție a acestui an și, concomitent, pregătirea terenului și însămînțarea culturilor de toamnă — prin care se pun bazele recoltei anului viitor. Volumul mare al lucrărilor, complexitatea acestora, necesitatea executării lor în același timp, în perioade scurte, la care se adaugă cerința ca toate operațiunile să se facă sub semnul celei mai înalte exigențe față de calitate, solicită din partea tuturor celor ce lucrează azi pe ogoare, și în mod deosebit a specialiștilor, din partea conducerilor unităților și a direcțiilor generale județene, un efort deosebit, o mobilizare deplină a forțelor și mijloacelor existente, o organizare exemplară a muncii la toate nivelele, o ridicare a responsabilității fiecărui mecanizator, cooperator sau inginer pentru punerea cât mai rapidă la adăpost de intemperii a recoltei anului curent, pentru dobândirea unor producții cât mai mari, în 1972, la toate culturile.

Întreaga noastră activitate, în actuala campanie și în perspectivă, trebuie să se desfășoare avînd permanent în vedere prețioasele indicații date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, prin scrisoarea adresată comitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid din agricultură,

Ing. Angelo MICULESCU

ministru secretar de stat în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor

consiliilor populare județene, comunale, direcțiilor generale agricole, uniunilor județene ale C.A.P., tuturor lucrătorilor și specialiștilor din unitățile agricole de stat, țărănilor cooperatori. În acest document deslușim cu toții, expresia griii deosebite pe care conducerea de partid și de stat o acordă dezvoltării continue a agriculturii, creșterii aportului său la progresul general al țării.

După cum este cunoscut, în acest an — primul an al noului cincinal — ca urmare a transpunerii în viață a măsurilor stabilite de conducerea partidului, au fost înscrise nivele mai înalte de producție, față de realizările anilor anteriori, la toate culturile, fapt care trebuie să asigure economiei naționale un important plus de produse agroalimentare. Analiza în detaliu a nivelurilor atinse de unități sau județe — lucru care s-a făcut, de altfel, atît la consfătuirea pe țară consacrată culturii grîului, cît și în ședințele activului din agricultură, organizate de comitetele județene de partid — a arătat tuturor, clar și convingător, că rezultatele obținute pînă

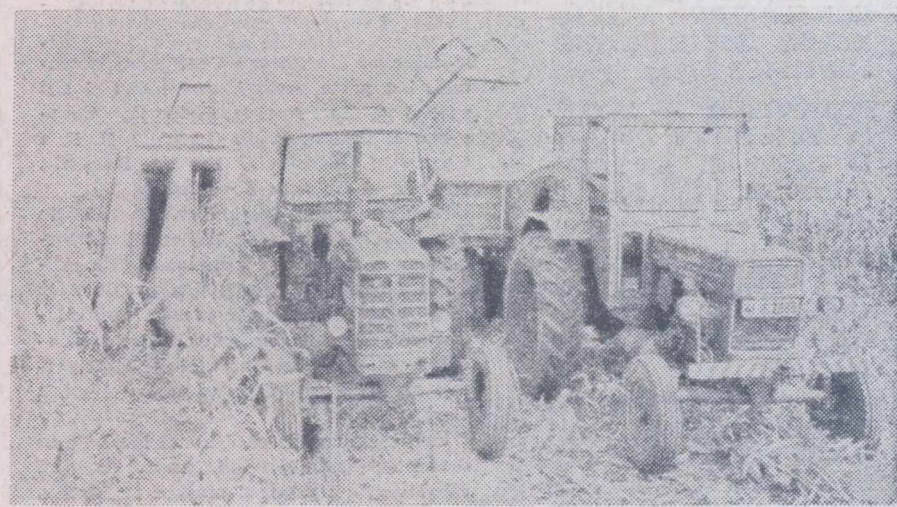
acum, deși în general mai bune, nu corespund încă eforturilor mari făcute de stat pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii. Este o concluzie majoră care trebuie să îndemne la reflecție permanentă pe fiecare specialist agricol și la acțiune energetică pentru ca deficiențele ce le mai avem în muncă, și care au făcut să se înregistreze recolte ce nu concordă cu posibilitățile de producție create, să fie cu hotărîre eliminate. Aceasta impune

ca, peste tot, să se tragă învățăminte din propria experiență, din experiența unităților fruntașe sau a stațiilor experimentale învecinate, să se întărească disciplina în producție și să se acorde o grijă sporită aplicării, cu discernămint, a tehnologiilor stabilite la fiecare cultură.

În mod deosebit este momentul să se insiste asupra pregătirii exemplare a terenurilor și însămînțării grîului la cel mai înalt nivel agrotehnic. În 1972 urmează să se realizeze o producție de grîu de peste 6 milioane tone. Nu este o sarcină ușoară. Îndeplinirea ei necesită o grijă deosebită, în primul rînd din partea specialiștilor agricoli, a celor de la conducerea fermelor, pentru aplicarea în producție a tuturor măsurilor agrotehnice necesare realizării sarcinilor de producție și livrare.

Avem azi, în agricultură, o dotare mecanică corespunzătoare, avem la dispoziție cantități sporite de îngrășăminte chimice

(Continuare în pag. a 3-a)

Recoltarea porumbului la cooperativa agricolă de producție Afumați, județul Ilfov.

Recomandări ale I.C.C.P.T.-Fundulea privind:

TEHNOLOGIA CULTIVĂRII NOILOR SOIURI DE GRÎU DE TOAMNĂ

(pag. 4)

Al V-lea

Pavilion de mostre de bunuri de consum:

INIȚIATIVA CREATOARE, ÎN SLUJBA DIVERSIFICĂRII PRODUCȚIEI

(pag. 9)

Zootehnia județului Mureș pe treptele modernizării

FACTORI DINAMIZANȚI: asociere, cooperare, concentrare, specializare

Ing. Marcel MOGOȘIU

director general al Direcției generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape

Disponind de condiții naturale prielnice, de pajiști întinse care ocupă mai bine de 30% din suprafața agricolă, creșterea animalelor — înțelepciunea tradițională pe aceste meleaguri ale țării — a devenit una din principalele ramuri ale agriculturii județului Mureș, aducîndu-și o contribuție sporită de la un an la altul, la o mai bună aprovizionare a populației cu produse alimentare și a industriei cu materii prime, la asigurarea disponibilităților necesare exportului.

Srijinul material permanent primit din partea partidului și statului a permis ca, odată cu sporirea numerică a efectivelor de animale, să se realizeze pași însemnați pe linia concentrării, profilării și specializării producției zootehnice, a organizării acesteia pe baze științifice, moderne. În ultimii ani, la Gornești, Iernut și Ungheni au fost date în folosință mari unități zootehnice de

stat de tip industrial care, pe lângă aportul substanțial adus la sporirea producției animale, au devenit centre de difuzare a tehnologiilor moderne, exemple convingătoare pentru extinderea și generalizarea metodelor intensive de exploatare în fermele zootehnice ale cooperativelor agricole.

În acest context, Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale în perioada 1970—1980, adoptat de plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970 — parte integrantă din planul general de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste elaborat de cel de al X-lea Congres al P.C.R. — Program amplu dezbătut și în județul nostru — ne-a dat posibilitatea creării unui cadru organizat, cu obiective precise atît pentru activitatea curentă, cît și pentru cea de perspectivă.

Deși ne aflăm încă la începutul înfăptuirii transformărilor uriașe în care

sintem angrenați din plin, putem afirma cu satisfacție, dar nu și cu sentimentul autoliniștirii, că în județul Mureș, startul măsurilor innoitoare este promițător, că prevederile Programului național au și început să prindă viață.

Realismul și trînicia măsurilor pe care le întreprindem sînt garantate de faptul că acestea sînt rodul unor studii aprofundate, al unor largi dezbateri la care și-au adus contribuția un mare număr de specialiști și lucrători din zootehnie, care au analizat și hotărît cu spirit de răspundere direcțiile de dezvoltare, în funcție de condițiile optime existente în fiecare unitate. Aceste măsuri, cuprinse în programe concrete pentru fiecare specie de animale, au fost avizate de consiliul Direcției generale județene și aprobate de Comitetul județean de partid.

Principala ramură în zootehnia cooperativelor agricole din județul nostru este creșterea taurinelor, a cărei pondere în producția globală zootehnică reprezintă 73%. Dovadă că, din cele 169 de cooperative existente, 166 vor crește, în continuare, taurine. Prin măsurile întreprinse, concentrarea, specializarea și profilarea în această ramură se conturează prin înființarea de asociații intercooperatiste care, prin unirea forțelor proprii și cu srijin din partea statului, au trecut la organizarea unor unități moderne pentru creșterea vacilor de lapte, cu capacități de 650—1050 de locuri, și pentru îngrășarea tineretului taurin, fiecare de 1400—5000 locuri pe serie. Astîel, în 8 asociații intercooperatiste — la Acățari, Gănești, Sighisoara, Zagăr — Coroi, Simmartin, Gănești și Ghindari — prin forțele unite ale celor 27 de cooperative agricole asociate, se vor crește

(Continuare în pag. a 7-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 37 (449)

Joi, 16 septembrie 1971

SUMAR

- Adunări generale ale reprezentanților salariaților: **LA CENTRALA VIEI ȘI VINULUI: PREOCUPĂRI IMEDIATE ȘI DE PERSPECTIVĂ** (pag. 5)
- **ODATĂ CU RECOLTĂRILE DE TOAMNĂ — ÎNSILOZĂRI MASIVE!** (pagina 6)
- **ZOOTEHNIA JUDEȚULUI MUREȘ, PE TREPTELE MODERNIZĂRII** (pag. 7)
- La întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii: **CONSTRUIREA ATELIERELOR ÎNTÂRZIE NEJUSTIFICAT** (pag. 8)
- **TERASAREA — METODĂ EFICIENTĂ DE VALORIFICARE A TERENURILOR ÎN PANTĂ** (pag. 10)
- **APĂRAREA PĂDURILOR ÎMPOTRIVA INCENDIILOR — ÎNDATORIRE CETĂȚENEASCĂ** (pag. 11)
- **CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU EDUCAREA OAMENILOR ÎN SPIRITUL CORECTITUDINII ȘI APĂRĂRII AVUȚIEI OBȘTEȘTI** (pag. 12)
- **DIN NOU LA ȘCOALA** (pag. 13)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian **ALBULESCU** (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian **CĂRARE**; Ing. Vasile **CIAUȘU** (redactor șef.); Ing. Sonia **DIRADURIAN**; Ing. Eugen **GRIGORESCU**; Ing. Nicolae **MANTZ**; Dr. ing. Teodor **MARIAN**; Ing. Gheorghe **MOLDOVAN**; Ing. Ioan **MOLDOVAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea **MOȚOC**, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu **MUREȘAN**, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian **ROȘCA**; Ing. Mihai **SEMENESCU**; Anton **STOIANOVICI**; Ing. Nicolae **STOICA**; Dr. doc. Nicolae **ȘTEFAN**, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile **TEMIȘAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion **TEȘU**; Ing. Ion **TOMA**; Prof. dr. Sergiu **VREJBA**.

Redacția: București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

Lucrările Comisiei pentru Agricultură și Silvicultură a Marii Adunări Naționale

În ziua de 10 septembrie 1971, Comisia pentru agricultură și silvicultură a Marii Adunări Naționale a dezbătut, sub conducerea tovarășului Dumitru Coliu, președintele comisiei, concluziile rezultate din analiza efectuată, din însărcinarea Consiliului de Stat, asupra măsurilor luate de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor pentru dezvoltarea silviculturii în următorii 10 ani în lumina cerințelor actuale și de perspectivă.

La ședință au participat prof. Nicolae Glosan, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, Filip Tomulescu, șeful Departamentului Silviculturii, reprezentanți ai conducerii altor organe ale administrației de stat și specialiști în domeniul silviculturii.

Raportul prezentat și dezbaterile au evidențiat realizările obținute, cu privire la buna gospodărire a fondului forestier precum și unele deficiențe existente în acest domeniu.

Pe baza constatărilor și a propunerilor făcute, Comisia a propus măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea activității Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, precum și a altor organe ale administrației de stat, priitoare la dezvoltarea silviculturii din țara noastră.

Concluziile și propunerile adoptate de comisie vor fi înaintate Consiliului de Stat.

Deschiderea Lucrarilor Celei de-a 5-a Conferințe de Meteorologie a Carpaților

La Casa Universitarilor din Capitală au început marți dimineață lucrările celei de-a 5-a Conferințe de meteorologie a Carpaților. La această reuniune internațională, intrată în tradiția meteorologilor și climatologilor din Europa Centrală și Orientală, la parte savanți, cercetători și alți specialiști din Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Iugoslavia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică.

În ședința de deschidere, președintele Consiliului Național al Apelor, Florin Iorgulescu, a salutat pe participanți și a subliniat importanța soluționării problemelor meteorologice ale zonelor muntoase. Conferința a fost, de asemenea, salutăată de M. Konček — R. S. Cehoslovacă, inițiatorul primei reuniuni științifice de meteorologie a Carpaților.

În cele patru zile cât durează lucrările se dezbate probleme privind meteorologia și climatologia din lanțul muntos al Alpilor, Carpaților și Balcanilor, precum și în legătură cu alte fenomene meteorologice menite să ducă la perfecționarea prevederilor timpului.

În cinstea participanților la conferință, Nicolae Ciovică, directorul Institutului de meteorologie și hidrologie, a oferit un cocteil.

Înceierea Seminarului Internațional consacrat Proiectelor de Irigații și Drenaj

La Academia de Științe Agricole și Silvicultură s-au încheiat simbatic lucrările seminarului internațional privind „Metodologia planificării proiectelor de punere în valoare a terenurilor prin irigații și drenaj”, organizat de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.) și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.), în colaborare cu guvernul țării noastre.

În cele cinci zile cât au durat lucrările, participanții — specialiști din 11 țări și consultanți și experți P.N.U.D. și F.A.O. — au dezbătut probleme privind planificarea și programarea proiectelor de punere în valoare a terenurilor, folosirea apelor subterane, metode pentru drenajul terenurilor agricole, cerințele de apă ale culturilor și sisteme de irigații. Au fost, de asemenea, subliniate tendințele actuale cu privire la irigații și drenaj, precum și la diversificarea utilajelor, dispozitivelor și materialelor folosite în acest scop.

Sesiunea Biroului Grupului de Lucru F.A.O. pentru Hidraulica Agricolă

La București, au loc în aceste zile lucrările sesiunii biroului Grupului de lucru F.A.O. pentru hidraulica agricolă. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează discutarea agendei reuniunii de anul viitor a grupului — care va avea loc tot în țara noastră — precum și măsurile pentru pregătirea ei.

Înainte Recoltării Cartofilor

Casa agronomului din Stoenesti, județul Prahova, a găzduit săptămîna trecută o ședință de lucru a Centralei de producție, industrializare și valorificare a legumelor și fructelor, avînd ca temă organizarea recoltării, preluării și însilozării cartofilor. Ședința — la care au participat conducerea întreprinderilor județene și cercetători din domeniul respectiv — a permis elaborarea unor măsuri tehnice și organizatorice de mare importanță pentru asigurarea fondului de marfă și de sîmînță la această valoroasă cultură.

„COPILUL VITREG” DE LA BRAGADIRU

La Bragadiru ființează un ciudat hibrid, în totală neconcordanță cu actualele organizații ale industriei noastre alimentare. Pe lângă fabrica de spirt „Fulgerul” — care depinde, cum e și normal, de Centrala fabricilor de bere, spirt și amidon — funcționează și o fabrică de conserve. Or, se știe că industria conservelor se află sub îndrumarea și controlul altui organism, al Centralei de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor.

Se produc, așadar, la „Fulgerul” conserve de legume și fructe avînd tehnologii total diferite de cele ale fabricării spirtului, glucozei, lichiorurilor, malțului sau drojdiei de bere.

— Dar cum se poate una ca asta? am cerut noi lămuriri.

— Așa a fost de la naționalizare aici — și o fabrică de spirt și una de conserve — așa este și acum — ni s-a răspuns evaziv.

Aflăm că, de fapt, fabricușă de conserve afectează destul de serios activitatea generală de la „Fulgerul”, întreprindere cu o altă specializare. Din totalul volumului de producție realizată aici, conservele nu reprezintă nici 10%. Dacă fabrica de spirt „Fulgerul” ar fi degrevată de producerea conservelor, diferența de producție s-ar realiza prin extinderea altor sortimente de bază extrem de cerute pe piață, folosindu-se astfel mai eficient spațiile rămase disponibile.

În plus, mica fabrică de conserve de la Bragadiru, artificial „îlpită” de o Centrală industrială avînd un cu totul alt profil, se zbate ca pește pe uscat, aflîndu-se, într-un fel spus, în situația unui copil vitreg; nimeni nu îi asigură materia primă, procurată de altfel din toată țara, cu mari cheltuieli de transport; secția de conserve rămîne în afara preocupărilor privind modernizarea, aprovizionarea, desfacerea producției și a tuturor celorlalte acțiuni inițiate de Centrala specializată în producția de conserve.

Pînă cînd va mai aștepta „copilul vitreg” de la Bragadiru să-și găsească locul cuvenit în familia sa — industria conservelor?

Așteptăm un răspuns de la centrala care, de fapt, ar trebui să-i fie mamă bună.

ION PREDA

Reînnoiți-vă abonamentele la revista **„AGRICULTURA”**

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

SCRISORI

Pregătesc campania de însămînțări

La cooperativa agricolă Lăpușnic, județul Hunedoara, în această perioadă, odată cu efectuarea altor lucrări de sezon, o mare importanță se dă și pregătirii în cele mai bune condiții a campaniei de însămînțări.

Faptul că în acest an, această unitate a obținut cea mai mare producție de grâu la hectar pe județ (de pe 80 ha cultivate cu soiul Bezostaia obținîndu-se 3573 kg la hectar) dă un imbold și mai mare cooperativilor de aici pentru obținerea unei producții sporite.

După cum ne spunea inginerul șef al C.A.P. Lăpușnic, Solomon Teodor, stadiul pregătirii lucrărilor este avansat. Pînă de curînd s-a asigurat și condiționat întreaga cantitate de sîmînță, soiul Bezostaia urmînd a se însămînța pe 80% din suprafața planificată.

De asemenea, o grijă deosebită se acordă pregătirii terenului ce urmează a fi însămînțat cu grâu și orz, o parte fiind de pe acum arat și fertilizat. (Miron ȚIC).

Semne de avertizare

Pentru a preveni accidentele de muncă, pe baza măsurilor luate de S.M.A. Tinca, județul Bihor, de curînd, au fost plantate și pe teritoriul cooperativei noastre semne de avertizare de care trebuie să țină seama toți mecanizatorii.

Măsura vine să răspundă normelor de protecția muncii. Pe cele 2000 ha ale cooperativei noastre, Călăcea, au fost astfel plantate peste 50 semne de avertizare. Ele sînt așezate în locuri cât se poate de vizibile. (Ing. N. BOGLUȚ).

Peste prevederile de plan

Colectivul de muncă de la Întreprinderea de stat „Avicola”-Bacău a realizat noi și remarcabile succese în activitatea economico-financiară pe cele 8 luni ale acestui an. Astfel, planul de venituri a fost depășit cu 6 900 000 lei, în timp ce cheltuielile de producție au fost substanțial reduse. Ca urmare a acestor rezultate, în toate compartimentele de activitate, planul de beneficii a fost depășit cu 1 800 000 lei.

★

După 8 luni de activitate, lucrătorii fermei legumicole Letea, din cadrul I.A.S. Bacău, au întocmit un bogat bilanț; marea majoritate a culturilor recoltate întrec prevederile planului și a angajamentelor asumate. Conform unor calcule preliminare, vor fi realizate peste plan circa 200 tone de legume. Numai la roșii se prevede o depășire a planului cu 65 de tone. De asemenea, se estimează obținerea unui beneficiu de 400 000 lei, față de 120 000 lei planificați. (Vasile IONESI)

Cine va suporta paguba?

Pentru asigurarea unei părți din furajele necesare hrănirii porcilor din cadrul noului complex zootehnic înființat în satul Cotu Vameș, comuna Horia, județul Neamț, în acest an s-au cultivat cu porumb 50 de hectare repartizate de C.A.P. „Ion Creangă” pe tarlalele „Gorovei” și „Muscelul Duri”.

Responsabili pentru buna întreținere a acestei culturi sînt brigadierii Ioan Bejenaru și Vasile Mocanu, din satul Borșta, comuna Secueni. Dar, prașilele mecanice și manuale nu s-au executat la timp, ci mai tîrziu cu trei săptămîni, încît buruienile au făcut ca porumbul să rămînă mic, îngălbenit. Ce drept, ulterior prașila a doua mecanică s-a efectuat pe întreaga suprafață, dar neglijența inițială va avea efecte în producția finală. Se pune de pe acum întrebarea: cine va suporta paguba? (Gh. BALAIȚA)

Cu primele zile ale lui septembrie, cimpurile încep să ruginească. Foşnesc porumburile înveşmîntate în dantelele subţiri ce poartă patina aurului vechi. Grădinile îşi ţes evantai de porţelan ce plîpîie printre safirele şi smaraltele ultimelor culturî ce se string. Livezile îşi etalează snopii de rubine şi ametiste ale merilor şi prunilor. Un aer dulce, jilav, stăruie pe vastele tarlale; se aud zgomotele infundate ale tractoarelor ce zoresc pregătutul ogoarelor, pentru a primi grabnic seminţele.

Opriseră nu departe de linia şoselei ce duce spre Tirgovişte. Amîndoi înalţi, bronzăţi, cu chipuri încordate, cercetînd ceva la unul din cele două tractoare, ajutîndu-se, evident. Pămîntul de culoarea şocolatei se scufundă uşor sub paşi, semn că arătura după prima cultură din acest an a fost bună. Acum ei fac înăuîl discut. Cu o zi-două înainte de semănat îl vor da şi pe-al doilea.

— A cui e tarlaua ?

— A cooperativei din Tirgşorul Nou, 60 de hectare. Vorbeşte **Ion Măndică**, unul din cei doi tractorişti, ce poartă baze, pulover roşu şi pantaloni cenuşii. Celălalt, îmbrăcat în salopetă, **Alexandru Măndică** („nu, nu sîntem nici un fel de rude, deşi locuim tot în Stoenestî, e doar o coincidenţă de nume”), relatează că se înţeleg bine cu inginerul şef al cooperativei, **Stere Maican**, care vine deseori pe la el, la secţia a şasea a S.M.A. Buda, judeţul Prahova. Acum zoresc. Fiecare reuşeşte să treacă de 16 hectare pe zi, în cânt miine vor fi gata aici şi vor trece pe-o tarla alăturată. **Alexandru Măndică** are însă pe inimă o supărare: în campania de treieriş el s-a numărat printre fruntaşii staţiunii, a muncit cu sîrguinţă deosebită şi, ca urmare, a fost premiat. Dar, pînă acum a primit numai... jumătate din suma cuvenită. Cum serviciul de contabilitate tărăgănează plata respectivă, n-ar trebui oare să-şi spună cuvîntul şi comitetul sindicatului, căruia i-a adus, de altfel, la cunoştinţă deficienţa ?

Intrebare justă, pe care o adresăm şi noi organelor sindicale de la I.A.S. Buda.

De undeva, dinspre Stoenestî, trec pe şosea autocamioane virtuozii cu ştiuleţi galbeni de porumb. În sectorul zootehnic al unei cooperative agricole, pe stînga, se lucrează la amenajarea unor şire mari de fin. Numărăm peste 9 asemenea şire „încheiate”. Înseamnă că oamenii au tras învăţăminte din anii trecuţi,

au recoltat peste tot locul ierburile, le-au uscat şi depozitat cu grijă, încît au asigurat hrana animalelor la acest capitol — fibroase. Dar, nici suculentele nu sînt neglijate. Iată: departe, într-un mijloc de cîmp, a oprit un tractor ce acţionează o maşină C.S.U. pentru recoltatul şi tocatură porumbului pentru siloz. Grăbim să-i ieşim în întîmpinare şi peste zece minute stăm de vorbă cu tractoristul **Constantin Stroe** de la S.M.A. Gura Ocniţei, judeţul Dimboviţa. În re-

în cîmp, mai bine de 40 de oameni sînt răsăriţi de-a lungul straturilor, pe lingă lăzile arămii. Producţia a fost bună, planul depăşit. Ca şi la cartofi, roşii, varză. Se lucrează în excelente condiţii cu centrul de legume şi fructe **Moroni**, care ridică legumele recoltate operativ, conform unui grafic întocmit prin bună înţelegere.

— Avem oameni minunaţi, subliniază tehnicianul **Alexa Georgescu**, arătîndu-ne cîteva siluete aplecate în brazde,

CULORILE TOAMNEI

morca plină „ochi” porumbul parcă abureşte, emanînd lumini alb-gălbui şi un miros acrişor, ca al laptelui muls prosopăt. Şefa de echipă **Georgeta Fireteanu**, îmbrăcată „modern” (băsmăluţă roşie, bluză de mătase roz, pantaloni şi gheţe negre de catifea) a lucrat pînă adineauri împreună cu mama dinşii, **Ioana Stoica**, ca minuitoare de agregat, „îndreptînd” din mers tocătura din remorcă. În urma agregatului, alte două cooperative strîng cu secerile porumbul culcat de roţile tractorului, astfel încît să nu se piardă nimic.

— Terminaţi azi ?

— Oh, desigur, zice **Constantin Stroe**. Pot „face” cinci hectare pe zi, şi am început ieri; or, aici, tarlaua nu are decît vre-o opt hectare...

Acum a sosit val-vîrtef cu altă remorcă, tractoristul **Aurel Mîrea**, care a dus încercătura dinainte la gropile unde porumbul se insilozează, încît după cuplarea celei pline, Stroe a pornit din nou la lucru în lan, lăsînd în urmă o diră subţire de fum albicios ca norii scămoşaşi ce încep să se adune spre Tirgovişte.

La cîntar, tehnicianul **Alexa Georgescu** notează într-un caiet o nouă cifră. Autocamionul încărcat cu lăzi cu ceapă uscată e gata de plecare. Grădina de legume de-aici, a cooperativei agricole din Dărmăneşti, se întinde pe 43 de hectare.

peste şirurile de ceapă. **Anastasia Potlog** şi **Elena Sirbu**, de exemplu, sînt şefe de echipă extrem de exigente, nu-i lasă pe oameni să aşeze în lădiţe decît marfă de calitate întâi. Vin la muncă cele dintîi, pleacă ultimele. Grădinăritul le-a devenit o meserie la care ţin ca la propriile lor treburi de acasă. Merită să scriţi despre ele. Acum, pregătăm şi solele pe care vom planta salată verde şi ceapă de stufat. Şi ele îşi găsesc vreme, să pună bine şi sămînţa de care e nevoie... Adeverate fruntaşe !

Trecem prin comuna Valea Voievozilor, aşezare cu rezonanţă istorică. Ne întîmpină de pe dimburi o pădure de sonde, iar de pe marginea şoselei, chiar acum, în apropierea mijlocului lui septembrie, o paletă ispititoare de flori — crăiţe, margarete, tufănele, crizanteme timpurii, semn al bunului gust al gospodarilor.

Străbatem apoi oraşul Tirgovişte, chiar prin strada pe care sălăşluiesc ruinele vechiului palat domnesc, la poarta căruia străjuieşte bustul lui Petru Cercel, şi ieşind din mediul citadin, ne afundăm într-o împărăţie a livezilor. Sîntem la trupul Măneşti al fermei Răzvad a I.A.S. Tirgovişte, fermă fruntaşă, care trimite de mulţi ani la export sute şi sute de tone de fructe extrem de apreciate.

Şeful fermei, **Ion Mălăieru**, tocmai l-a făcut cîntar de a fi trimis, im-

preună cu alţi specialiştii, într-o călătorie de documentare în unele ţări ale Europei şi Asiei, încît stăm de vorbă cu tehnicianul **Gheorghe Dănciucă**.

— Cum se explică succesele dumneavoastră ?

— Cred că înainte de toate, pe lingă alte lucrări obişnuite de întreţinere, căutăm să acordăm o deosebită grijă combaterii bolilor şi dunătorilor pomilor. Pe toate cele 160 de hectare ale fermei cultivate cu meri, peri, cireşi şi pruni, obţinem în fiecare an recolte bune. Ne mîndrim cu faptul că nu ni se returnează niciodată vreun transport de fructe ca necorespunzător indicelui de calitate.

Sub aripile unei mari hale stau stivuite, gata de a fi expediate, spre R. D. Germană şi Anglia, sute de lădiţe cu prune din soiul Ana Spăth. În livadă, culeg de zor peste o sută de muncitori zilieri şi sezonieri...

Umblăm pe sub pomii povîrniţi de rod, luăm aminte la atenţia cu care femeile şi bărbaţii execută culesul şi umplerea lădiţelor căptuşite cu hîrtie albă, creponată. Gesturile par ceremonioase, ai impresia că nişte bijutieri îşi fac meşteşugul cu migala cunoscută, dar nu e vorba decît de o simplă obişnuinţă, cu care oamenii au fost deprinşi la îndemnul muncitorilor comunisti — cum sînt **Gheorghe Marica**, **Gheorghe Purcaru**, **Niculae Zafiu**, **Ion Vezman**, **Dumitru Dincă** şi alţii, pe care responsabilul grupei sindicale ni-l indică în cuvinte de entuziasm, pentru hărnicie şi disciplină.

— La noi nu se face făuire, precizează cu simplitate tehnicianul **Dănciucă**.

Adică: nu se pun prune mari, frumoase, cu un colorit superb, doar la suprafaţă, ci în întregime lădiţele închid numai marfă „a-ntîia”. Restul se dă fabricilor de marmeladă sau cazanelor de fabricat ţuică. În plus, şoferii sînt „avertizaţi” asupra modului cum transportă fructele, astfel ca lădiţele să ajungă absolut nevătămate, pînă la rampa de încărcare în vagoane.

S-a înserat, o ploaie repede a răcorit drumurile. Dar prin comunele pe unde trecem la înapoiere, muncile toamnei continuă neistovite, fiindcă vremea începe să fie tot mai scurtă şi mai preţuită, pe măsură ce culorile paletelor încep să capete contururile sfîrşitului de sezon.

AI. RAICU

RESPONSABILITATE MAXIMĂ

(Urmare din pagina 1)

şi insectofungicide, avem seminţe cu o valoare biologică ridicată, s-a îmbogăţit experienţa specialiştilor noştri. Ceea ce se cere acum este ca peste tot să se acţioneze cu operativitate, fără a se admite nici un fel de abateri de la prescripţiile agrotehnicii avansate.

Cîteva probleme cuprinse în programul măsurilor privind pregătirea şi desfăşurarea campaniei agricole de toamnă, trebuie să reţină în mod deosebit atenţia mecanizatorilor şi a specialiştilor agricoli. Ne referim, în primul rînd, la pregătirea responsabilă a terenurilor pentru însămînţările de toamnă. Eliberarea rapidă a solului de culturile destinate ca premergătoare grîului, tocarea resturilor vegetale pentru a fi încorporate sub brazdă, efectuarea unor arături bune — adînci, uniforme şi bine mărunţite — sînt condiţii esenţiale pentru dobîndirea unor recolte bogate la culturile de toamnă.

O rezervă deosebită de sporire a producţiei de grîu o constituie fertilizarea raţională a terenurilor destinate acestei culturi, prin diferenţierea cantităţilor pe parcele şi încorporarea la adîncime a superfosfatului. La aplicarea înarşămîntelor se vor asigura gruparea MIC-urilor, jalnarea terenurilor pentru realizarea unor fişii uniforme fertilizate, limitarea cu prelate a zonei de aplicare a îngrăşămintelor, pentru a se evita distribuţia neuniformă, păgubitoare pe care o poate genera vîntul. Toate aceste operaţiuni trebuie să se facă sub supravegherea directă a specialiştilor, spre a se realiza o administrare cit mai economică a substanţelor fertilizante, contribuind astfel simţitor la creşterea producţiei.

Experienţa anului curent a arătat că recoltele mai slabe de grîu obţinute în unele unităţi agricole se datoresc, între altele, insuficienţei preocupării pentru prevenirea şi înlăturarea excesului de umiditate pe anumite terenuri cultivate. În lumina acestei experienţe este bine ca, de pe acum, să se întreprindă măsuri eficiente, care să asigure scurgerea apei de pe terenuri. Cu sprijinul organelor locale se pot organiza acţiuni de masă, cu participarea lucrătorilor agricoli, a coo-

operatorilor, a tineretului, pentru nivelarea terenurilor, executarea de canale şi şanţuri, în vederea evitării bălţilor, asigurării tuturor condiţiilor de creştere normală a plantelor.

Se poate spune, cu tot temeiul, că recoltele superioare de grîu sînt apanajul celor care lucrează pămîntul grădinarăreşte. Oriunde sămînţa a fost pusă într-un pat germinativ bun, a rodit şi răspîlîit din plin munca depusă. Iată de ce, în această toamnă, semănatul trebuie să se facă numai în terenuri bine pregătite. Mai peste tot a plouat. Este deci posibil ca, prin discurii şi grăpări repetate, să se asigure o mărunţire şi o nivelare corespunzătoare a solului, pe fiecare parcelă ce urmează să se însămînţeze.

În mod obligatoriu, semănatul trebuie să se facă numai în prezenţa specialiştilor, care au datoria profesională de a fi, în această etapă decisivă, din zori şi pînă seara, la capătul tarlalelor unde se pregăteşte terenul şi se seamănă. Spre a se stăpîni cit mai bine efectuarea lucrărilor de semănat, este necesar ca specialiştii să grupeze semănătorile, pentru a termina în scurt timp fiecare tarla începută şi a putea participa direct la executarea semănatului. Reglarea atenţiei a utilajelor, verificarea sistematică a adîncimii şi uniformităţii la semănat, asigurarea toşării solului după semănat, pentru a se face priza seminţelor cu pămîntul şi a se grăbi răsărirea (toate seminţele trebuie să răsară !), asigurarea uniformităţii pe rînd, însămînţarea corectă a capetelor tarlalelor, pentru a nu rămîne nici o palmă de teren nefolosită, pe scurt, realizarea unei însămînţări care să asigure lanuri încheiate, uniforme — sînt obligaţii directe ale specialiştilor agricoli şi reprezintă rezerve deosebite de creştere substanţială a producţiei medii pe hectar în 1972.

Principalele lucrări agricole trebuie să se execute numai pe baza ordinului de lucru, în care se vor stabili responsabilităţi precise pentru specialiştii, mecanizatorii şi ceilalţi muncitori care iau parte la executarea lucrărilor de care se va ţine seama la recepţionare şi, mai tîrziu, la aprecierea producţiilor obţinute.

Experienţa unităţilor agricole fruntaşe arată că producţia anului viitor de grîu

depinde în proporţie de peste 80 la sută de activitatea din toamnă, de pregătirea corectă a terenurilor, de însămînţarea în cele mai bune condiţii. Acum se hotărăşte deci soarta viitoarei recolte de grîu ! O hotărîsc mecanizatorii şi specialiştii, cărora le revine o răspundere principală în îndeplinirea acestei sarcini de mare răspundere.

O atenţie specială este necesar să se acorde însămînţării grîului după culturile de toamnă. Orice întîrziere în pregătirea terenurilor şi orice neîncadrare a însămînţărilor în perioada optimă duce la minusuri de recoltă. Iată de ce trebuie să se concentreze toate forţele pentru stringerea rodului pe toate tarlalele unde culturile au ajuns la maturitate, tarlale pe care urmează să se însămînţeze grîu de toamnă. Pentru realizarea acestor sarcini va trebui ca fiecare mijloc de recoltare mecanizată a culturilor de toamnă să fie utilizat din plin în cadrul fermelor şi brigăzilor. Pe restul suprafeţelor, recoltarea urmează să se facă manual. Atragem atenţia că în cooperativele unde s-a introdus acordul global să se organizeze intrajutorarea la strîngerea recoltei, spre a se grăbi recoltarea parcelor destinate însămînţării grîului, fără să se afecteze rezultatele şi drepturile ce decurg pentru cei care, lucrînd în acest sistem, s-au străduit şi au obţinut producţii superioare.

Nimic din producţia realizată să nu se piardă pe cîmp ! O sută de kilograme de floarea-soarelui pierdute prin scuturare, o sută de kilograme de porumb răsămate în coceni, la fiecare hectar, înseamnă, la o suprafaţă mare, pe care o avem în cultură, zeci şi sute de mii de tone de produse mai puţin în veniturile unităţilor producătoare, în balanţa de produse agricole a ţării. Stă în puterea noastră să prevenim asemenea pagube. Mobilizarea forţelor de muncă existente în cooperativele agricole, în unităţile de stat, sprijinul tineretului, inclusiv al elevilor, sînt de însemnătate deosebită pentru încheierea grabnică a recoltatului la floarea-soarelui, pentru stringerea capitelor căzute, pentru recoltarea porumbului, în primul rînd a hibridilor din grupele 100 şi 200, a ştiuleţilor căzuţi sau care rămîn pe coceni. Această atenţie se cere să fie acordată stringerii celorlalte produse de toamnă — a speciei de zahăr, începînd cu tarlalele aflate într-un stadiu mai avansat de vegetaţie a cartofilor, în special din judeţele de nord şi din zonele cu altitudini mai mari, a strugurilor care au deja concentraţia normală de zahăr etc. Antrenarea tuturor forţelor şi mijloacelor va

permite ca ritmul de recoltare să se intensifice continuu, ca toate produsele să fie adunate la timp, înainte de sosirea ploilor de toamnă, de durată, care îngreuează atît de mult munca şi transportul lor din cîmp.

Paralel cu recoltarea tuturor culturilor, trebuie să se asigure realizarea integrală a plăţilor şi angajamentelor contractuale faţă de stat. Consiliile de conducere ale C.A.P., în mod deosebit preşedinţii, au îndatorirea de a urmări îndeaproape îndeplinirea obligaţiilor contractuale pentru achitarea acestora pe măsura executării lucrărilor de recoltare. Pentru o mai mare operativitate este indicat ca la culturile care se recoltează în prezent — floarea-soarelui, porumb, sfeclă de zahăr, cartoff etc. — livrările să se facă direct din cîmp, către bazele sau centrele de recepţionare. Îndeplinirea şi depăşirea prevederilor contractuale — obiectiv de răspundere în fiecare unitate — prezintă o importanţă deosebită pentru asigurarea fondului de stat, pentru buna aprovizionare a populaţiei şi industriei prelucrătoare.

Ne aflăm, aşadar, în faţa celui mai mare vîrf de lucrări în agricultură. Practic, acum se recoltează cea mai mare parte din producţia agricolă a ţării. Tot acum trebuie să se însămînţeze, la cel mai înalt nivel calitativ, păioasele de toamnă şi să se execute ogoare pe toate suprafeţele destinate culturilor de primăvară. Evident, pentru înfăptuirea acestor lucrări e nevoie de un efort deosebit. Toţi mecanizatorii şi cooperatorii, toţi specialiştii — de la cei din unităţi, pînă la cei din direcţiile generale judeţene şi minister, repartizaţi să sprijine în mod concret unităţile — trebuie să lucreze în această perioadă fără răgaz, zi şi noapte, pentru a se stringe cit mai repede rodul muncii desfăşurate de-a lungul unui întreg an agricol, pentru a pune în bune condiţii bazele producţiei anului viitor. Succesul recoltărilor şi al însămînţărilor de toamnă ne interesează deopotrivă pe toţi, interesează întreaga ţară, ceea ce atrage o răspundere deosebită pentru noi, cei ce lucrăm în agricultură.

Ascultînd de îndemnul tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, secretarul general al partidului, avem îndatorirea patriotică, toţi pînă la unul, de a ne înzeca eforturile pentru a ne îndeplini cu responsabilitate, cu exigenţă, cu cîntar sarcina încredinţată de întregul popor, de a asigura ţării un belşug cit mai mare de produse agroalimentare, în interesul creşterii continue a potenţialului economic al ţării, ridicării nivelului de trai al populaţiei de la oraşe şi sate.

Recomandări ale I. C. C. P. T.-Fundulea privind:

TEHNOLOGIA CULTIVĂRII NOILOR SOIURI DE GRÎU DE TOAMNĂ

Una din principalele sarcini care revin agriculturii — și pe care documentele de partid și de stat au evidențiat-o în repetate rânduri — este aceea a producerii, la toate culturile, de semințe de o înaltă productivitate, destinate asigurării necesarului unităților agricole și chiar exportului. Așa cum a subliniat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Constatuarea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, „asigurarea semințelor corespunzătoare constituie o obligație nemijlocită a conducătorilor unităților agricole, a ministerului. Trebuie să asigurăm periodic în întreaga agricultură, reînnoirea generală a semințelor, la 3—4 ani, maximum 5 ani, dacă vrem să avem recolte bune”.

În spiritul acestui imperativ, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a întreprins o serie de acțiuni menite să grăbească ritmul producerii și înmulțirii semințelor valoroase. În rândul acestora se înscrie și

ședința de lucru organizată săptămîna trecută la I.C.C.P.T.—Fundulea cu stațiunile experimentale și laboratoarele pentru controlul semințelor și centrele de încercare a soiurilor din țară, precum și cu șefii fermelor producătoare de semințe din județul Ilfov. S-au discutat cu acest prilej probleme legate de organizarea producerii de semințe de grâu, în vederea asigurării unei înmulțiri cât mai rapide, precum și tehnologiile specifice soiurilor și liniilor nou create sau introduse în țară. Asemenea ședințe au mai avut apoi loc încă în șase centre din țară, în raza de activitate a stațiunilor experimentale Valul lui Traian, Brăila, Podul Iloaiei, Caracal, Turda și Lovrin.

În cele ce urmează prezentăm indicațiile Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice—Fundulea în legătură cu tehnologia citorva soiuri de grâu nou introduse în cultură.

Soiuri noi

În anul 1969 au fost verificate și introduse în producție primele soiuri create de I.C.C.P.T.-Fundulea, capabile să concureze soiurile existente, și anume Excelsior, Favorit, Dacia și Moldova. Au mai fost încercate, cu rezultate pozitive, câteva linii noi create la stațiunile experimentale Lovrin, Turda și Caracal, care au fost introduse în procesul producerii de sămînță.

Pe linia introducerii în producție a celor mai valoroase soiuri, s-a încercat un număr mare de soiuri străine din care s-au impus soiurile sovietice Aurora și Kaukaz.

Soiul Excelsior a fost creat la I.C.C.P.T.-Fundulea, prin hibridarea soiurilor București 1xSkorospelka 3. Este un soi precoce, care înspică cu 6—7 zile înaintea soiului Bezostaia 1. Înălțimea plantelor este mijlocie (90—100 cm), paiul este elastic, plantele fiind mijlociu de rezistente la cădere. Înfrățește bine, media frăților fiind 2,3—2,4. Are spicul alb, aristat, bobul roșu, glumele netede. Spicul este de mărime mijlocie, ușor fuziform, iar masa a 1000 boabe este de 40—41 g.; este foarte rezistent la ger și la secetă. Este destul de rezistent la rugina galbenă, mijlociu de rezistent la rugina brună și sensibil la rugina neagră, dar, practic, nu suferă pagube scăpînd de atacul ruginilor prin precocitatea sa. Conținutul în proteină este mai mare decît la soiul Bezostaia 1 (+1%). Conținutul în gluten uscat este, de asemenea, superior (+1,5%). În zonele în care este recomandat dă producții de 4000—5000 kg/ha, putînd atinge, în situații foarte favorabile, 5500 kg/ha. Ținînd seama de precocitatea acestui soi și de buna lui capacitate de producție este recomandat a fi cultivat, alături de Bezostaia 1 și Aurora, în cultură neirigată, în Dobrogea și Bărăgan.

Soiul Favorit a fost creat la I.C.C.P.T.-Fundulea. Este un soi semiprecoce cu 3—4 zile față de Bezostaia 1. Este de înălțime potrivită (85—95 cm), mijlociu de rezistent la cădere, înfrățește foarte bine. Masa a 1000 boabe este de 42—43 g. Este rezistent la ger, foarte rezistent la secetă, mijlociu de rezistent la rugina. Are însușiri de calitate foarte bune în privința conținutului în proteină și gluten uscat. Este un soi productiv, dînd în condiții normale 4000—4500 kg/ha, iar în situații foarte favorabile circa 5500 kg/ha. Dă cele mai bune rezultate în Transilvania, pe terenurile cu fertilitate mijlocie și în toate regiunile deluroase ale țării.

Soiul Dacia, creat la I.C.C.P.T.-Fundulea, este un soi semiprecoce, cu 2—3 zile mai precoce decît Bezostaia 1. Este de înălțime mijlocie (90—100 cm), mijlociu de rezistent la cădere, cu o bună capacitate de înfrățire. Are masa a 1000 boabe de 40—42 g. Este rezistent la ger și la secetă, mijlociu de rezistent la rugina. Are însușiri de calitate foarte bune în privința conținutului în proteină și gluten. Este un soi productiv, în anii normali dînd 4200—4800 kg/ha și putînd atinge în condiții foarte bune 5500—5700 kg/ha. Dă rezultate superioare aproape în toată țara, remarcîndu-se în special în silvostepa Munteniei și Olteniei, în Moldova și în zona colinară din vestul și centrul țării.

Soiul Moldova, creat la I.C.C.P.T.-Fundulea, este un soi semiprecoce (cu 4—5 zile mai precoce decît Bezostaia 1). Este de înălțime mijlocie (9—100 cm), mijlociu de rezistent la cădere și înfrățește bine. Are masa a 1000 boabe de 38—40 g. Rezistă bine la ger, la secetă și la atacul ruginilor. Are însușiri de calitate bune, comparabile cu ale celor-

alte soiuri noi. Este un soi productiv, dînd 4000—4500 kg/ha în anii normali și putînd atinge 5400 kg/ha în anii foarte favorabili. Dă cele mai bune rezultate în centrul Moldovei, pe solurile cu fertilitate mijlocie.

Soiul Aurora — U.R.S.S. — creat din încrucișarea Neuzucht x Bezostaia 1 x Bezostaia 1. Este un soi tardiv, care înspică cu 1—3 zile după soiul Bezostaia 1. Înălțimea plantelor este mijlocie (85—95 cm). Paiul este gros, plantele fiind rezistente la cădere. Înfrățirea este moderată (1,8—1,9 frăți), ceva mai bună decît a soiului Bezostaia 1. Planta este viguroasă, sistemul radicular bine dezvoltat. Este mijlociu de rezistent la ger. Rezistența la boli este bună, remarcîndu-se în special față de rugina brună și neagră. Este, de asemenea, rezistent la făinare. Are spicul alb, nearistat, boabele roșii, glumele netede. Spicul este mare, ușor fuziform, iar boabele au masa de 1000 boabe de 39—40 g. Insușirile de calitate ale acestui soi sînt foarte bune. Conținutul în proteină este ceva mai ridicat decît la Bezostaia 1 (+0,5%), iar conținutul în gluten uscat este egal cu al lui Bezostaia 1 (9,5—10%). În anii normali dă producții de 4000—5000 kg/ha, în anii favorabili putînd atinge 6000 kg/ha. Urmează să se cultive în sudul țării, în cultură irigată.

Soiul Kaukaz — U.R.S.S. — are caracteristici asemănătoare cu cele ale soiului Aurora, cu care, de altfel, este înrudit îndeaproape. Se deosebește numai prin faptul că este mai tardiv cu 1—2 zile în comparație cu Aurora. Se adaptează mai bine în Transilvania și Moldova unde poate da producții foarte mari (4500—6000 kg/ha) în cultură irigată.

Înmulțirea semințelor

rotația culturilor. Experiența ultimilor ani a demonstrat importanța asolamentelor în obținerea de producții mari și de calitate superioară.

Cele mai bune premergătoare sînt: mazărea, fasolea, sau alte leguminoase timpurii pentru boabe, borcagul sau alte culturi furajere, după care terenul poate fi pregătit din timp. Sînt bune premergătoare și culturile prășitoare care eliberează terenul devreme, cum sînt soiurile timpurii de soia, floarea soarelui, porumbul-siloz, hibridii timpurii și semitimpurii de porumb pentru boabe, recoltați în prima jumătate a lunii septembrie. Calitatea acestor culturi, ca premergătoare pentru grâu, depinde de nivelul lucrărilor agrotehnice care li s-au aplicat, de rezerva de umiditate pe care o lasă în sol, de modul în care se pregătește terenul și de intervalul de timp disponibil pentru pregătirea solului pînă la semănat.

Extinderea cu prioritate a grăului de sămînță pe terenurile irigate este o măsură care sporește siguranța obținerii de recolte mari, constante, și contribuie la creșterea eficienței economice a grăului irigat. Pe terenurile irigate, cele mai mari producții se obțin după soia și floarea-soarelui, sau după hibridii de porumb din grupa 200, recoltați din timp.

Amplasarea culturilor de grâu de sămînță se va face pe terenuri fertile, cu însușiri fizice superioare, bine aprovizionate cu apă, dar ferite de inundații și stagnări de ape, cu posibilități de irigare, curate de buruieni, neinfectate de boli și dăunători. Loturile semincere nu trebuie să se găsească în imediata apropiere a altui soi sau a culturii mari de grâu.

Lucrările solului au rol determinant în realizarea culturii bine încheiate, uniforme și viguroase și constituie, totodată, mijlocul cel mai eficient de reducere a gradului de îmburuienire. Este

cunoscut faptul că pentru grâu, adîncimea arăturii pe solurile cernoziomice, cu o bună stare fizică, influențează destul de puțin producția. Importanță deosebită prezintă însă epoca la care se execută arătura și calitatea arăturii. Acolo unde eliberarea terenului s-a făcut la timp și s-a executat arătura sau pregătirea cu discul + arătura la 15—20 cm, solul are o bună stare de afinare, este bine aprovizionate de er-bicide, unele buruieni — ca pălămida, rugii și altele — nu au putut fi combătute. Este necesar ca ogoarele de vară să fie bine întreținute, curate de buruieni, prin 2—3 discuri. Pentru pregătirea patului germinativ, ogoarele de vară se lucrează cu grapa cu discuri în agregat cu grapele reglabile. Adîncimea lucrării nu trebuie să depășească 6—8 cm.

În scopul executării unei bune arături, după prășitoare și îndeosebi după porumb, sînt necesare 1—2 lucrări cu grapa cu discuri înainte de arat.

Condițiile din toamna acestui an, precipitațiile care au căzut, sînt favorabile executării unor arături de calitate după premergătoarele timpurii. Adîncimea arăturii nu trebuie să depășească 18—20 cm, urmărindu-se o cît mai bună nivelare a terenului.

Este important ca arăturile de toamnă să fie executate timpuriu astfel, ca pînă la semănatul grăului să rămîna minimum 2—3 săptămîni.

Pe terenurile uscate, unde arătura iese bulgăroasă, este recomandabilă pregătirea solului prin lucrări repetate cu grapa cu discuri.

În condiții de irigare, pregătirea solului se execută în decursul lunii septembrie, după recoltarea soiei, florii-soarelui sau hibridilor timpurii de porumb. Arătura se execută la 18—20 cm, în agregat cu grapa stelată. După arat, în cazul în care nu se poate realiza o bună măruntire a solului prin discuire, este necesară o irigare cu 600—800 mc. de apă la ha. după care se lucrează cu discul + grapa reglabilă. Lucrările de pregătire a patului germinativ trebuie să evite țesarea solului.

Folosirea îngrășămintelor. Stabilirea dozelor de îngrășămintă trebuie să se facă de către fiecare specialist, în funcție de o serie de factori, printre care nivelul de fertilizare și de culturalizare al solului, planta premergătoare, condițiile climatice ale anului respectiv, cerințele soiurilor cultivate și nivelul recoltelor planificate.

La stadiul actual de aprovizionare cu fosfor al solurilor cernoziomice din cîmpia de sud a țării, rezultă necesitatea fertilizării grăului cu 60—80 kg/ha P₂O₅. Pe terenurile bine aprovizionate cu fosfor, pe care s-au administrat an de an îngrășăminte cu fosfor, sînt necesare doze mai mici: 40—60 kg/ha P₂O₅. Administrarea îngrășămintelor cu fosfor se face înainte de arătura de bază.

Ingrășămintele cu azot vor fi dozate în funcție de planta premergătoare, condițiile climatice și soiul cultivat. La grăul cultivat după leguminoase sînt necesare 60—80 kg/ha azot (substanță activă), iar după floarea-soarelui, porumb sau sfeclă de zahăr, 80—120 kg/ha. În funcție de soiul cultivat, dozele optime nu vor depăși 80 kg/ha pentru soiurile Excelsior, Favorit, Dacia și Moldova. 100—110 kg/ha pentru Bezostaia 1 și 120 kg/ha pentru soiurile Aurora și Kaukaz. Administrarea îngrășămintelor cu azot este indicată să se facă în două etape: 1/2 sub arătura de bază sau la semănat și 1/2 iarna, pe solul înghețat, sau primăvara timpuriu.

În condiții de irigare, dozele optime de îngrășămintă sînt 100—120 kg/ha azot + 60 kg/ha P₂O₅ pentru grăul cultivat

după soia și 120—150 kg/ha azot + 60—80 kg/ha P₂O₅ la grăul cultivat după porumb sau floarea-soarelui. Limita maximă este recomandată pentru soiurile intensive (Aurora, Kaukaz și Bezostaia 1), iar limita minimă pentru soiurile Excelsior, Favorit, Dacia și Moldova.

Epoca de semănat și densitatea. Epoca optimă de semănat începe la 1 octombrie și durează aproximativ 10 zile. În cadrul epocii optime este recomandabil ca semănatul să înceapă cu soiurile cu înfrățire moderată (Aurora, Kaukaz, Bezostaia 1) și să se încheie cu soiurile care au înfrățire mai bună (Excelsior, Favorit, Dacia, Moldova).

În condițiile acestui an, în cultură neirigată, recomandăm densitatea de 450—500 boabe la m.p. pentru soiurile cu înfrățire moderată (Bezostaia 1, Kaukaz și Aurora) și 400—450 boabe/m.p. pentru Excelsior, Favorit, Dacia și Moldova. În condiții de irigare, densitatea optimă este de 400—450 boabe germinabile la m.p. pentru soiurile Bezostaia 1, Kaukaz și Aurora.

Pentru înmulțirea rapidă a unor soiuri, rezultatele cercetărilor întreprinse dovedesc că se pot folosi norme mici de semințe (200 boabe germinabile la m.p. semănată cu 25 cm distanță între rînduri cu cantitatea de circa 80 kg/ha sămînță) și cu folosirea obligatorie a erbicidelor pentru combaterea buruienilor ce apar pe intervalele mai mari dintre rînduri. Densitățile mai mari decît cele indicate nu sporesc producția, în schimb pot provoca căderea grăului și atacul mai intens de boli, așa cum s-a întîmplat anul acesta.

O altă măsură importantă ce trebuie luată pentru a avea semănături reușite o constituie folosirea de sămînță cu valoare culturală ridicată, ceea ce se realizează printr-o condiționare atentă a semințelor folosite din producția proprie. Este necesar ca întregul lot de sămînță destinat semănatului să fie tratat cu preparatul F.B.7, în cantitate de 2—2,5 kg la tona de sămînță, tratament care asigură o foarte bună protecție împotriva atacului de mălură comună și a gândacului ghebos.

Lucrări de întreținere. Suprafața cultivată cu grâu de sămînță trebuie să fie tratată integral. După cum este cunoscut erbicidul (Diclordon sodic) se administrează pînă la alungirea paiului, cînd temperatura aerului este de 12—15°C, în cantitate de 1,5—2 kg/ha.

În anul 1970—71 au fost înregistrate mari pagube din cauza bolilor, în special din cauza atacului de fuzarioză. Atacul de boli a fost mai intens în solele în care nu s-a respectat rotația culturilor, s-a semănat prea timpuriu sau cu cantități prea mari de sămînță, cît și în solele îngrășate cu doze exagerate de azot. O lucrare de mare importanță pe loturile semincere de grâu o constituie purificarea biologică a acestora. Lucrarea se face cu scopul de a elimina eventualele plante străine, alți cele netipice soiului, cît și cele din alte specii. Astfel, la soiurile precoce și semiprecoce — Excelsior, Favorit, Dacia și Moldova — plantele tipice sînt de înălțime mijlocie (90—100 cm), aristate, cu spicul alb și glume netede. Deci, se vor elimina plantele de grâu netipice, adică plantele mai înalte decît talia normală a soiului, plantele cu spice nearistate sau cu spicul de altă culoare decît alb (roșu, negru) cu glumele păroase, plantele mai tardive; la soiurile tardive — Kaukaz și Aurora, — plantele aparținînd soiului sînt, de asemenea, de talie mijlocie (90—95 cm), nearistate, cu spicul alb, cu glumele netede. Se vor elimina plantele de grâu netipice.

Irigarea grăului, așa cum rezultă din datele experimentale și de producție din ultimii ani, — s-a dovedit un mijloc eficient de sporire a producției.

În condiții normale, ultima irigare a culturii premergătoare asigură umiditatea necesară. Numai în toamnele seec-toase se impune o udare înainte sau după arat pentru pregătirea patului germinativ.

După semănat sînt necesare 1—2 udări a 300—400 mc/ha fiecare, ceea ce stimulează răsărarea și creșterea rapidă. Atît în stepă, cît și în silvostepă, irigarea de aprovizionare la grâu nu s-a dovedit necesară. Udările de primăvară, una sau două, sînt necesare cu norme de circa 300 mc/ha fiecare. Nu se recomandă irigarea grăului după înspicarea deoarece favorizează căderea plantelor și atacul de boli.

Recoltarea, condiționarea și păstrarea semințelor. Alegerea epocii optime de recoltare este determinată de umiditatea boabelor. Cum umiditatea admisă pentru păstrarea în bune condiții a semințelor de grâu este de maximum 14—15% recoltarea grăului de sămînță va începe la o umiditate de 16—16,5%.

În timpul recoltatului și selectatului se va face un control sistematic al grăului depozitat, indiferent dacă a fost selectat sau nu. Pentru reușita păstrării semințelor este necesar să se asigure o curățire, dezinfecție, dezinsectizare și deratizare prealabilă a magaziiilor respective.

Deși de la înființarea acestui organism economic a trecut mai puțin de un an, rezultatele obținute, oglindite de darea de seamă prezentată de dr. ing. Milu Oșlobeanu, director general al centralei — denotă că salariații întreprinderilor, consiliul de administrație și-au înțeles menirea și au depus eforturi susținute pentru ca sarcinile ce le-au revenit să fie îndeplinite în condiții optime. Astfel la sfârșitul primului semestru s-a înregistrat o depășire a producției globale cu 15,2%, a producției-marfă cu 14%, a beneficiilor cu 8,7% și o creștere cu 9% a productivității muncii pe salariat. Efortul depus de muncitorii, tehnicienii și de întregul colectiv al centralei s-a încadrat astfel în efortul comun al oamenilor muncii din țara noastră de a produce mai mult, la un nivel calitativ superior și în condiții de eficiență sporită.

Pornind de la adevărul simplu că nu poate exista producție de vinuri fără producție de struguri, atât darea de seamă cât și intervențiile participanților au subliniat ideea că integrarea celor două sectoare — realizată organizatoric — trebuie să se dezvolte și, totodată, să se adâncească și în practica de fiecare zi. Experiența dobândită până acum arată limpede că fiecare întreprindere are, în acest sens, posibilități multiple.

Dind viață prețioaselor indicații cuprinse în expunerea făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu în ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din noiembrie 1970, conducerea centralei s-a preocupat îndeaproape de consolidarea plantațiilor tinere, de refacerea și creșterea potențialului de producție al viilor pe rod. Printre acțiunile organizate se numără: instruirea cu sprijinul I.C.V.V. a specialiștilor, șefi ai fermelor viticole, cit și a celor din unitățile producătoare de material săditor, asupra tehnologiilor noi, o largă instruire privind executarea corectă a tăierilor în uscat la vița de vie, o alta referitoare la modul de executare a operațiunilor în verde, speciale etc. Centrala a manifestat o preocupare susținută și față de asigurarea bazei tehnico-materiale în unități. A dat, de asemenea, roade stilul de muncă adoptat: specialiștii viticoli din centrală au fost prezenți în județe și în unitățile de producție în toate momentele hotărâtoare pentru soarta recoltei. Vorbitorii au apreciat, totodată, consfătuirile de lucru de la Constanța și de la Focșani, în care au fost dezbătute problemele de bază ale activității unităților. S-a făcut astfel propunerea ca asemenea consfătuiri să se orga-

Adunări generale ale reprezentanților salariaților

La Centrala viei și vinului: preocupări imediate și de perspectivă

nizeze periodic în cite un județ cu podgorii reprezentative pentru anumite aspecte, ceea ce ar înlesni schimburi de experiență cit mai rodnice. (C. Ciobanu, director I.V.V. București, Al. Ionescu, șeful laboratorului uzinal).

Măsurile luate de centrală și întreprinderi, eforturile depuse de colectivele de salariați au dat rezultate. Plantațiile noi din primăvară — 5 100 ha — s-au realizat la un nivel tehnic superior. Mai bine ca în alți ani s-a acționat în direcția producerii materialului săditor viticol. Ca urmare, se prevede că planul de vițe altoite va fi realizat, iar unele unități, ca cele din județele Alba, Arad, Tulcea, Buzău, Vaslui, Vrancea îl vor depăși simțitor. Potențialul de producție din majoritatea plantațiilor de vii a putut fi pus în valoare prin grijiri aplicate la un nivel tehnic corespunzător. În județe ca Vrancea, Brăila, Galați, Constanța, Tulcea, Vaslui, se prevăd producții de 5 000—6 500 kg/ha.

Aceste rezultate denotă o preocupare atentă a întreprinderilor viei și vinului din județele respective pentru asigurarea materiei prime necesare. Ea a fost evidențiată și de cuvintele reprezentanților acestor unități. Ing. Gh. Rădulescu, de pildă, directorul I.V.V. — Constanța, a relevat faptul că pentru a se realiza cantități mai mari de vinuri de calitate, în județ a fost întreprinsă o vastă acțiune de identificare a soiurilor, pe plantații și parcele. Producția lor este cunoscută și s-a transformat în cifre de plan. Pe de altă parte, au fost identificate viile intrate prematur în declin, întocmindu-se un program de redresare rapidă a acestora. Se urmărește, de asemenea, ca plantațiile noi să fie amplasate numai în unitățile care dovedesc preocupare și interes pentru acest sector. Propuneri în legătură cu redresarea viilor cu producții scăzute, au făcut și alți participanți: Leonard Zugravu, inginer șef

la I.V.V.-Prahova, ing. Dumitru Carcadia, director I.V.V.-Vrancea etc. Au fost însă prezenți la adunare și reprezentanții întreprinderilor din județe ca Arad, Argeș, Olt, Alba, unde recoltele de struguri se situează anul acesta cu mult sub posibilitățile medii. S-ar fi convenit, credem, ca ei să fi manifestat o atitudine exigentă față de propria lor activitate în domeniul producției viticole, să fi venit în adunare cu propuneri concrete de redresare a sectorului pe care îl îndrumă și de a cărui producție răspund. Nu s-a întâmplat însă așa. Doar ing. Gh. Stănculescu, directorul I.V.V.-Argeș, a făcut unele propuneri concrete privind posibilitatea asigurării bazei materiale în unitățile producătoare, introducerea unui sistem mai bun de plată la lucrările de întreținere.

Așa cum era și firesc, atenția multor vorbitori a fost îndreptată spre măsurile menite să asigure buna desfășurare a activității în noua etapă — campania de vinificație. Pornindu-se de la unele măsuri imediate — stabilirea corectă a datei culesului, trecerea la grafice săptămânale de recoltare și vinificație (și nu lunare, ca în alți ani) cu răspunderi precise pe oameni, după experiența IVV Constanța etc., s-au luat în discuție și unele probleme de perspectivă. Multe din propunerile făcute conducerii centralei privesc îmbunătățirea dotării centrelor și întreprinderilor cu utilaje care să asigure obținerea unor vinuri de calitate. Ing. Mihai Sinpetru (directorul I.V.V.-Iasi) a semnalat faptul că, în prezent, centrele cu 1 cel mult 2 linii de vinificare, nu pot face față mozaicului de soiuri existent în unități și propune ca asemenea centre să aibă în viitor cel puțin 4 linii, pentru a putea satisface vinificarea separată a strugurilor pe soiuri. A fost, de altfel, apreciată atenția pe care o acordă această întreprindere autoutilării: s-a realizat recent un autoscargător inox, care

va fi probat în această companie. Preocupări pe linia autoutilării a relevat și ing. Viorel Angelescu, directorul I.V.V.-Buzău, unde se folosesc eficient creditele de mică mecanizare și unde există o echipă special organizată care construiește utilajele necesare, în regie.

Apreclindu-se ca o manifestare pozitivă grija pentru problemele de perspectivă, accentul activității va trebui pus acum pe compania de vinificație. Așa cum a precizat ing. Constantin Marin de la Consiliul Economic, este necesar ca ea să se desfășoare sub semnul aceleiași maxime exigențe cu care se acționează, de pildă, în domeniul griului, sfeclei de zahăr sau porumbului. Măsurile tehnice și organizatorice trebuie să li se adauge o largă muncă politică și de masă pentru antrenarea tuturor salariaților la îndeplinirea sarcinilor. Se cere în prezent conducerii Centralei să concretizeze prin acțiuni operative legătura cit mai strinsă cu fiecare întreprindere.

Citeva probleme care trebuie să se afle cu precădere în atenția organelor sindicale au fost subliniate de Anton Stoianovici, vicepreședinte al Uniunii sindicatelor de ramură: extinderea muncii în acord, antrenarea tuturor muncitorilor la acțiunea de reducere continuă a cheltuielilor, dezvoltarea mișcării de inovații și, în mod deosebit, reducerea totală a accidentelor de muncă.

Criticind absența din tematica discuțiilor a problemei disciplinei, tovarășul I. Coman din partea Comitetului de partid al Sectorului 2-București, a subliniat cit de necesare sint asigurarea acesteia la fiecare loc de muncă și crearea climatului favorabil pentru ca toți salariații să fie conștienți de răspunderea pe care o poartă.

Perioada care urmează — sublinia prof. dr. doc. N. Ștefan, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor — creează noi posibilități de integrare deplină a celor două compartimente care constituie activitatea centralei: producția de struguri și vinificația. Organizării activității curente va trebui să i se suprapună o preocupare atentă în direcția pregătirii viilor pentru producția anului viitor, o mai strinsă legătură cu unitățile de cercetare și, în același timp, o mobilizare a tuturor forțelor pentru ca angajamentele asumate de fiecare unitate și fiecare lucrător să fie îndeplinite.

Ing. Sonia DIRADURIAN

LEGUMELE — VERDEȚURI DIN NOU LA ORDINEA ZILEI

Legumele-verdețuri au o importanță deosebită în aprovizionarea populației, asigurând o alimentație bogată în vitamine, atât în cursul toamnei până la venirea iernii, cit mai ales primăvara, fiind primele legume care apar pe piață. O caracteristică și, totodată, un avantaj pentru cultivatori o constituie faptul că la aceste legume, care au o perioadă scurtă de vegetație, producția se poate eșalona în tot cursul anului, prin repetarea culturii la diferite intervale de timp. Practicând cultura succesivă a legumelor-verdețuri înainte și după culturile principale de legume, unitățile cultivatoare au posibilitatea să folosească terenul cit mai intensiv, să obțină producții mari la unitatea de suprafață și venituri în perioade cind din alte ramuri acest lucru nu este posibil.

În cursul anului 1971 s-au obținut cantități însemnate de legume-verdețuri, care au asigurat în general o bună aprovizionare a populației. Trebuie menționat, totuși, că s-au repetat unele deficiențe în ce privește eșalonarea acestei producții. Au derivat de aici o aprovizionare neconstantă în anumite perioade, îndeosebi ca salată și ridichi de lună, și un excedent de producție în cazul spanacului.

Pentru ca în perioada următoare asemenea neajunsuri să fie evitate și să se asigure o aprovizionare îmbunătățită în tot cursul anului au fost luate din timp o serie de măsuri. Astfel, întreprinderile județene au stabilit un plan de producere a legumelor-verdețuri pe baza unui calcul minuțios al cantităților necesare, pe perioade. S-a ținut seama de condițiile locale, de nevoile proprii de consum, de cererile altor județe. În același timp, au fost identificate suprafețele destinate acestor culturi, situate pe terenuri fertile, amenajate pentru irigație, cu sursă sigură de apă în toate perioadele de cultură. În unitățile producătoare, aceste legume vor trebui să ocupe suprafețe de cel puțin 5—10 ha, care să permită aplica-

rea tehnologiilor specifice. Se urmărește astfel specializarea unor unități, ținându-se, bineînțeles, seama de posibilitățile reale de concentrare a suprafețelor, în funcție de complexitatea factorilor care condiționează acțiunea.

Pentru ca unitățile cultivatoare să obțină producții corespunzătoare, atât cantitativ cit și calitativ, eșalonate pe o perioadă cit mai îndelungată de consum, au fost asigurate semințe din soiuri superioare. În cursul acestui an au fost înmulțite, în acest scop, două noi soiuri de spanac — Nores și Matares, care se pot recolta mecanizat și sint mai rezistente la ger, mai productive decit soiurile Viroflay și Matador cultivate în prezent. Totodată, ele trec mai greu în floare în condiții nefavorabile, ceea ce permite o mai bună eșalonare a producției. S-a înmulțit, de asemenea, soiul de salată Argeș 431, care este foarte productiv, emite mai greu tulpini florale și se poate cultiva și în perioadele mai calde ale anului. În cadrul I.C.L.F.-Vidra sint în curs de încercare și o serie de alte soiuri importate sau create în țară.

În ce privește cultura spanacului, pentru anul 1972 se observă o rețineră în însușirea suprafețelor, atât din partea întreprinderilor de producție, valorificării și industrializării a legumelor și fructelor, cit și a unităților cultivatoare, datorită greutăților întâmpinate în unele cazuri izolate la valorificarea.

Avind în vedere măsurile care s-au luat pe linia coordonării producției și corelării suprafețelor cu necesarul de consum această atitudine nu mai este justificată. În cazul salatei, consumurile vor crește, de asemenea, îndeosebi pe litoral, unde turiștii cer acest produs și în sezonul de vară. Este nevoie, astfel, de eșalonarea producției și în lunile iulie și august, ceea ce nu s-a practicat până în prezent în țara noastră.

Pentru asigurarea necesarului de le-

gume-verdețuri pentru fondul pieței, au fost însămițate circa 1 300 ha, a căror producție este destinată consumului din această toamnă. Alte 7 000 ha se însămițează cu legume-verdețuri în perioada actuală, pentru consumul din primăvara 1972. Pe o suprafață de 2 600 ha se vor realiza, în primăvară, culturi care să permită eșalonarea producției în tot cursul anului viitor. Este necesar ca întreprinderile județene să acționeze cu promptitudine încă din această perioadă, prin unitățile în subordine și fermele legumicole și cu sprijinul direcției generale agricole din cadrul județului, pentru ca suprafețele planificate să fie însămițate în timpul optim, atât acum în toamnă, cit și în primăvară.

Alegerea celor mai potrivite terenuri — scurse, ușoare și adăpostite — constituie o condiție pentru grăbirea vegetației și obținerea unor producții timpurii. Pentru însămițările de primăvară terenurile vor fi fertilizate, arate și modelate din toamnă, astfel încit să se poată însămițea, cit mai devreme, imediat ce timpul permite.

Însămînțarea culturilor de legume-verdețuri se va face după schemele indicate de M.A.I.A.S.A. și I.C.L.F. prin tehnologiile difuzate unităților.

Culturile de spanac, destinate fondului de marfă al anului 1972, trebuiau realizate în prima jumătate a acestei luni în județele de nord urmind ca în ultima decadă a lui septembrie să se însămițeze în sudul țării, astfel ca la venirea înghețurilor plantele să aibă 5—6 frunze și să fie bine înrădăcinate. Însămînțările din primăvară vor începe îndată ce terenul va permite, executându-se eșalonat, din 15 în 15 zile.

Salata destinată consumului de toamnă se află în cultură. În cazul culturilor din răsăd destinate consumului din anul viitor, plantarea trebuia să înceapă la 10 septembrie în nordul țării și la 25 septembrie în sud. Plantațiile se repetă la circa două săptămâni.

Culturile de ceapă verde pentru consum în toamnă vor fi plantate începind de la 25 septembrie, în regiunile nordice și după 10 octombrie în cele sudice, astfel ca până la venirea înghețurilor plantele să fie bine înrădăcinate.

Pe lângă culturile de ceapă verde din solurile obișnuite, se recomandă extinderea cepei perene, care se recoltează de mai multe ori. Se asigură astfel producția de ceapă verde în tot cursul

vegetației, începind din primăvară. devreme. Avem sămînță în cantități suficiente de Allium lusitanicum și A. fistulosum (soiul Evergreen). Fiind vorba de o cultură perenă se economisește forța de muncă la lucrările de plantare și de întreținere a culturilor. Instrucțiunile privind tehnologia culturii au fost difuzate. Este bine ca unitățile să o introducă în cultură în loturi demonstrative, care să servească la dobindirea unei experiențe proprii.

Cultura usturoiului nu trebuie să revină pe același loc mai devreme de 4—5 ani, iar terenul să fie lipsit de nematozi. Pentru eșalonarea producției, se plantează atât toamna cit și primăvara. Soiurile rezistente la frig, inclusiv soiul „De Rovigo”, care nu se păstrează bine peste iarnă, se plantează din toamnă cu începerea de la 20 septembrie în partea de nord a țării și după 5 octombrie în partea de sud. În primăvară, plantarea se efectuează în jurul datei de 15 martie, în funcție de condițiile climatice anuale.

Ridichiile de lună se însămițează pe terenuri mijlocii și fertile, care au primit gunoi de grajd la planta premergătoare. Pentru culturile de toamnă semănatul a început din ultima decadă a lunii august. În primăvară, însămițările se fac imediat ce terenul permite și se continuă în mai multe serii, la interval de circa două săptămâni.

La pregătirea terenului din toamnă pentru culturile de legume-verdețuri, în caz de uscăciune accentuată care nu permite o bună pregătire, se execută întâi o irigație și apoi după zvântarea terenului se trece la nivelarea curentă și la celelalte lucrări.

La reușita culturilor de legume-verdețuri contribuie în mare măsură aplicarea erbicidelor, mecanizarea lucrărilor de îngrijire, irigația și combaterea bolilor și dăunătorilor, care trebuie să stea în permanență în atenția cultivatorilor de legume.

Pe lângă aceste culturi este necesar să lărgim sortimentul actual de legume-verdețuri prin extinderea a noi specii, mai puțin răspindite în prezent, ca ștevia, loboda, cressonul, feniculul, cimbrul.

Ing. Gh. BUZATU
director
în Centrala de producție,
valorificare și industrializare
a legumelor și fructelor

bază furajeră

ODATĂ CU RECOLTĂRILE DE TOAMNĂ — ÎNSILOZĂRI MASIVE!

În județul Dolj, campania agricolă de toamnă concentrează eforturile unui număr mare de lucrători din agricultură. Atenția cu care s-a pregătit recoltarea porumbului, florii soarelui și sfeclăi de zahăr, a legumelor și fructelor etc. reflectă preocupări meritorii.

În aceste zile se asigură și baza materială a producției zootehnice pentru mai bine de o jumătate de an. În numeroase cooperative agricole din județ, această problemă este tratată la nivelul dimensiunilor impuse de dezvoltarea zootehniei. De exemplu, cooperativa agricolă din Cetate a însilozat aproape 1 400 de tone de coceni și colete de sfeclă, până la data vizitei noastre; cooperativele agricole din Giurgiuța, Rast, Piscu Vechi, Gighera, Lăcrița și Ostroveni au însilozat cantități cuprinse între 600 și 1 000 de tone de furaje, acțiunea desfășurându-se cu cea mai mare intensitate. Caracteristic acestor cooperative, și altora, este și operativitatea cu care se depozitează nutrejurile. Recoltarea porumbului și a sfeclăi de zahăr a fost concepută în flux: odată cu adunatul știuleților, se eliberează și terenul; cocenii sunt transportați la locurile de însilozare, iar coletele de sfeclă rămân pe teren numai atât cât umiditatea scade la 65—70% pentru a putea fi însilozate fără risc.

În raidul nostru am constatat că tot mai multe unități agricole cooperatiste folosesc procedeul însilozării în vederea valorificării superioare a tuturor plantelor. Am văzut la fața locului numeroase silozuri în care straturile de

coceni alternau cu straturi de colete de sfeclă. Astfel, la cooperativa agricolă „1 Mai” din comuna Maglav, toate coletele de sfeclă au fost însilozate, conform acestei tehnologii. În prezența șefului de fermă, dr. Florin Petrescu, se însilozază, paralel, porumbul din cultură dublă, cocenii și coletele. Aici, am întâlnit și un procedeu ingenios. În primăvară, sfecla s-a semănat în rânduri pentru a putea fi recoltată cu combina. Astfel, la prima trecere, combina recoltează și încarcă frunzele iar, apoi, dislocatoarele aduc la suprafață rădăcinile.

Din discuția purtată cu ing. Simion Ilușcă, responsabil cu problemele de bază furajeră în cadrul direcției generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, am reținut că, de la un an la altul, într-un număr tot mai mare de cooperative, se constată o creștere a răspunderii față de asigurarea hranei animalelor. Sporește numărul unităților care se organizează și se gospodăresc independent, în toate sectoarele de producție, inclusiv producerea și depozitarea furajelor. De pildă, o serie de cooperative din nordul județului, ca Frățila, Bulzești etc., tratat superficial problema asigurării hranei animalelor. În acest an, aici s-au construit silozuri betonate și acum se însilozază masiv. O preocupare susținută am întâlnit și la C.A.P. Galiciuca. Intervenția hotărâtă a consiliilor de conducere, a șefilor de ferme zootehnice și a brigadierilor zootehniști în asigurarea nutreju-

rilor pentru iarnă este singura soluție pentru evitarea unor deficite de hrană cu consecințe negative asupra nivelului producției zootehnice.

Deși este o obligație profesională, a tuturor celor care lucrează în zootehnie ca, în aceste zile, să valorifice toate resursele furajere — cocenii, coletele, produsele secundare din grădina de legume, tescovina, bostănoasele etc. — inclusiv culturile furajere în ogor propriu, totuși, acest lucru nu a fost înțeles în toate unitățile. La cooperativa agricolă din Robănești, se culegeau numai știuleții de porumb, contrar indicațiilor direcției generale județene de a se recolta concomitent, știuleții și cocenii. Calitatea silozului scade cu fiecare zi întârziată la recoltarea cocenilor. Din cele 300 de tone de siloz planificate nu se realizase nimic. Asigurarea suculentelor în hrana animalelor este necorespunzătoare și datorită faptului că nu s-au învâlmățat cu sfeclă furajeră cele 5 ha prevăzute prin planul de cultură.

În numeroase unități deficitul prelungit de apă a dus la calamitarea unor suprafețe însemnate de porumb. După constatarea calamității de către o comisie de specialiști de la direcția generală județeană s-a indicat să se recolteze și să se însilozeze porumbul. La cooperativa agricolă din Bratovoști au fost calamitate 145 ha cu porumb însă însilozarea lor a început după trei săptămâni de la data constatării. Președintele unității, Ion Pancu, nu se interesează nici dacă se respectă tehnologia de însilozare. Așa se explică faptul că un siloz nu s-a acoperit nici după două săptămâni de la data deschiderii și nu se respectă nici umiditatea optimă. Pentru consiliul de conducere al cooperativei, zootehnia se află la periferia preocupărilor. Producția medie de 700 litri de lapte de la o vacă — obținută în 8 luni — este de parte de a ilustra o activitate rentabilă.

Asupra acestor unități și asupra altora cu lipsuri asemănătoare, trebuie să-și îndrepte atenția direcția generală județeană și întreprinderea județeană pentru îmbunătățirea și exploatarea pajștilor, acordându-le sprijinul și îndrumarea tehnică necesară.

I. MANEA

AGENDA VETERINARĂ

Tratamentul tricofitiei

Așa cum se știe, tricofitia este o afecțiune tegumentară, produsă de un parazit din genul *Trichophyton*, specia *verrucosum*, cea mai frecventă la taurine. Este întâlnită la mai multe specii de animale și la om, fiind deci o antropozoonoză. La taurine, ea parazitează, de preferință, tineretul pînă la 1 an, luînd formă enzootică, acolo unde condițiile de igienă sînt deficiente.

Din observațiile noastre, distrugerea integrității tegumentare este condiția esențială a posibilității de dezvoltare a parazitului. Prin aceasta ne putem explica frecvența aproape exclusivă a leziunilor tricofitice acolo unde animalul își răneste tegumentul pe lațurile șitului, pe frunte, în jurul ochilor și a botului, pe spate, coaste, flancuri etc.

În ultimele două decenii, datorită importanței economice a combaterii acestei maladii la tineretul taurin, numeroase cercetări au condus la găsirea unor parazițicide antitricofitice. Aplicarea lor, aproape exclusiv locală, prin acțiunea neselectivă, atât a parazitului cât și a celulelor gazdei, conducea la dese dermatite și nicicum la vindecarea radicală a bolii.

Aceste neajunsuri au dictat găsirea unor parazițicide care să acționeze pe cale generală; substanțele introduse în torrentul circulator sînt fic disperse de la interior spre exterior, pe tot tegumentul animalului. Printr-un astfel de tratament se distrugeau inițial rădăcinile, părțile profunde ale paraziților, lucru care conducea, în mod cert, la vindecare.

După introducerea tratamentelor preventive ale hipodermozei cu substanțele organofosforice, Neguvon sau Clorofos, în urma studiilor unui însemnat număr de cazuri din circumscripția noastră sanitar-veterinară, am putut constata că, deși ectoparaziții de pe corpul taurinelor tratate prin aplicații dorsale de Neguvon pentru prevenirea hipodermozei nu veneau în contact direct cu soluția, piereau între 6—12 ore, chiar și cei din pavilioanele urechilor. Neguvonul sau Clorofosul, intrate de pe părțile dorsale în torrentul sanguin, nu se dezintegrează total, cum prevăd instrucțiunile, ei se elimină și prin tegument, parțial, producînd moartea ectoparaziților.

În urma tratamentului preventiv de hipodermoză, la toți vițeii cu leziuni de tricofitie s-a observat o aplatizare a leziunilor tricofitice, pînă atunci luxuriant și proliferante, o oprire a extinderii plăgilor, lipsa de noi focare, atât pe cei parazițați, cât și pe cei fără semne clinice.

Introducerea Neguvonului în torrentul sanguin, s-a făcut prin înțepini dorsolombare cu soluție de Neguvon 3—5 la sută în cantitate de 7—15 mg/kilocorp, sau soluții de Clorofos 4—6 la sută, în doze de 10—12 mg/kilocorp, adică jumătate din cantitățile folosite la tratamentul preventiv al hipodermozei. Aceleași doze le-am folosit și pe calea perorală, intramusculară sau intravenoasă.

După trei zile, neobservînd nimic deosebit, am repetat tratamentul. La 7 zile, am constatat o aplatizare a plăgilor, o lipsă de inflamație sub leziuni, o stare de vicioșitate a vițeilor, o stagnare netă a evoluției leziunilor și a apariției de noi focare, pielea a devenit mai elastică. Am repetat tratamentul cu aceeași soluție și în aceleași condiții. După 15—18 zile de la prima aplicare, am observat o dezagregare a scvamelor care au devenit făinoase; altele au fost săltate de părul crescut, lăsînd în urmă o piele moale, elastică, de culoare roză. În acest interval de timp, pansajul vițeilor a fost interzis, perile și țesuturile deparazitare. Nu s-au luat măsuri de izolare a exemplarelor cu leziuni clinice. După vindecarea tuturor leziunilor s-a făcut deparazitarea generală, a adăposturilor și ustensilelor.

Persistența Neguvonului pe suprafața tegumentară a fost destul de îndelungată. Repetarea tratamentului am făcut-o pentru a mări concentrația tegumentară și a fi siguri de reușita lui.

În concentrația amintită, aplicarea tratamentului nu a dat nici un accident sau semn de intoleranță, chiar la vițeii de o săptămînă. Vițeii cu leziuni generalizate, pe tot corpul, care erau condamnați pieirii, s-au vindecat ca și cei cu leziuni mai puține. Experimentarea metodei s-a efectuat, cu bune rezultate, pe câteva sute de viței, lucru care ne face să o recomandăm și altor colegi.

Dr. Petru SORESCU
medic veterinar

Walter LEDERER

Ștefan FABIAN
tehnicieni veterinari
Circumscripția veterinară
Dumbrăveni, județul Sibiu

Din experiența cooperativei agricole din Cristian

3 371 LITRI DE LAPTE DE LA FIECARE VACĂ FURAJATĂ

ale ingrijitorilor au fost aproape complet eliminate. În acest scop am căutat să înlocuim ingrijitorii necorespunzători și să permanentizăm mulgători destoinici și pricepuți. Avem acum mulgători buni, cu peste 3—4 și chiar 7 ani vechime. De exemplu, din totalul de 35 de ingrijitori-mulgători, 18 au o vechime de peste 3 ani. Cu cooperatorii din fermă, săptămînal, se organizează consfătuiri în care se dezbate problemele curente de producție privind prepararea furajelor, administrarea lor, mulsul, disciplina, se analizează rezultatele și se dau indicații în vederea sporirii producției zootehnice. Fiecare mulgător își cunoaște planul de producție — anual și lunar — etapele procesului de reproducție pe întregul lot și pe fiecare vacă în parte.

Creșterea producției, ca urmare a aplicării întregului complex de măsuri tehnico-organizatorice, a dus la reducerea prețului de cost al unui litru de lapte. În anul 1970, un litru de lapte s-a obținut cu 1,35 lei, față de 1969 cînd ne-a costat 1,95 lei. Astfel, am obținut un venit net de 0,55 lei de la fiecare litru de lapte livrat, prețul mediu de vînzare, în 1970, fiind de 1,90 lei. Pe măsura creșterii producției de lapte — carne și a îmbunătățirii procesului de producție, eficiența economică a sectorului zootehnic a crescut. Pondera acestui sector în totalul veniturilor a crescut de la 21% (1966) la 34% în 1970.

Și în prezent, cu tot deficitul de furaje datorat condițiilor grele de anul trecut, producția de lapte se menține la un nivel ridicat. Astfel, de la începutul anului s-au muls cîte 2 250 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, lucru care ne-a permis să livrăm în cadrul contractului peste 7 200 hl. de lapte.

În următorii ani, sectorul zootehnic își va spori ponderea cu pînă la 45—50% în totalul producției globale a cooperativei, atât prin sporirea efectivelor de animale, cât și prin creșterea randamentului acestora.

Activitatea fermei noastre este pe deplin răsplătită. În afara veniturilor crescînde de la un an la altul, sectorul zootehnic ne-a adus și titlul de cooperativă fruntașă pe țară în producția de lapte.

Ing. Ernst ZERBES
șeful fermei zootehnice
C.A.P. Cristian, județul Brașov

Aflute într-o tabără de vară, vacile fermei nr. 1 a I.A.S. Sf. Gheorghe, județul Covasna, produc zilnic peste 15 000 l de lapte

Foto: Bartha ARPAD

Ferma zootehnică a cooperativei noastre a luat ființă în 1970. În cadrul acesteia ponderea o deține creșterea vacilor pentru lapte. La data înființării, ferma dispunea de 384 vaci și 107 juninci. Numărul mare de juninci, destinate completării efectivului de vaci, oglindește atenția ce se acordă pentru dezvoltarea permanentă a acestui sector. De fapt, poziția preorășenească a comunei Cristian impune participarea sa mai intensă la aprovizionarea populației municipiului Brașov cu lapte și produse lactate.

Este semnificativ faptul că, producția medie de lapte, obținută anul trecut, se înscrie pe o curbă ascendentă a rezultatelor dobîndite în domeniul creșterii vacilor pentru lapte; de unde, în 1966, sau obținut 2 089 de litri, în anii următori, producția a crescut astfel: în 1967 — 2 378 litri, în 1968 — 2 607 litri, în 1969 — 2 740 litri și în 1970, 3 371 litri.

După constituirea fermei s-au putut mobiliza activ toate resursele materiale, financiare și de muncă disponibile. S-a trecut la organizarea judicioasă a producției și a muncii, adaptîndu-se metode de lucru înaintate în ce privește tehnologia de exploatare. Nimic nu s-a întreprins la întâmplare.

Contribuția hotărîtoare la sporirea producției de lapte au adus-o furajele. Consiliul de conducere al cooperativei a înțeles să asigure fermei o suprafață corespunzătoare efectivului de animale pentru producerea nutrejurilor în cantitățile și calitățile optime. Din cele 813 ha de teren agricol, destinat asigurării furajelor, 700 ha sînt pășuni și fînețe naturale și 113 ha de teren arabil de pe care se obțin furaje cultivate. Atenția acordată producerii furajelor se menține, în continuare, și la administrarea lor. Vacile au fost așezate în grajduri în raport cu producția și starea lor fiziologică.

Ca urmare a coordonării lucrărilor de reproducție și selecție, potențialul biologic s-a îmbunătățit an de an. Astfel, vacile cu producții mici de lapte și produși necorespunzători au fost înlocuite cu alte vaci sau juninci gestante, provenite din cumpărări sau prăsilă proprie. În prezent, înlocuirea reformelor și extinderea efectivului se fac numai din prăsilă proprie.

Un alt element, cu repercusiuni favorabile în creșterea producției de lapte, îl constituie respectarea programului de grajd și, în mod special, desfășurarea programului de lucru. Întîrzierile sau lipsurile nemotivate

Zootehnia județului Mureș, pe treptele modernizării

Pe itinerarul mureșan străbătut cu câteva zile în urmă, în eferescența activității desfășurate pentru stringerea recoltelor, pentru pregătirea celor care vor urma, am distins rezultate remarcabile, vii, am remarcat preocupări sistematice, organizate, pentru introducerea și generalizarea în practică a tot ceea ce este nou și înaintat în domeniul creșterii animalelor. Am discutat cu oamenii care le înfăptuiesc, le-am notat realizările.

Complexul din Iernut, pentru îngrășarea taurinelor. O unitate de stat nouă, modernă, a cărei premieră a fost prezentată cititorilor încă din anul trecut. Rezultatele nu dezminț previziunile anticipate, justifică eforturile materiale ale statului. Am vizitat două din cele trei ferme ale complexului. În prima, condusă de dr. Ion Crăciun, se realizează prima fază a îngrășării. Aici, viței, în majoritate de rasă Bălțată românească, se aduc la virsta de 14—15 zile și la o greutate de circa 50 kg. După 60 de zile, timp în care sînt hrăniți cu substituenți de lapte, fin și nutreț combinat, rețeta 30—18, viței trec în celelalte două ferme, în care se realizează a doua fază a îngrășării. Șase serii de câte 2000 de viței pe an urmează același drum, sînt supuși aceluiași regim. Rezultatele economice ale primului semestru se concretizează în câteva cifre: 680 g spor mediu zilnic de creștere în greutate, față de 600 g planificat, cu un consum specific de 3,8 U.N. Aceasta a permis depășirea sporului total planificat cu 30 de tone, adică, valoric, cu mai bine de 400 000 de lei.

La cea de-a doua fermă vizitată, condusă de dr. Silviu Băciu, viței se cresc de la greutatea de 90 kg la 350 kg și chiar mai mult, cînd sînt gata pentru livrare. În prima jumătate a anului, sporul mediu zilnic de 1040 g a fost realizat cu un consum specific de 5,2—5,3 U.N. Furajarea, la discreție, se face cu fin și nutreț combinat, rețetele 30—13 și 30—14. Remorcile tehnologice, cu ajutorul cărora se administrează hrana, scutesc un volum mare de muncă, la fel ca și sistemul de întreținere a animalelor pe grătare. În astfel de condiții, norma de deservire pe îngrijitor a sporit la 200—800 de viței, productivitatea muncii a crescut considerabil și, ca urmare, cheltuielile materiale și-au redus cota în prețul de cost.

Experiența valoroasă de la Iernut, ca și de la alte unități agricole de stat fruntașe, nu a rămas însă închisă între pereții unității. Așa cum ne arăta dr. Ștefan Olteanu, director general adjunct cu problemele de zootehnie în cadrul direcției generale agricole județene, așa cum ne-am convins și pe itinerarul parcurs, aceasta se generalizează în ritmuri susținute în fermele cooperativelor agricole, în complexele asociațiilor intercooperatiste, care își măresc numărul de la un an la altul.

La Vidrasău, la 10 septembrie 1970, prin unirea forțelor a patru cooperative — Ungheni, Gh. Doja, Cerghid și cea din localitate — a luat ființă o

asociație intercooperatistă pentru îngrășarea tineretului taurin. Este semnificativ să arătăm că numai în patru luni de la înființare, unitatea a realizat un beneficiu de peste 250 000 de lei, iar în anul în curs acesta se va ridica la aproape un milion de lei. Alături de Ioan Cerghizan, președinte al Consiliului de administrație al asociației și al cooperativei din Vidrasău, Valentin Hărăgan, economist șef și Ștefan Racș, șeful fermei pentru producerea furajelor — subordonată asociației — am făcut o scurtă vizită prin unitate. Ingenios, fără cheltuieli prea mari, grajdurile vechi au fost modernizate, li s-a amenajat fosele de evacuare a dejecțiilor, bazinele de colectare, grătarele pe care se întrețin viței și instalațiile de ventilare. O tehnologie cu nimic diferită față de cea văzută la Iernut, rezultate asemănătoare. Din calcule reiese că sporul mediu zilnic pe întreaga perioadă de îngrășare este de 1150 g și se reali-

zarea se găsesc îndeosebi în grupele îngrijitorilor Gheorghe Kis, Mihai Balint și Gavrilă Luca, toți cu o vechime de peste șase ani.

Evidențele contabile urmărite la zi, în vederea stabilirii prețului de cost și a rentabilității sistemului practicat, demonstrează că folosirea granulelor de lucernă este deosebit de eficientă, chiar în condițiile cînd acestea, din lipsă de alte posibilități, sînt procurate de la Călărași, Brăila sau Constanța. O pledoarie în plus pentru generalizarea metodei uscării și brichetării furajelor verzi.

La ferma zootehnică a cooperativei agricole din Sînpaul, condusă de dr. Francisc Cseh, se cresc 900 de taurine, din care 500 sînt vaci și juninci și 60 000 de pui pentru carne. La veniturile totale ale cooperativei, ferma zootehnică își aduce o contribuție de peste 60 la sută. Planul de producție este realizat la toți indicatorii, înregistrându-se chiar depășiri însemnate.

CÎMP DESCHIS METODELOR AVANSAȚE

zează cu un consum specific de 5,5—5,8 U.N. Unui îngrijitor de bază, ajutat de un lucrător din echipa de furajare, îi revin 400 de viței. În astfel de condiții, de la fiecare vițel îngrășat se obține un beneficiu de peste o mie lei.

Ferma zootehnică a cooperativei din Sînpaul, condusă de tehnicianul Andrei Szötöri, ne întregeste tabloul preocupărilor privind generalizarea noului în creșterea taurinelor. Aci se cresc peste 400 de taurine, din care 250 de vaci și juninci de toată frumusețea. Din cei 2204 litri de lapte planificați a se obține, în medie, de la fiecare vacă furajată, în primele 8 luni s-au realizat 1550 de litri. Premisă că venitul de un milion de lei, cu care s-a înscris ferma zootehnică — 40 la sută din veniturile totale ale cooperativei în acest an — va fi realizat. Prin ce este prezent noul la Gornești? De la începutul lunii mai s-a trecut la un sistem de întreținere bazat pe stabulație permanentă și hrănire cu granule de lucernă, cantități reduse, minime, de concentrate și paie. De la 5,5 l de lapte pe vacă furajată și 6,4 l pe vacă mulsă — cit era la 5 mai — producția medie zilnică a sporit, pînă la 5 septembrie, la 8,6 și, respectiv 10 litri. În același timp, numărul vacilor cu producții zilnice de lapte de peste 20 l a sporit de la 5 la 30, iar cele aflate la prima lactație nu dau mai puțin de 10—12 litri de lapte zilnic. Asemenea exem-

Grija pentru asigurarea furajelor este omniprezentă. În finare de mare capacitate, ferite de intemperii, sînt depozitate peste 700 tone de fin de trifoi și lucernă. S-au înscris, de asemenea 400 tone de mazare și trifoi în amestec cu alte ierburi.

Unitatea cooperează cu Întreprinderea avicolă de stat Tirgu Mureș, de la care a primit un substanțial sprijin tehnico-material în vederea modernizării sectorului, a introducerii noilor tehnologii. În prezent, un pui în greutate de 1,200 kg se realizează cu un consum specific de circa 3,1 kg de furaj combinat. În acest fel, la o serie de 18 000 de pui, cooperativa realizează un beneficiu de 80 000 — 100 000 lei.

În sectorul taurin, introducerea în hrana vițelilor a substituentului de lapte „inlaviv”, fabricat la Luduș, a dat rezultate deosebit de bune. De la virsta de 10 la 45 de zile, viței primesc zilnic 10 litri de substituent în două tainuri egale (1 kg inlaviv diluat în 10 litri de apă). În această perioadă, cînd li se mai administrează și fin de bună calitate și nutrețuri concentrate, viței realizează un spor total de 18—20 kg. Am remarcat că, de la începutul anului, nu s-a înregistrat nici o mortalitate, iar cheltuielile cu medicamentele s-au redus aproape în totalitate.

La complexul asociației intercoope-

ratiste Luduș — Gheja, realizat prin unirea forțelor a 35 de cooperative, dat în folosință cu patru luni înainte de termenul stabilit, fluxul tehnologic al producției a devenit aiudoma celui practicat în marile unități zootehnice de stat de tip industrial. După acesta, de fapt, a și fost conceput. În noiembrie anul trecut s-au populat halele de montă și gestație, iar din luna martie au început fătările. În prezent, 9 din cele 13 hale de producție adăpostesc un efectiv de circa 10 000 de porcine. Scrofițele și vierii procurați de la Complexul de selecție și testare Gornești și de I.S.C.I.P. Bonțida sînt de cea mai bună calitate. Majoritatea indicatorilor sînt realizați la nivelul parametrilor planificați. În acest an, complexul va livra peste 3 000 de porci, în anul viitor 20 000, iar în 1973 va ajunge la întreaga sa capacitate de 30 000 de porci grași anual.

Centrul județean de reproducție și selecție la animale, prin activitatea pe care o desfășoară, se impune ca o unitate cu un aport considerabil în progresul zootehniei mureșene. Aici, din anul 1967 s-a trecut la însămînțările artificiale cu material seminal congelat, iar în prezent metoda s-a extins integral pe raza județelor Mureș și Harghita și, parțial, în județele Brașov, Sibiu, Covasna, Cluj și Bistrița. Față de vechea metodă, a refrigerării, cînd procentul de nereînțoarceri după prima însămînțare era de 54—55 la sută, acum acest procent a crescut la peste 70. Așa cum ne arăta ing. Petru Solyom, directorul centrului, cu materialul seminal congelat recoltat de la cei 80 de tauri pepinieri de mare valoare zootehnică — din care 10 sînt testați iar alți 10 sînt în curs de testare — se însămînțează peste 250 000 de vaci și juninci din toate sectoarele agriculturii. Concomitent, se face controlul oficial al producției la 6 800 de vaci și la peste 2000 scroafe. Testarea, în totalitate, a reproducătorilor înainte de a fi folosiți la însămînțările artificiale — acțiune în plină desfășurare — va permite centrului — prin depozitul său de gene conservate prin congelare pentru zece de ani de zile — să-și aducă o contribuție de și mai mare eficiență la îmbunătățirea potențialului biologic și de producție al întregului efectiv de taurine din zona în care își desfășoară activitatea.

Am trecut în revistă, succint, doar câteva din măturile care oglindesc preocupările crescătorilor de animale din județul Mureș pentru generalizarea în producție a tot ceea ce este nou și înaintat.

Recenta scrisoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, adresată organelor și organizațiilor de partid, tuturor lucrătorilor și specialiștilor din agricultură, țărănilor cooperatori, îi mobilizează și mai puternic în activitatea lor pusă în slujba importanțelor obiective cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei.

Ing. Lucian ROȘCA

FACTORI DINAMIZANȚI

(Urmare din pag. 1)

te 4760 de vaci, iar în cadrul altor 5 asociații — la Vidrasău, Singiorgiu de Pădure, Petelea, Cucu și Mociar-Reghin — sînt în curs de organizare și se vor organiza, în continuare, îngrășătorii de tineret taurin, cu o capacitate totală de 15 000 de locuri pe serie.

De la bun început, doresc să subliniez că, atît cu privire la taurine, cît și la celelalte specii, acțiunea de concentrare, profilare și specializare a producției se realizează în condițiile unei sporiți numerice permanente a întregului efectiv și, în nici un caz, cu prețul reducerii acestuia. Dacă în anul 1970, cooperativele agricole din județ dispuneau de peste 80 000 de taurine, din care 37 244 vaci și juninci, la sfîrșitul acestui an efectivul total va crește la 86 000, din care 45 000 de vaci și juninci, iar în anul 1975, la 135 000 de taurine, din care 65 000 de vaci și juninci. În același timp, va crește considerabil și producția medie de lapte pe vacă furajată.

Ca pondere, în ansamblul zootehniei mureșene, creșterea taurinelor este urmată de ovine. Deși extinderea metodelor intensive de exploatare afectează mai puțin această specie, totuși, față de 1970, cînd în o sută de unități se creșteau 75 025 de ovine, în acest an, 75 de cooperative cresc 81 500 de ovi-

ne, iar pînă în anul 1975 efectivul de 130 000 va fi crescut în 70 de unități. Totuși, la Mociar-Reghin a fost organizată o asociație intercooperatistă cu participarea a 62 de unități, care construiesc o îngrășătorie de berbecuți cu capacitatea de 15 000 de berbecuți pe serie, parțial intrată în folosință. Totodată, la cooperativa agricolă Ricu a fost organizată, încă din anul 1970, o îngrășătorie de berbecuți cu o capacitate de 5 000 de locuri. La Vinători, s-a organizat, de asemenea, o asociație intercooperatistă mixtă, pentru creșterea oilor și a puilor de carne.

În creșterea porcinelor, procesul de concentrare și specializare a producției este și mai avansat. Față de 93 de cooperative, care în anul trecut îngrășau 16 200 porci, în acest an, 36 de cooperative vor îngrășa 19 000 porci, iar începînd cu anul 1970, numai 21 de unități vor fi profilate pe creșterea acestei specii, urmînd ca în anul 1975 să livreze 45 000 de porci grași. Dintre acestea, 9 unități — la Luduș-Gheja (30 000 locuri), Aghiștea-Coroii, Săulic, Cucerdea, Iernut, Band (cîte 2 450 locuri), Roșiori (2 660 locuri), Sărmaș (2 120 locuri) și Gănești (1 400 locuri) — au și fost constituite ca unități intercooperatiste, în care s-au asociat 71 de cooperative agricole.

Cît privește avicultura, față de efectivul de 5 434 de găini ouătoare și 57 000 de pui de carne crescuți în anul

trecut în 24 de cooperative, anul acesta, numai patru unități cresc 17 000 de găini ouătoare și 250 000 pui de carne și, în continuare, pînă în anul 1975, tot acestea vor crește 45 000 de găini ouătoare și 300 000 pui de carne.

O realizare deosebit de importantă, constă în faptul că am reușit ca, pe lîngă fiecare asociație intercooperatistă, subordonată acesteia, să organizăm una sau mai multe ferme specializate în producția de furaje. Aceste ferme vor asigura, în totalitate, necesarul de nutrețuri concentrate și de volum necesare unităților respective. S-au organizat și sînt în curs de organizare 24 de asemenea ferme.

Pentru generalizarea cît mai rapidă a tehnologiilor moderne și îmbunătățirea în ritm susținut a fondului biologic al animalelor, direcția generală agricolă județeană se preocupă intens de extinderea relațiilor de cooperare cu unitățile agricole de stat. Cu toate că acțiunea de cooperare a fost începută recent, totuși roadele acesteia sînt vizibile, îndeosebi în direcția îmbunătățirii sistemelor de hrănire, conținutul rațiilor, organizării muncii, sporirii producției, precum și în îmbunătățirea calitativă a efectivelor. Același interes îl manifestăm pentru îndrumarea și sprijinirea Centrului județean de reproducție și selecție la animale și a Întreprinderii județene pentru exploatarea și îmbunătățirea pajiștilor, unități operative de lucru, prin care putem acționa cu eficiență sporită în vederea rezolvării problemelor cheie legate de îndeplinirea cu succes a prevederilor

cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei: îmbunătățirea fondului biologic al animalelor, asigurarea unei puternice baze furajere, corelate științific cu sporirea numerică a efectivelor și a producției acestora.

Bilanțul pozitiv al primului semestru al acestui an ne dă convingerea că obiectivele pe care ni le-am propus sînt pe deplin realizabile, ne dă tăria și forța necesare pentru intensificarea activității de viitor. Planul de producție al cooperativei agricole a fost realizat în proporție de 108% la carne, 92% la lapte și 180% la ouă, cu toate influențele negative determinate de calamitățile naturale abătute anul trecut asupra județului nostru.

Trebuie să subliniem în mod deosebit că, față de anii precedenți, cînd în timpinam o serie de greutăți în acțiunea de livrare ritmică a produselor zootehnice contractate cu statul, în acest an, pe lîngă onorarea integrală a angajamentelor luate, ne asigurăm, încă de pe acum, baza materială a realizării planului pe anul viitor. Sub conducerea și îndrumarea permanentă a Comitetului județean de partid, aplicînd cu consecvență indicațiile conducerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, dînd conținut științific întregii noastre activități, sîntem hotărîți ca și pe mai departe să punem în centrul preocupărilor noastre dezvoltarea continuă a zootehniei, a cărei pondere economică în agricultura județului nostru, în ansamblul economiei noastre naționale, să sporească neîncetat.

La întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii

CONSTRUIREA ATELIERELOR ÎNTÂRZIE NEJUSTIFICAT!

În toate județele, după reorganizarea care a avut loc la începutul acestui an, s-a prevăzut înființarea unor noi stațiuni pentru mecanizarea agriculturii, crearea de noi secții de mecanizare etc., în vederea mai bune serviri a cooperativelor agricole, desfășurării unei activități economice mai eficiente. În acest scop, au fost alocate importante fonduri de investiții, îndeosebi pentru construirea unor ateliere noi în S.M.A., respectiv a unor ateliere la secțiile de mecanizare. După restructurările care au avut loc, s-a stabilit ca în anul curent să se realizeze circa 1100 de ateliere la secții și 90 la noile S.M.A. (cifre care, în trecut fie spus, nu sînt la nivelul cerințelor reale și al posibilităților financiare asigurate de stat). Din acestea, la 1 septembrie au fost atacate lucrările doar la circa 700 de secții și numai la aproximativ 500/100 din noile S.M.A. La aceeași dată, situația pe ansamblul I.M.A. arăta că valoarea construcțiilor-montaj realizate reprezenta doar... 370/100 din planul anual! Cu puține luni înainte de închiderea anului, o serie de obiective sînt, așadar, sub semnul întrebării.

Era, oare posibilă atingerea unui procent mai important în executarea construcțiilor-montaj la I.M.A.? Rezultatele multor unități arată că, fără a se ignora greutățile generate de demararea mai târzie a acțiunii din motive obiective, puteau fi, totuși, puse în operă valori cu mult mai mari decît cele de pînă acum. Că este așa o demonstrează I.M.A. din județele Bihor, Buzău, Caraș-Severin, Mehedinți, Sălaj și Teleorman. Aici, consiliile de administrație, beneficiind de un mai substanțial sprijin din partea consiliilor populare județene, și-au asigurat cu mai mare operativitate documentațiile tehnice necesare; avizările, deschiderea finanțării, încheierea contractelor de lucrări cu întreprinderile județene de construcții-montaj au decurs, de asemenea, sub semnul responsabilității, al grijii sporite pentru crearea unor condiții corespunzătoare de lucru, îndeosebi în noile unități create. Aceasta a permis ca la S.M.A. Tinca, Bător, Căpîlna din cadrul I.M.A. Bihor, la S.M.A. Grula, Almăjel și Broșteni de pe raza I.M.A. Mehedinți, la S.M.A. Smirdioasa, Gracia și Ciolănești pendinte de I.M.A. Teleorman etc., lucrările să fie atacate încă de la sfîrșitul semestrului I. Aici există garanția că cel puțin atelierele mecanice vor putea fi date în folosință pînă la sfîrșitul anului.

Demn de notat este și faptul că, în alte locuri, deși au existat greutăți în contractarea lucrărilor, nu s-a stat în expectativă, nu s-au încrucișat brațele în semn de neputință. Este cazul consiliului de administrație de la I.M.A., Olt, al comitetelor de direcție ale S.M.A. de aici care, negăsind un constructor (executant) au procedat la efectuarea investițiilor în regie proprie la cele 6 S.M.A. nou înființate. Organizarea mai bună a activității pe șantiere, preocuparea pentru asigurarea de materiale, folosirea forței de muncă existente pe plan local etc. au permis, cu toată întîrzierea provocată de tatonările repetate pentru realizarea obiectivelor în antrepriză, atingerea, la 1 septembrie, a unei proporții de 380/100 la construcțiile-montaj, situîndu-se astfel peste media înregistrată pe Centrala I.M.A.

Consiliile de administrație ale unor I.M.A., deși la început au manifestat un interes deosebit pentru soluționarea problemelor specifice înființării noilor S.M.A. au lăsat ulterior acțiunea de realizare a investițiilor (construcții-montaj) pe un plan secundar. Așa se face că la I.M.A. Dimbovița s-au pus în operă, pînă la 1 septembrie, din fondurile alocate, doar 190/100, la I.M.A. Maramureș 170/100, la I.M.A. Gorj 150/100, la I.M.A. Brașov 140/100, la I.M.A. Municipiul București 120/100, iar la I.M.A. Vilcea numai 80/100! Cauzele: neasigurarea din timp a documentațiilor tehnice, întîrzierea deschiderii finanțării, contractarea tardivă a lucrărilor cu constructorii etc. Pentru realizarea atelierelor la secții au fost date proiecte directe, care puteau fi ușor adaptate, dar nici în acest domeniu nu s-a activat cu rapiditatea cuvenită. Inerția n-a fost peste tot extirpată. La I.M.A. Brașov, de pildă, a trebuit să treacă un întreg semestru pentru a se face inventarul investițiilor neterminate din... 1970! Tot aici, nici pînă la 10 septembrie nu s-a asigurat încă documentația și nu s-a deschis finanțarea pentru cele 10 ateliere de secții și pentru atelierul unui S.M.A. (doar unul din cele 9 S.M.A. care n-au condiții bune de lucru!). Asemenea întîrzieri există și la I.M.A. Dimbovița. Aici, constructorul și-a însușit mai de mult realizarea obiectivelor, dar ne-avînd documentația la timp, a fost pus în situația de a se... răzgîndi, de a refuza să mai execute atelierelor de la S.M.A. Vișina și

Potlogi, pe motivul întemeiat că nu mai poate garanta darea lor în funcțiune înainte de 31 decembrie 1971.

Nimeni nu se poate plînge că nu s-au alocat fonduri pentru realizarea obiectivelor necesare. A lipsit însă preocuparea pentru materializarea lor. La I.M.A. Ilfov, de exemplu, este nevoie de 170 de ateliere pentru secții, dar s-au prevăzut pentru 1971 numai... 6! A trebuit să se depună insistențe deosebite din partea Centralei I.M.A. spre a se vedea că există posibilități pentru a se construi alte 15 ateliere necesare secțiilor. Dar definitivarea acestui plan se face abia acum, către sfîrșitul trimestrului al III-lea și începutul celui de-al IV-lea, moment cînd, în mod normal asemenea obiective trebuiau să se afle cel puțin în faza de execuție, dacă nu recepționate. Argumentele că nu se putea realiza acest lucru nu rezistă criticii. Dacă pe lingă fiecare S.M.A. s-ar fi abordat construcția numai a unui singur atelier pentru secții era posibil să se realizeze în total cel puțin 33 de asemenea obiective. Dovadă că se poate este făcută și de I.M.A. din județele învecinate — Ialomița și Teleorman — unde problema construcției atelierelor pentru secții în toate S.M.A. va fi rezolvată încă în acest an!

În realizarea investițiilor, o importanță deosebită prezintă ritmul de execuție. Faptele arată că, în unele locuri, deși obiectivele au fost în parte atacate, se lucrează cu încetinitorul, deoarece munca pe șantiere sau aprovizionarea cu materiale decurg nesatisfăcător. La I.M.A. Cluj, în iulie, de exemplu, s-au realizat valori la construcții-montaj de numai 150 000 lei față de 520 000 lei sarcină de plan. La I.M.A. Ilfov, în luna august s-au efectuat construcții-montaj în valoare doar de 251 000 lei față de 1 354 000 lei cîți se prevăzuseră, în timp ce în cadrul I.M.A. Teleorman sau Galați, valorile realizate au depășit considerabil, în aceeași luni, nivelele de plan stabilite.

Nu peste multă vreme, iarna va bate la ușă. Mecanizatorii din noile S.M.A., din secțiile de mecanizare vor trebui să ex-

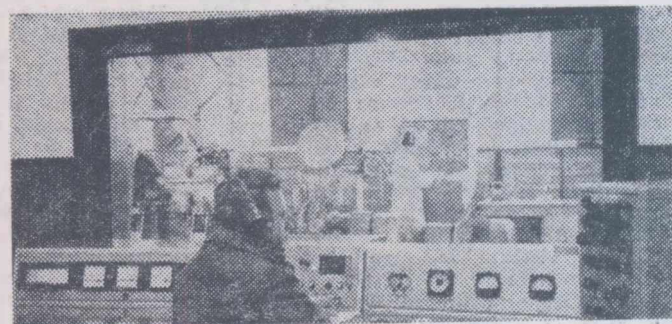
cute lucrări în ateliere. Unde vor putea munci, cu productivitatea necesară, acești lucrători, dacă obiectivele de investiții prevăzute nu se realizează în timp util?

Conducerea de partid și de stat acordă o deosebită atenție îndeplinirii planului de investiții. Realizarea construcțiilor-montaj asigură o bază materială corespunzătoare pentru desfășurarea unei activități normale. Fără aceasta nu se poate garanta pregătirea corespunzătoare a parcului de mașini și tractoare. Iată de ce consiliile de administrație ale I.M.A. au datoria de a combate cu hotărîre tendința acelor conducători de S.M.A. (de pildă, de la S.M.A. Boboc, județul Buzău, S.M.A. Ciurea, județul Iași, S.M.A. Baia-Mare, județul Maramureș etc.), care așteaptă ca totul să le fie dat de la centru, fără a manifesta o cît de mică inițiativă, fără a se angaja cu toată răspunderea în realizarea investițiilor de care ele înșile au nevoie imperioasă.

Accelerarea ritmului de realizare a investițiilor este o sarcină deosebită deosebită ce poate fi realizată pe calea efectuării cu maximă operativitate a demersurilor necesare asigurării documentațiilor (inclusiv a celor pentru 1972!), deschiderii la timp a finanțării, contractării operative a lucrărilor, organizării judicioase a activității pe șantiere. În fiecare I.M.A. este necesar să se urmărească această activitate sistematic, pe baza unor grafice de execuție (pe obiective și lucrări). Analiza realizărilor lunare și decadales pe fiecare S.M.A., executarea unui control exigent din partea direcțiilor agricole județene și Centralei I.M.A., dezvoltarea sprijinului dat de Consiliile populare județene întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, sînt alte modalități de impulsioneare a ritmului de execuție. La toate nivelele se cere însă o sporită exigență, o responsabilitate amplificată. Numai astfel este posibilă darea grabnică în folosință a obiectivelor prevăzute, atît de necesare desfășurării unor activități normale în toate unitățile.

Ing. V. STANCU

La introducerea în producție a celor mai eficiente soluții, o mare contribuție o aduce și baza tehnico-materială cu care este dotată rețeaua de cercetare. O imagine sugestivă într-unul din laboratoarele Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii.

Potrivit tarifelor legale, cooperativele agricole achită valoarea lucrărilor efectuate de întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii în natură sau în bani. În vederea unei mai largi cointereseări a I.M.A. în dobîndirea unor producții superioare pe terenurile C.A.P. deservite, Consiliul de Miniștri a aprobat prin Hotărîrea nr. 1004 din 10 august a.c., tarifele de plată ce se aplică proporțional cu recolta realizată la următoarele culturi: grîu, secară, orz, orzoaică, ovăz, porumb, floarea-soarelui, fasole, cartofi, sfeclă de zahăr, mazăre și soia.

Lista la care tarifele se aplică în raport cu producția realizată la aceste culturi prevede următoarele lucrări: desmiriștit, arătură superficială la 14—17 cm, arătură pentru însămînțat toamna, arătură de toamnă (ogor), arătură pentru însămînțat primăvara, arătură de primăvară, executată în ogor, cu plug fără cormană, grăpat, nivelat, tăvălugit, cultivat, discuit, împrăștiat îngrășăminte chimice cu MIT, împrăștiat îngrășăminte chimice cu mașina centrifugală tip MIC, semănat, semănat cu administrarea de îngrășăminte chimice, trasat rînduri pentru cartofi, acoperit rînduri pentru cartofi, plantat cartofi, plantat cartofi concomitent cu împrăștierea de îngrășăminte chimice, prășit, prășit cu administrarea de îngrășăminte chimice, lucrat cu sapa rotativă, secerat-legat, secerat cu sfoara cooperativelor deservite, irigat, recoltat cartofi cu mașini simple, recoltat cartofi cu combina, dislocat sfeclă de zahăr cu mijloace mecanizate, recoltat sfeclă de zahăr cu combina.

Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor va putea aproba noi lucrări și culturi la care se vor aplica tarife de plată în raport cu producția realizată.

Hotărîrea prevede că, în cazul nerealizării producției planificate pe terenurile și la culturile la care s-au efectuat mecanizat lucrările agricole, plata în natură sau în bani se va face proporțional cu producția obținută, însă nu mai puțin de 80 la sută din cantitățile sau sumele cuvenite potrivit tarifelor legale. Se menționează că o asemenea modalitate de plată va fi aplicată numai dacă producția planificată nu a fost îndeplinită din cauza I.M.A. care n-au executat lucrările la timp și de bună calitate.

În condițiile depășirii producției prevăzute în plan, hotărîrea prevede că plata lucrărilor se va face proporțional cu depășirea, însă nu mai mult de 20 la sută peste tariful legal.

Practic, plata în natură sau în bani a lucrărilor se va face astfel:

— pentru lucrările cu regim de plată în natură, C.A.P. vor preda, în contul I.M.A., pe măsura recol-

Curier

PLATA LUCRĂRILOR EXECUTATE DE I. M. A. — PROPORȚIONAL CU PRODUCȚIA OBTINUTĂ

tării, 80 la sută din cantitățile cuvenite, iar diferența pînă la 100 la sută, precum și drepturile cuvenite pentru depășirea producției planificate, se vor preda în termen de cel mult 15 zile de la încheierea recoltatului și stabilirea producției realizate;

— lucrările cu regim de plată în bani se vor deconta de C.A.P. în proporție de 80 la sută după efectuarea lor, iar diferența pînă la 100 la sută, precum și drepturile cuvenite pentru depășirea producției planificate, se vor achita, de asemenea, după încheierea recoltării și stabilirea producției obținute, în termenele legale prevăzute pentru unitățile de stat.

Se precizează că plata în natură pentru lucrările executate de I.M.A. se va prelua de la unitățile beneficiare înaintea altor obligații către stat, cu excepția plăților ce trebuie efectuate pentru semintele și produsele împrumutate de la fondul central.

Hotărîrea prevede că Banca pentru agricultură și industrie alimentară va credita întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii pe termen de maximum 12 luni, cu dobîndă de 4 la sută pe an, pentru sumele reprezentînd contravaloarea produselor cuvenite ca plată în natură și nepredate de C.A.P. în termen de 15 zile de la recoltare datorită nerealizării producției ca urmare a unor calamități naturale.

Pentru o cît mai completă folosire a utilajelor, hotărîrea stabilește că I.M.A. vor putea executa lucrări și pe loturile date în folosință membrilor cooperatori, la cererea acestora și cu acordul consiliului de conducere al cooperativei, plata făcîndu-se prin C.A.P.; lucrările realizate pe aceste terenuri se vor plăti pe baza tarifelor integrale stabilite în bani.

Pentru lucrările care se execută fără acordul consiliului de conducere, plata se va face anticipat, în bani, direct de către membrii cooperatori.

Se precizează, totodată, că Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, la propunerea comitetelor executive ale consiliilor populare județene, cu consultarea U.N.C.A.P., va putea aproba, începînd cu recolta 1972, pentru unele C.A.P. din zonele de deal-munte sau slab dezvoltate, plata în bani a lucrărilor executate la culturile de cereale păioase, porumb și cartofi (exclusiv lucrările de treierat și recoltat cu combina) în limita unui plan total anual prevăzut de hotărîre în mod expres. Suma de plată se va stabili pe baza tarifelor în natură, calculate la prețurile de decontare a produselor predate în contul lucrărilor efectuate de I.M.A. La acordarea acestor aprobări se va ține cont de necesitățile de produse pentru constituirea fondului de stat, potrivit prevederilor anuale de plan.

În ceea ce privește lucrările executate de I.M.A. pe terenurile repartizate complexelor de creșterea și îngrășarea animalelor din cadrul asociațiilor intercooperatiste, lucrări destinate producerii nutrețurilor și furajelor combinate, hotărîrea prevede că acestea se vor plăti pe baza tarifelor în bani.

Pentru o mai judicioasă aplicare a tarifelor de plată, hotărîrea stabilește că M.A.I.A.S.A., cu consultarea U.N.C.A.P., va putea aproba, la propunerea comitetelor executive ale consiliilor populare județene, modificarea încadrării pe zone a unor cooperative, potrivit criteriilor stabilite prin H.C.M. nr. 128/1968, fără a se diminua volumul total al veniturilor de la lucrările de cîmp cu mai mult de 0,3 la sută la culturile respective.

Prin hotărîrea nr. 1004 s-au aprobat și noile tarife de plată în bani pentru unele lucrări executate de I.M.A., modificîndu-se corespunzător tarifele stabilite prin H.C.M. 778/1959. S-a precizat, de asemenea, că lucrările executate de I.M.A. la unitățile silvice vor fi decontate de către acestea pe baza tarifelor aprobate prin H.C.M. nr. 447 din 12 martie 1969.

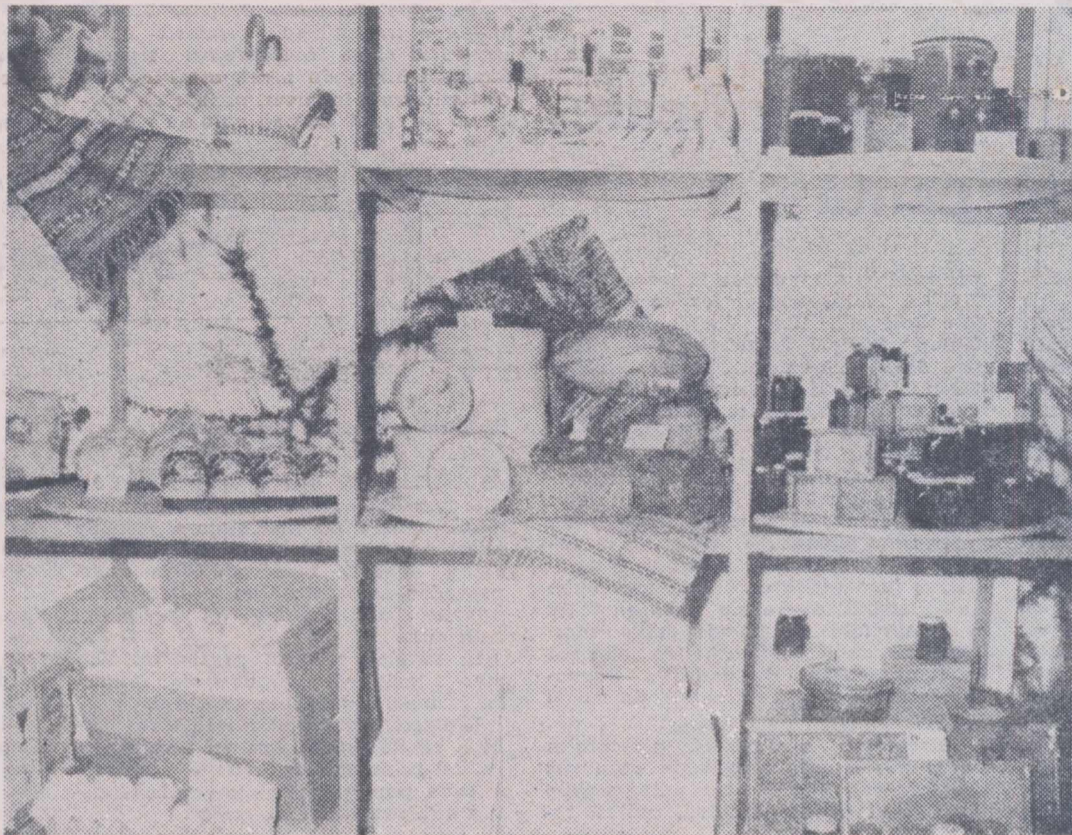
Prevederile H.C.M. nr. 1004, care se vor aplica cu data de 1 ianuarie 1972, se înscriu în contextul măsurilor aprobate de conducerea de partid și de stat pentru creșterea eficienței activității economice. Ele sînt menite să ridice responsabilitatea mecanizatorilor pentru respectarea tehnologiilor stabilite, pentru efectuarea unor lucrări de cea mai bună calitate, începînd chiar din această toamnă, în scopul dobîndirii unor recolte tot mai mari în cooperativele agricole servite și respectiv a unor venituri mai substanțiale în activitatea I.M.A.

La Complexul expozițional din Piața Scintei este deschis, până la 20 octombrie, al V-lea Pavilion de mostre de bunuri de consum. Pe circa 20 000 m.p. își dau întâlnire, direct sau indirect, creatorii celor peste 70 000 de modele prezentate, cu cei cărora le este destinată toată această nobilă activitate: beneficiarii interni sau externi. Marea varietate a produselor realizate cu bun gust, calitatea și modul de prezentare izbitiv reflectă progresul substanțial înregistrat față de ediția anterioară de către industria noastră producătoare de bunuri de consum, de industria locală, de cooperarea meșteșugărească, cooperarea agricolă și cooperarea de consum, pe linia transpunerii în viață a programului elaborat de cel de-al X-lea Congres al partidului, a prevederilor planului cincinal, care situează pe unul din primele planuri activitatea consacrată sporirii, diversificării și îmbunătățirii neîncetate a calității bunurilor de consum, în vederea ridicării nivelului de trai al popoului și largirii exportului.

Nu ne-am propus, în rîndurile de față, să oferim cititorilor o informare „concentrată” despre tot ce s-a etalat, în diferitele pavilioane. Un asemenea tur de orizont este dificil. Lăsăm plăcerea vizitatorilor de a-l realiza singuri. Ne vom opri însă, ținînd seama de profilul publicației noastre, doar la pavilionul rezervat Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor. Nici în acest caz nu vom face „inventarul” miilor de exponate aflate în fabricație, respectiv în circuitul comercial. Vom insista numai asupra noutăților destinate fondului pieței și exportului.

Centrala Industrializării cărnii. Ochiul vizitatorului este atras de mulțimea sortimentelor etalate — conserve sau preparate din carne. Vitrinele bogate dau o imagine pregnantă despre contribuția tot mai importantă pe care crescătorii de animale și cei ce prelucurează materia primă o aduc pentru ca magazinele să ofere cumpărătorilor bunuri care să satisfacă toate exigențele. Citim pe panouri: producția de conserve de carne va crește în 1975 de 2,6 ori față de 1970; producția de carne preambalată pentru fondul pieței va spori în 1975 de 7,3 ori față de 1970.

Această creștere, importantă prin volumul său, va fi însoțită de o neîncetată diversificare a produselor. Iată câteva dintre exponatele ale căror „certIFICATE de naștere” poartă o dată recentă. În categoria conservelor remarcăm: mușchiul de vacă cu garnitură de cartofi și mazăre, prezentat în ambalaj metalic, ambutisat, de forma unei farfurioare; pate din carne de pasăre (realizat la fabrica „Mistrețul”); pate „Sibiu”, hașe „Favorit”, sîngerete „Tîrnave”, pate „Delicia”, crema de ficat cu legume „Cindrelul”, pate „Ardelesc”, crema de ficat cu legume „Camping” (realizate la Sal-Conserv-Mediaș), antricotul de vacă cu ciuperci; musaca din carne de vită cu cartofi, cotlet de porc cu ciuperci, pastă de limbă, pișcoale cu sote de morcovi și cartofi, gulaș ardelenesc, pișcoale în sos marinat, pui cu mazăre și

Al V-lea Pavilion de mostre de bunuri de consum

INIȚIATIVA CREATOARE - ÎN SLUJBA DIVERSIFICĂRII PRODUCȚIEI

mărar, friptură de pui cu piure de cartofi, pastă de ficat de găscă, chifteluțe cu ciuperci, papricaș de pui cu smîntînă etc.

Alăturat este expusă o diversitate de preparate din carne, unul mai apetisant decît altul. Între noutăți se prezintă: cîrnați uscați de porc, cîrnați uscați de oaie, friptură de Turda, piept copt de porc, crenvurști fără membrană, parizer cu țelină sau pătrunjel, șuncă ardelenescă, șuncă dietetică de minzat, diferite salate și aspicuri în cutii din plastic, apoi noutăți de la „Antefrig” (amestecuri de carne cu legume pentru supe și ciorbe, în caserole din polistiren sau în pungi din polietilenă închise prin termosudare, în sfîrșit, o gamă largă de preparate culinare pentru consum general sau dietetic.

Centrala industrializării laptelui. Varietatea exponatelor este la fel de impresionantă. Sortimentele de brînză: „Cedar”, „Svaițer”, „Tilsit”, „Burdud” etc., cașul afumat, telemeaua, cașcavalurile, laptele praf pus în pungi modernizate, imbie pe orice vizitator. Rețin atenția și aici o serie de produse noi, îndeosebi la brînzeturile fermentate sau topite. Între acestea cităm: brînză „Țaga” din lapte de oaie, brînză „Camembert”, brînză „Bran”, brînză „Bilea”, din lapte de capră, brînză Homorod, din lapte de bivoliță, brînză topită „Poenița” cu adaos de ceafă afumată și multe alte brînzeturi fermentate cu pasta tare — „Tismana”, „Dunărea”, „Jiul” etc. Pentru

sugari, fabrica „Mureșul” din Remetea, furnizează „Lactosan”, un lapte dietetic valoros prin conținutul său nutritiv.

Centrala fabricilor de bere, spirt, amidon. Privitorului îi sînt înfățișate, într-o aleasă „ținută”, un sortiment foarte mare de băuturi. Cea mai mare parte din ele sînt de mult la îndemîna consumatorilor. Altele însă reprezintă creații recente sau de ultimă oră. În colțul noutăților găsim: lichiorurile de trandafiri și de lămiie, lichiorul Griottes Brandy, bazate pe sucuri de fructe și arome, apoi lichiorurile „Festival”, „Gentiana”, „Consul-Brandy”, „Blac-bitter”, toate fiind lichioruri aperitive, ușor amare. Lîngă acestea, alte sortimente de lichior: „Anason”, „Migdale”, „Fistic”, „Ambasador”, „Gin-cockteil” etc.

O serie de produse se află în ambalaje modernizate. Ginul extra 70 și Whisky Veritas sînt în sticle închise cu capsule din plastic, filetate. Pentru toate sortimentele de lichioruri s-au introdus și sticle de 100 mililitri. Cîteva sortimente — gin, whisky, cremă de ciocolată, cocteil de ciocolată, „Rubin” (lichior de smeură) etc. — sînt prezentate în cutii din carton, cu o grafică atrăgătoare.

În sectorul bere, unde expun numeroase întreprinderi din țară, noutățile sînt și mai multe. Fabrica Rahova, bunăoară, oferă consumatorilor berea „Cîșmigiu” într-un ambalaj gen poșetă, cu 6 sticle. Piteștiul este prezent cu berea „Zimbru”, Brașovul cu berea „Carpatina” și „Turist”, Clujul cu berea „Someșul”, Constanța cu berea „Dobrogea” și „Palas”, Craiova cu berea „Doljiana”, Timișoara cu berea „Record”, Bacăul cu berea „Oituz” etc. Toate aceste sortimente s-au și livrat pieței, în sticle de 650 sau 330 mililitri.

Centrala organizării producției și industrializării sfeclei de zahăr. Sînt prezente fabrici cu renume: „Cibo”-Brașov, „Kandia”-Timișoara, Fabrica de produse zaharoase București. Zahărul din sfecă, metamorfozat în diferite produse, este expus în ambalaje cu o estetică aleasă. Foarte multe din ele le consumăm în mod curent. Dar altele sînt lansate acum. Notăm: bomboanele fine de ciocolată, în casete

metalice („Balet”, „Ateneu”, „Cîșmigiu”, „România”, „Anca”, „Mina”, „Minovici”); ciocolata tabletă de vanilie cu crocant, în diverse gramaje; specialitățile de ciocolată „Sanda” și „Ioana”; bomboanele în cutii metalice „Litoral” și „Poiana”, cu eticheta litografiată. Sînt contribuții la sporirea produselor zaharoase în 1975, cu 40% față de anul 1970.

Centrala viei și vinului. Produce 160 sortimente de vinuri și băuturi alcoolice. Întîlnim aici vinuri curente, vinuri spumante, coniacuri care au cîștigat pe merit sufragiile la diferite concursuri inter-

crește de 9 ori față de 1970. Producția de conserve va spori, la sfîrșitul cincinalului, de 4 ori față de 1965, iar producția de pește proaspăt de 6,5 ori. Și în acest domeniu noutățile sînt multe. Iată cîteva conserve noi: macrou cu fasole, hering aperitiv, hering în sos tomat, piție de cod, salată de sardină marinată cu legume, salată de hering marinat cu legume, cod cu maioneză, cod în aspic, chifteluțe de cod, cremă de lapți etc. Alte produse se află în momentul de față în faza omologării.

Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor. Seria produselor noi atestă că și aici preocupările sînt asidue, încununate de succes. Supele concentrate de roșii, aperitivul de vinete cu legume, zacusca de iarnă, aperitivul de gogoșari, salata „București”, carnea de vită cu ciuperci în sos marinat, crema de căpșuni etc. — sînt doar cîteva din produsele noi elaborate. Dar diversificarea continuă odată cu sporirea producției de conserve de legume, care în 1975 va crește de 4 ori față de 1965, și a producției de conserve de fructe, care va spori de peste 4,5 ori, în comparație cu același an de referință.

Departamentul agriculturii de stat, Trustul uleiului, Centrala pentru cultura și industrializarea tutunului sînt alte sectoare în care, alături de produsele cunoscute, au fost etalate mostre de o calitate superioară sau sortimente noi.

Pavilionul M.A.I.A.S.A. reflectă fără îndoială, faptul că pînă acum au fost depuse eforturi importante pentru îmbogățirea gamei de produse agro-alimentare, pentru ridicarea nivelului calitativ al produselor și a modului de prezentare. Aprecierile pozitive din partea vizitatorilor sînt, din acest punct de vedere meritorii. Dar nu se poate spune că s-a atins o limită superioară. Există încă mari rezerve și posibilități pentru ca producția bunurilor de consum să se diversifice în continuare, să se realizeze noi și noi produse, care, prin calitatea și caracteristicile lor, prin varietate și prezentare să satisfacă, într-o măsură cît mai deplină, exigențele în continuă creștere ale oamenilor muncii.

În scrisoarea adresată re-

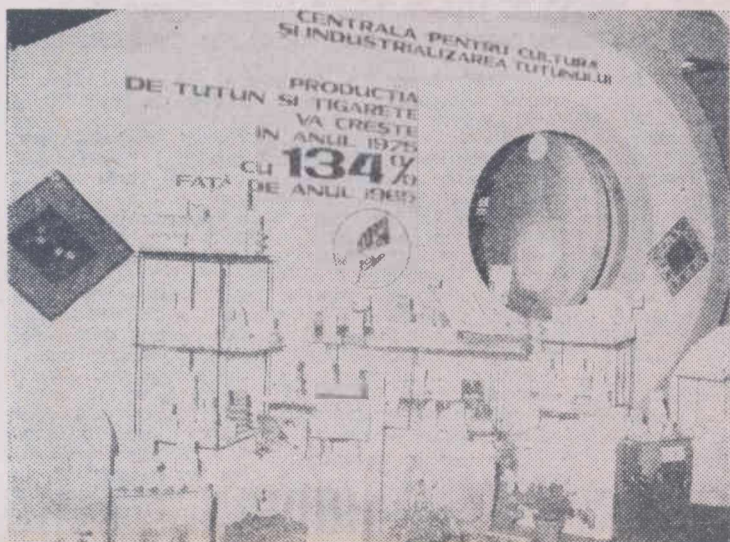
naționale. La standul noutăților găsim: vinul tip Xeres (obținut la I.J.V.V.-Cluj), vinurile aperitive „Păltiniș” (alb) și „Felix” (roșu), obținute la I.J.V.V.-Sibiu prin adaus de alcool rafinat și macerat de plante; coniacul „Moldova”, realizare a întreprinderii de vinuri și șampanie București, coniac medaliat cu medalia de aur la Lubliana în 1970; rachiurile speciale „Dumbrava Sibiului” și „Roua Carpaților”, ambele cu extracte de plante; rachiul „Prunata” cu o aromă foarte fină etc. Ca ambalaje, rețin atenția: butelia de vin de 2 litri; ambalajele metalice în care sînt prezentate o serie de rachiuri de fructe (de pildă, „Țuca Haiduc”), sticlele sub formă de ploștuce cu motive populare etc., toate dovedind rafinament, bun gust.

Centrala peștelui. Bogăția apelor își găsește o tot mai superioară valorificare. În 1975, după cum ne informează datele înscrise pe un panou, producția de pește oceanic va

cent de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU oamenilor muncii, organelor și organizațiilor de partid, sindicale și de U.T.C., conducerilor întreprinderilor socialiste de stat și unităților cooperatiste, ministerelor și organizațiilor economice din domeniul producției și desfacerii bunurilor de larg consum, s-a subliniat necesitatea „de a acționa neobosit, de a munci cu exigență și înalt spirit de răspundere, neprecupețind nici un efort în lupta pentru a realiza și pune la dispoziția economiei naționale și a populației produse mai multe, mai variate și mai bune, la nivelul celor mai noi realizări pe plan mondial.”

Cel de-al V-lea Pavilion de mostre de bunuri de consum, atestă că această sarcină poate fi îndeplinită cu deplin succes. Pentru aceasta este necesar ca inițiativa creatoare să fie pusă plener și mai operativ în valoare în toate unitățile cu asemenea profil.

St. VASILESCU

TERASAREA — metodă eficientă de valorificare a terenurilor în pantă

Document de o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea țării noastre, pe noi trepte ale civilizației, Programul Național privind gospodărirea rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare cuprinde prevederi de o amploare nemaîntinută și în domeniul gospodării mai chibzuite a patrimoniului funciar. Printre aceste prevederi un loc de frunte îl ocupă cele legate de conservarea solului și prevenirea eroziunii lui. O atenție deosebită se va acorda extinderii acțiunilor de combatere a eroziunii solului cu mijloace locale, aplicării pe scară largă a metodelor cele mai eficiente de valorificare a terenurilor în pantă; printre aceste metode se numără și terasarea unor astfel de suprafețe, procedeu folosit la noi în țară de mai multă vreme, cu rezultate bune, în unele județe din Moldova, Transilvania și în alte părți.

Pe baza experienței proprii și a altor țări rezultă că în condițiile de sol și relief specifice României, suprafața totală pe care se pot extinde în viitor amenajările în terase este de circa 1 400 000 ha, din care circa 1 300 000 ha pe terenurile arabile cu relief uniform, fără pericol de alunecări sau eroziune în adâncime, pe pante cuprinse între 10—30%, și circa 100 000 ha pe alte categorii de folosințe agricole cu pante mai mari, în scopul, punerii lor în valoare prin plantații vitivomicole, cultivarea cu plante medicinale și alte culturi.

Se impune ca în fiecare unitate agricolă alegerea terenurilor pentru terasare să se facă cu multă atenție, evitându-se suprafețele frământate și cu pericol de alunecare. Pe terenurile arabile se pot construi economic terase numai pe versanții uniformi, cu pante cuprinse între 10—15% și 30%, în funcție de natura solului și regimul precipitațiilor.

Pe celelalte suprafețe arabile în pantă, supuse eroziunii, în condițiile caracteristice țării noastre trebuie aplicate alte lucrări pentru protecția solului și stăvilirea eroziunii.

Pentru alte folosințe (plantații cu specii de pomi puțin pretențioși — vișin, nuc, prun, — plante medicinale, culturi furajere, trandafiri etc.) terasarea se poate extinde pe pante până la 35%.

Rezultatele obținute până în prezent pe terasele cultivate cu vie și specii de pomi pretențioși la condițiile de sol și precipitații (măr, păr, piersic, cais, cires) duc la concluzia că pentru aceste plantații terasarea dă rezultate pe pante cuprinse numai între 20—30%. Zonele principale cu terenuri care se

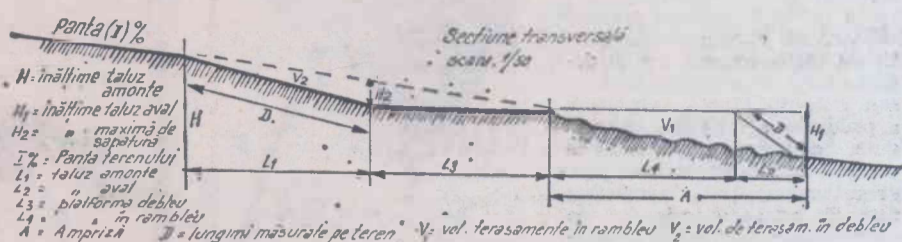
pretează la amenajarea în terase sînt: Podișul Moldovenesc, respectiv județele Botoșani, Iași, Vaslui, Bacău și Galați; Podișul Transilvaniei — județele Sălaj, Bistrița Cluj, Mureș, Alba și Sibiu; Podișul Dobrogei — județele Constanța și Tulcea și zona dealurilor subcarpatice — județele Buzău, Prahova, Argeș, Olt, Dolj și Gorj.

Pentru amenajarea în terase a terenurilor în pantă, pe baza rezultatelor stațiilor experimentale, unităților de proiectare și execuție, în funcție de relief, sol, eroziune și folosința terenului, se recomandă producției mai multe metode. Una dintre ele este execuția manuală folosind metoda debleu-rambleu pe toate categoriile de folosință și terasarea din desfundarea terenului, numai pentru plantații de vie și pomi.

Efectuarea mecanizată a teraselor constituie o altă metodă, în care caz se folosește pentru terenurile arabile procedeele debleu-rambleu, arături re-

permanente și executarea de arături repetate pe terenurile arabile. Benzile înierbate au lățimea cuprinsă între 1,50—3 m și se amplasează riguros după curbele de nivel, admitându-se abateri numai în cazuri impuse de condițiile de relief, abateri care nu trebuie

condusă de specialiștii din fiecare unitate, cu sprijinul O.I.F. și O.C.O.T. în care scop vor fi folosite toate studiile și documentațiile tehnice existente. În același timp, este necesară elaborarea de planuri concrete pentru realizarea lucrărilor de amenajare, pe fiecare

Profil tip prin terase (agroterase)

să depășească 1—3%. În toate cazurile, traseul benzilor înierbate se nivelează înainte de însămînțare. Benzile înierbate pot avea lățimi variabile, lățimea minimă fiind de 1,50 m. Acest procedeu de terasare se recomandă în primul rînd în zonele cu precipitații suficiente.

În tabelul alăturat prezentăm lățimea orientativă a platformelor teraselor în funcție de panta terenului.

Lățimea platformelor teraselor trebuie să fie egală, sau un multiplu al lățimii principalelor mașini agricole folosite pentru însămînțarea, întreținerea sau recoltarea culturilor.

Programul național privind gospodărirea rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare

petate după curbele de nivel, terasarea prin desfundare și arături repetate pentru formarea în timp a platformei. Platforma debleu-rambleu se realizează cu ajutorul buldozerului și grederului în partea de jos a fiecărei viitoare terase și prin formarea unui taluz cu înălțimea de 0,50—0,80 m.

Aceste metode se recomandă în zonele cu precipitații mai reduse, cum sînt cele din Dobrogea, parte din Podișul Moldovei, centrul Transilvaniei și parțial dealurile Olteniei.

A treia metodă constă în terasarea prin procedee biologice și agrotehnice, prin folosirea benzilor înierbate

Terasele reprezintă lucrări de durată, care modifică radical relieful terenului și deci și regimul de scurgere a apelor de suprafață; de aceea, trebuie acordată mare atenție proiectării și execuției acestora, stabilind cu discernămint suprafețele care urmează a fi terasate, tipurile de terase, elementele constructive, tehnologiile de execuție, mașinile folosite pentru exploatarea etc.

Terasarea versanților trebuie corelată, la rîndul ei, cu elementele organizării teritoriului, în care scop se impune o deosebită grijă amenajării drumurilor de acces și exploatarea suprafețelor, formării tarlalelor și parcelelor, rețelei de deșeușee și canale pentru conducerea apelor, accesului mașinilor de pe o platformă pe alta, precum și consolidării taluzurilor prin înierbare și brăzduire.

Pentru a se putea trece la realizarea lucrărilor de terasare, este nevoie de un complex de măsuri privind stabilirea și nominalizarea în fiecare județ colinar, pe unități agricole, a suprafețelor în pantă, erodate, ce urmează a fi terasate. Această acțiune trebuie

unitate, care să cuprindă volumul lucrărilor, necesarul de forță de muncă și de utilaje, modul de asigurare a documentațiilor tehnice etc. Proiectele tehnice de terasare vor fi întocmite de O.I.F. și O.C.O.T. județene. Pentru suprafețele mai mici de 10 ha, terasarea se poate realiza numai pe baza schemelor tipizate, materializarea în teren făcîndu-se cu mare atenție de către specialiștii O.C.O.T.

Dezvoltarea acțiunii de terasare a terenurilor în pantă, cere de asemenea, ca în paralel cu execuția manuală să se realizeze un mare volum de lucrări și de mijloace mecanice. Numai terasarea celor 1 300 000 ha despre care am amintit necesită deplasarea unui volum mare de terasamente. În acest scop, se impune după părerea noastră urgentarea fabricării de serie a grederului tractat și a plugului balansier, și dotarea S.M.A. cu tractoare grele, gredere, buldozere, pluguri, balansiere etc. În prima urgență se impune înzestrarea S.M.A. din județele Galați, Vaslui, Iași, Bacău, Botoșani, Buzău, Cluj, Alba, Mureș, Sălaj etc., în cadrul cărora se vor constitui brigăzi specializate în lucrări de combatere a eroziunii solului.

Reușita acțiunii de terasare depinde în mare măsură și de modul de exploatare a terenurilor amenajate, fiind absolut necesar să se treacă la fabricarea plugurilor reversibile și la dotarea S.M.A. cu sistemele de mașini corespunzătoare pentru aceste terenuri.

În sfîrșit, este de reținut că realizarea unor terase care să corespundă cerințelor mecanizării impune aplicarea în mai mare măsură a nivelării capitale, care are drept scop astuparea ogășelor, haturilor, nivelarea taluzurilor cu amplasare necorespunzătoare și a microdepresiunilor. Aceste lucrări se pot executa cu tractoarele de 130 C.P., care, la rîndul lor, trebuie echipate cu buldozere.

Terasarea terenurilor erodate și-a dovedit din plin eficacitate constituind o acțiune la care pot contribui toți lucrătorii din agricultură.

Ing. Gh. Gh. MIHAI
Ing. R. POPESCU
din Departamentul
îmbunătățirilor funciare

Panta terenului în %	Lățimea platformei (m)	
	arabil	alte folosințe
10	60-50	-
15	50-40	10-12
20	40-30	7-10
25	30-20	5-7
30	20-16	3-5
peste 30	-	2

Notă

ȘANTIERE ÎN... SUFERINȚĂ

Nu mai constituie pentru nimeni un secret faptul că buna desfășurare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, darea la timp în exploatare a amenajărilor, depind în mare măsură de aprovizionarea tehnico-materială. Deseori ne-a fost dat să auzim pe șantiere, din partea hidroamelioratorilor, cuvinte de laudă, pe drept meritade, la adresa muncitorilor din unele fabrici și uzine care și-au făcut o îndatorire de onoare din achitarea la timp și în condiții optime a obligațiilor contractuale. Așa au procedat în anul acesta colectivele fabricilor de prefabricate de la București și Călărași, bunăoară, livrînd la timp beneficiarilor cantități însemnate de jgheaburi, tuburi de azbociment și alte materiale necesare amenajărilor.

Din păcate, există și furnizori care nu înțeleg să-și facă datoria așa cum trebuie, ceea ce contribuie la scăderea ritmului de execuție al diferitelor amenajări de îmbunătățiri funciare. Printre primii pe lista „restanțierilor” se numără fabricile de la Tg. Jiu și Medgidia, care întîrzie livrarea materialelor mult așteptate de hidroamelioratori. De altfel, pînă la data de 1 septembrie unele unități ale Ministerului Industriei Materiale de Construcții rămăseseră datoare

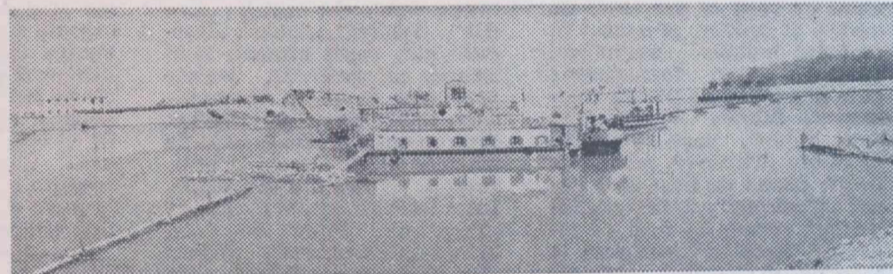
șantierelelor cu 185 km de tubulatură de azbociment și cu 14 000 tone de ciment.

Se constată că unii furnizori, pe lângă întîrzierile înregistrate față de termenele prevăzute în contracte, nu respectă nici sortimentele indicate, fapt care, fără îndoială, are urmări negative asupra bunei desfășurări a lucrărilor pe marile sisteme. La ora actuală există perimetre în sistemele de irigații de la Terasa Brăilei și Valea Carasu brăzdate de șanțuri deschise, așteptînd în zadar sosirea conductelor de azbociment.

Ceva mai bine se stă anul acesta în ceea ce privește livrarea utilajelor necesare echipării marilor sisteme de îmbunătățiri funciare. Spunem „ceva mai bine” deoarece și în acest sector persistă încă deficiențe pe care unitățile furnizoare întîrzie să le înlăture. Astfel, Uzina de pompe București nu a reușit să asigure livrarea materialelor în condiții optime de ambalare, îndeosebi a electromotoarelor. Se simte nevoia unui control de calitate mai atent față de produsele asigurate de unii subfurnizori ai uzinei. Și, însfîrșit, hidroamelioratorii solicită lichidarea cit mai grabnică a restanței de 30 pompe de mare capacitate, cu care unele unități ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini au rămas datoare unor șantiere.

Lucrătorii și specialiștii din domeniul îmbunătățirilor funciare și gospodării apelor solicită cu insistență unităților furnizoare restante să-și intensifice eforturile pentru a asigura la timp marile șantiere cu materialele și utilajele stipulate în contracte. Numai astfel se va putea da la timp în exploatare capacitățile prevăzute pentru etapa noiembrie 1971 și asigura un front larg de lucru pentru anul viitor.

N. FLORIAN

Stația de pompare, plutitoare, aparținînd sistemului de irigații Gălățui-Călărași, din județul Ialomița.

Buletin agrometeorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ :

În intervalul de la 8 la 15 septembrie, vremea a fost în general rece și instabilă, cu cer variabil și precipitații frecvente în toate zonele țării. Temperaturile medii zilnice au fost cu 3° pînă la 6° mai scăzute față de limitele normale, diferențele cele mai mari semnalîndu-se în Transilvania și Podișul Moldovei (unde temperaturile minime au coborît în zonele agricole pînă la +3° și +5°). În stratul arabil, temperaturile medii zilnice au oscilat între 12° și 17° în vestul țării, Transilvania și Moldova și 18° la 22° în sud.

precipitații, însumate în intervalul analizat, prezintă valori cuprinse între 10—40 mm. În condițiile menționate, umiditatea solului este apropiată de optimum (200—350 m³/ha, în orizontul 0—20 cm.) în majoritatea zonelor agricole. Deficite moderate de umiditate se mențin doar în cîmpia Olteniei și, local, în Dobrogea (sub 150 m³/ha), datorită precipitațiilor slabe căzute în intervalele precedente.

Condițiile agrometeorologice specifice din acest anotimp impun urgentarea recoltărilor și efectuarea însămînțărilor culturilor de toamnă la epoci

mai timpurii decît în anii precedenți.

Tempul probabil pentru intervalul 16—25 septembrie

Vreme relativ răcoarăsă la începutul intervalului, apoi în încălzire ușoară. Cerul va fi mai mult noros în primele zile, în deosebi în zonele nuntoase și deluroase, apoi va deveni variabil. Vor cădea ploii, mai ales sub formă de averse, în prima parte a intervalului. Vântul va sufla în general slab. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 5° și 15°, iar maximele între 16° și 22°, local mai ridicate.

silvicultură

APĂRAREA PĂDURILOR ÎMPOTRIVA INCENDIILOR — ÎNDATORIRE CETĂTENEASCĂ

Disponem în prezent de un fond forestier, în plină dezvoltare, de păduri ale căror frumuseți de neasemuit încântă ochii miilor de vizitatori autohtoni și străini. Avem de-aface cu o avuție națională, fiecare cetățean al țării fiind deci dator să păstreze și să apere acest patrimoniu.

O măsură elementară pe care trebuie s-o respecte oricine calcă prin pădure constă în prevenirea incendiilor. Viața, experiența de zi cu zi, demonstrează însă, din nefericire, că mai sînt și din aceia care ațindă unor barbari... moderni, nu țin seama de aceste măsuri elementare de ocrotire a pădurilor, dovedind o neglijență condamnată.

În ultima vreme, cu precădere în luna august a anului curent, au avut loc în unele județe ale țării incendii în păduri, din fericire nu de proporții catastrofale. Care au fost cauzele care au declanșat aceste calamități?

— În majoritatea cazurilor — ne-a răspuns **Ing. Horia NICOVESCU**, director în Departamentul silviculturii, nerespectarea regulilor de prevenire a incendiilor a dus la declanșarea focului în păduri, la pierderi apreciabile. Mai există încă excursioniști, dăm un exemplu, care nesocotind instrucțiunile în vigoare obișnuiesc să se joace cu focul în păduri; aruncă țigări nestinse pe oriunde, aprind vreascuri în locuri nepermise și așa mai departe. O astfel de neglijență, socotită uneori fără importanță, poate duce la distrugerii însemnate. La Ocolul silvic Rodna, din județul Satu-Mare, de pildă, din cauza unor fapte de genul celor amintite a ars, în câteva minute, o plantație tină de molid în vîrstă de 7—8 ani, pagubele materiale ridicîndu-se la peste 11 000 de lei; incendiul a fost localizat la timp, altfel este lesne de înțeles ce s-ar fi întîmplat.

— Ținînd seama de cele arătate, ce recomandă Departamentul silviculturii în scopul prevenirii incendiilor?

— Toți cei care circulă prin păduri trebuie să aplice întocmai regulile de prevenire a incendiilor. Este cu desăvîrșire interzisă aruncarea de țigări sau chibrituri nestinse, la întîmplare; există locuri speciale, de regulă amenajate lângă o sursă de apă, unde se poate fuma. Aprinderea focului, ori-

- O simplă neglijență a produs, în câteva minute, pagube de 11 000 lei
- Turisți, lucrători din silvicultură și agricultură! Ocrotiți patrimoniul forestier!

unde, fără discernămint, constituie o sursă principală de incendii. De aceea, adresăm un apel călduros turiștilor, excursioniștilor, localnicilor, tuturor celor ce lucrează în păduri să nu facă focul atîta timp cit sînt în mijlocul ei, sau la o depărtare mai mică de 100 metri de la liziera pădurii.

În această perioadă, pădurile țării sînt străbătute de mii de excursioniști, din care mulți își petrec timpul de odihnă la minunatele cabane presărate de-a lungul traseelor turistice. În astfel de împrejurări, pentru a ocroti pădurea, trebuie evitată aprinderea focului în jurul cabanelor sau campingurilor dacă acestea nu sînt prevăzute de jur împrejur, cu o bandă izolatoare lată de 10 metri. Dacă se instalează corturi, recomandăm să se îndepărteze din jurul lor toate materialele inflamabile; de asemenea, trebuie strînse din pădure resturile — cioburi de sticlă, borcane goale etc. — care printr-un efect optic ar putea duce la auto-aprinderea pădurii mai ales în perioadele uscate, lipsite de precipitații și cu vînturi puternice.

— După cum se știe, în această perioadă atît în agricultură cit și în silvicultură se execută un volum sporit de lucrări, care necesită o concentrare masivă de oameni. Desigur, ei sînt în primul rînd aceia care trebuie să respecte neabătut regulile de prevenire a incendiilor!

— Fără doar și poate. Acum în silvicultură se continuă recoltatul fructelor și ciupercilor de pădure, precum și o serie de lucrări de îngrijire și exploatare. Pe cîmpuri, în grădini, în vii și livezi se desfășoară, de asemenea, o vie activitate. În păduri și în preajma lor sînt masați sute și sute de lucrători, care nu trebuie să uite însă nici o clipă că sînt obligați, la rîndul lor, să respecte măsurile de prevenire a incendiilor. O atenție deosebită trebuie acordată de îngrijitorii care pășunază animalele pe terenurile limitrofe pădurilor sau chiar în acestea, evitării aprinderii focului în interiorul pădurii sau la o distanță mai mică de 100 de metri de liziera ei. De asemenea, arderea miriștilor, patelor sau a altor resturi în apropierea pădurilor, trebuie făcută cu multă grijă pentru a nu se crea condiții propice declanșării calamităților.

Surse deloc negliabile, care pot contribui la provocarea incendiilor în păduri, le constituie scintele și reziduurile locomotivelor ce străbat pădurile în pantă. Ținînd seama de cele arătate este necesar ca fiecare locomotivă să fie inzestrată cu site parascintei și cu dispozitive de închidere a zgurii și cenușii, interzicîndu-se depozitarea acestora la distanță mai mică de 100 metri de marginea pădurii, sau în locuri neamenajate. Deoparte și de alta a liniei, pe terenurile în pantă, porțiunea respectivă va fi curățată de ierburi, crengi uscate și alte materiale inflamabile.

— În apărarea patrimoniului forestier un rol de frunte revine silviculturilor, unităților din cadrul departamentului. Care sînt sarcinile lor în ocrotirea pădurilor împotriva incendiilor?

— Organele silvice de la inspectorate și ocoale, toți silvicultorii sînt datori să urmărească materializarea măsurilor cuprinse în planurile tehnico-organizatorice, ținînd o strînsă și permanentă legătură cu organizațiile U.T.C., cu unitățile Ministerului Industriei Lemnului, Ministerului Turismului și alte instituții și întreprinderi, pentru popularizarea și aplicarea cit mai largă a normelor de prevenire a incendiilor în păduri. Personalul silvic va supraveghea, în perioadele secetoase, în permanență pădurea, pe porțiunile cele mai des circulare, acolo unde sînt șantiere, în parchetele de exploatare etc. Unele din măsurile organizatorice de foarte mare importanță atît în localizarea incendiilor sînt semnalarea și alarmarea. În acest scop, orice cetățean este dator să intervină urgent, în cazul izbucnirii focului în pădure, pentru localizarea lui, anunțînd în același timp imediat organele silvice, unitățile de pompieri, pentru a se putea acționa operativ, cu mijloace potrivite, în acțiunea de stingere a incendiului. Organele silvice sînt datoare, de asemenea, să organizeze în mod corespunzător, acolo unde sînt posibilități, patrularea terestră, care are drept scop controlarea modului de respectare a regulilor de prevenire a incendiilor, precum și înlăturarea cauzelor care pot da naștere la acestea.

F. NICOLAE

Din punct de vedere economic, sălciile, inclusiv răchitele, fac parte din grupa speciilor repede crescătoare, a căror masă lemnoasă se realizează în timp relativ scurt, contribuind prin aceasta la satisfacerea cerințelor de materie primă pentru diferite împletituri.

Rentabilitatea mare a culturii de răchită, obținută prin valorificarea împletiturilor, reiese din următorul exemplu: de pe un hectar de răchită cu o producție medie de nuiele verzi de 12 000 kg, echivalentă cu 4 000 kg de răchită cojită și uscată, se pot confecționa 4 000 de coșuri de dimensiuni mijlocii, care se pot vinde cu 80 000—100 000 de lei.

Pentru obținerea unor culturi de răchită de bună calitate și sporirea cantității de nuiele s-au efectuat la I.C.S.P.S. experiențe în condiții de teren, în cîmpuri experimentale monofactoriale și polifactoriale, cu variante de îngrășăminte și variante de udat. Cercetările au fost făcute în culturi de *Salix viminalis*, în anul 3 și 4 de vegetație, și înainte de butășire, în culturile de *Salix rigida* și *Salix alba* var, vitelina.

Îngrășămintele cu fosfor și potasiu au fost administrate primăvara devreme, pe toată suprafața, și încorporate cu cultivatorul. Îngrășămintul azotat a fost administrat în timpul sezonului de vegetație, în două reprize, iar îngrășămintul organic și îngrășămintele bacteriene au fost date la butășire. S-au efectuat, de asemenea, analize de sol și de frunze, determinîndu-se în special conținutul de substanțe nutritive, care au fost comparate cu pragurile de carență.

Culturile din cîmpurile experimentale au fost inventariate după încheierea sezonului de vegetație, pe o supra-

Rezultate ale Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice privind:

Acțiunea îngrășămintelor și a irigării în răchitării

față de 20 m², în centrul fiecărei parcele, la care s-a determinat producția de nuiele, pe categorii de calitate, diametru și lungimea nuielelor ca și unghiul de rupere.

Rezultatele obținute au dus la următoarele concluzii: Solurile destinate răchitării trebuie să fie bine aerisite, permanent alimentate cu apă, avînd o reacție cel mult moderat acidă și o textură luto-nisipoasă. Pentru a se obține producții constante sînt necesare irigarea răchităriilor și administrarea îngrășămintelor. În condiții de irigare, în culturi în anul 3 și 4, îngrășămintele chimice determină spo-

ruri mari de producție atît în anii secetoși cit și în anii normali în ce privește repartiția precipitațiilor. Sporurile de producție determinate de administrarea îngrășămintelor, în anii secetoși, sînt obținute în principal pe seama producției de nuiele de calitate superioară. În perioadele secetoase, prin administrarea îngrășămintelor s-au obținut sporuri între 2,38 și 5,68 tone/ha, iar în anii ploioși aceste sporuri au fost cuprinse între 3,06 și 11,35 tone/ha. Îngrășămintele cu azot în doză mare duc la obținerea unor sporuri mari de producție, dar în același timp micșorează producția de nuiele de calitate superioară. Cea mai mare eficiență a îngrășămintelor cu azot se obține în anul administrării lor. Îngrășămintele cu fosfor măresc producția de nuiele în special în anul al doilea de la administrarea lor și nu acționează semnificativ asupra producției în primul an de la administrare. În timpul perioadei de vegetație, răchitele au nevoie de apă în cantități variabile de la o lună la alta, în funcție de stadiul de dezvoltare a acestora, cele mai mari cantități de apă sînt solicitate în lunile iulie—august, cînd aparatul foliaceu este complet dezvoltat și transpirația este maximă.

Sporurile mari de producție de nuiele obținute în culturile de răchită pe care le avem fac posibilă mărirea productivității fondului forestier, punînd totodată la dispoziția industriei prelucrătoare materie primă de bună calitate.

L. LATIS
F. CAMBIR
de la I.C.S.P.S.

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

IN PĂDUREA LIGHED

În cadrul acțiunii de răspîndire tot mai largă a fazanului, gospodării de la A.G.V.P.S. Timiș au amenajat în hotarul comunei Pădureni, în pădurea Lighed, o fazanerie. Datorită grijii cu care s-a muncit cit și condițiilor create, în vara aceasta au fost scoși și crescuți peste 1 000 de pui de fazan. Plasînd cuibele de creștere într-o cultură de agrișe, în numai două săptămîni puii de fazan au curățat cultura de gîndacii de Colorado care o infestaseră. Era interesant de remarcat cu cită străduință puii scormoneau și scoteau gîndacii din pămînt. Faptul ilustrează încă o dată foloasele pe care le aduce fazanul culturilor agricole sau silvice.

CIOARA FUSESE... PORUMBUL!

În anul trecut, în scopul stîmulării combaterii ciorilor grive, A.G.V.P.S. a înelat și eliberat un număr de ciori grive, instituînd un premiu pentru cei care impușcă o astfel de cioară. De curînd, brigadierul silvic Victor Bolea din Zlatna, județul Alba, a expedit către A.G.V.P.S. un inel luat chipurile de la o cioară grivă pe care o impușcase în luna iulie a.c. Dar ghinionul a făcut ca pe inel să fie înscris un număr de serie aparținînd Uniunii columbofile din România; cioara fusese, de fapt, un porumbel călător.

Cercetările au stabilit că acest porumbel fusese proprietatea unui columbofil din Petroșani și că a dispărut cu prilejul unui zbor de antrenament de la Nădlac.

Acum, în loc de premiul scontat, brigadierul V. Bolea va primi o notă de plată.

PREPELIȚA JAPONEZĂ

Pe plan mondial, în jumătatea țării cu zootehnie dezvoltată apar pe piețele de desfacere tot mai des noi resurse de proteine de origine animală. Printre acestea se numără și creșterea în complex de tip industrial, în efective de milioane de exemplare, a prepeliței japoneze.

De o mare prolificitate, ea furnizează ouă și carne excelentă. În țara noastră, creșterea prepeliței japoneze s-a făcut în mod sporadic. Recent, la Stațiunea de cercetări de la Corbeanea, județul Ilfov, s-a creat un nucleu de câteva sute de exemplare. În funcție de comportarea speciei în libertate se preconizează colonizarea ei și în terenurile noastre de vînătoare.

O CABANĂ — RESTAURANT

Din inițiativa conducerii Asociației județene de vînătoare și pescuit sportiv Timiș, în apropierea Lugojului, în mijlocul complexului de iazuri „Mondial” a fost amenajată o cabană-restaurant cu specific pescăresc-vînătoresc.

Concepută și realizată într-o manieră modernă, bine utilată, oferînd zilnic preparate din vînat și pește, cabana-restaurant atrage un mare număr de consumatori. După date preliminare se estimează să se obțină aici un beneficiu anual net de cea. 200 000 de lei.

„Recoltă” bogată de rețe sălbatice

Ce întreprindeți pentru educarea oamenilor în spiritul corectitudinii și apărării avuției obștești?

Cum este necesar să se acționeze mai eficient pentru educarea socialistă a oamenilor, pentru a se sădi în inimile și conștiința lor dragostea de muncă onestă, pentru a se preîntîmpina unele abateri de la etica specifică societății noastre, spre a se apăra cu fermitate averea obștească?

Iată unele întrebări pe care ni le-am pus, cercetînd, de curînd în județul Ialomița câteva aspecte legate de aceste importante probleme. Urmărindu-le firul, vom desluși că la baza tuturor actelor ce contravin spiritului muncii cinstite, stă indiferența organelor de conducere și sindicale din unități față de o bună îndrumare civică a salariaților, față de controlul măsurilor indicate spre a se veghea permanent la integritatea bunurilor unităților, iar uneori chiar, condamnabila atitudine a unor de a mușamaliza culpele comise.

„Se inoptase de-abinelea cînd Ambrozie Catargiu muncitor la Întreprinderea de stat pentru creșterea și îngrișarea porcilor Călărași sărea cu evidente precauții gardul unei ferme de porcine a acestei unități și pătrundea în boxa nr. 13, unde se aflau, gata să fie livrați, un număr important de rimători. „Pe care să cadă norocul? s-a întrebat Ambrozie, plimbînd fascicolul unei lanterne printre animale, Aha, p-ăsta, că parcă trece de suta de kilograme!” Zis și făcut. Cu experiența de care dispunea, infractorul a scos un cuțit cu lamă ascuțită bine și, în câteva secunde, porcul ales grohăia dîndu-și duhul.

(Deschidem o paranteză și ne întrebăm unde se afla în această vreme paznicul respectiv, că doară înjunghierea unui porc într-o asemenea boxă nu se putea face fără zgomote, mai ales țînînd seama și de „neliniștea” celorlalte animale? În ce fel consiliul de direcție și comitetul sindicatului vor fi acționat spre a asigura paznicii cinstiți și conștiințioși și a le atrage atenția asupra dificultății lor misiuni?).

După ce și-a împachetat porcul într-un sac de nailon și l-a băgat în altul de lută, Ambrozie l-a legat zdravăn de port-bagajul bicicletei și... la drum.

Prin întinericul nopții n-a observat însă că în apropierea bufetului din comuna Modelu se aflau organe de miliție.

Ce a urmat nu e greu de descifrat. Hoțul a trebuit să-și recunoască fapta, chiar în cadrul unei reconstituiri a celor întimplate.

Ca să-i scuze necinstea, s-au găsit și unii salariați ai unității, ca Toma Marin și Ilie Miu, care au afirmat sus și tare că Ambrozie ar fi fost beat turtă și că... „n-a știut ce face”. Ei însă n-au știut că expertizele demonstrează că în singelel incertitudinii abia se găsiseră urme de alcool...

— Mă duci și pe mine, neică, pînă în comuna Borcea? Șoferul autocamionului, Ștefan Georgescu, care oprise la o încrucșare de drumuri, îi făcuse semn celui de jos să urce.

Ajuns sus, călătorul își dădu seama îndată că în autocamion se aflau mărfuri destinate, probabil, unei unități

mari, butoaie cu ulei, gHEME de sfoară, cizme de cauciuc.

„Uite, cu niște cizme din astea aș face parale bune”, îi incolți imediat în minte gîndul pasagerului clandestin. Și, fără zăbavă, se apucă să împacheteze frumuseșel nu una, ci patru perechi de cizme. Cînd autocamionul se apropia de Fetești-gară, hoțul, pe nume Ion Pirlan, bătu cu pumnii în cabina șoferului: „Fă mai încet, neică, să cobor aci...” Alesese înadins o stradă întunecoasă, Chirleana, unde nu se vedea țipenie de om și unde ceva mai în urmă aruncase coletul...

După ce s-a văzut singur, Pirlan s-a dus glonț la un cunoscut, Gheorghe Iancu, pentru a lăsa pentru o noapte cizmele, apoi a ajuns la dormitorul unui trust de construcții, unde și-a dat seama că ar fi mai ușor de... desfăcut marfa. S-a înapoiat așadar, la Gheorghe Iancu, a luat pachetul și... hai la culcare.

ancheta

În acest timp însă, autocamionul sosește la I.A.S. Fetești, lucrurile fuseseră inventariate, observîndu-se, firește, dispariția cizmelor. Nu i-a fost greu șoferului păgubaș ca, împreună cu organele miliției să depisteze dormitorul infractorului și, în urma percheziției să găsească obiectele furate. Ion Pirlan, zis Duți, s-a ales cu un an și 6 luni închisoare. Dar cit de „grijulii” cu șoferii gură-cască s-a dovedit conducerea și comitetul sindicatului de la I.A.S. Fetești, pentru a-i instrui că n-au voie să transporte persoane străine, mai cu seamă avînd în vedere „încercătura”, — nimeni n-a verificat ulterior, după cum nici Ștefan Georgescu n-a primit vreo sancțiune cit de mică față de „gentilețea” de care probabil a dat dovadă și în alte rînduri...

Dar fiindcă veni vorba de necesitatea muncii de educare și de cunoașterea a legilor țării, ca și de vigilența de care ar trebui să dea dovadă, în primul rînd, conducerile și organele sindicale, să relatăm și un alt caz de lipsă a măsurilor de securitate necesare.

Probabil că tocmai despre obișnuința celor de la fosta I.A.S. Murgeanca de a nu lua asemenea măsuri aflaseră numiții Vasile Albu, Radu Nuțu, Nicolae Nuțu și Ștefan Ion din comuna Victoria, județul Brăila, care pe iarnă plecaseră cu două sănii spre comuna Valea Ciorii din județul Ialomița.

Aici, dîndu-și seama că oamenii sînt cu toții rămași la petrecere (era în noaptea de 2 ianuarie) s-au grăbit să ajungă la ferma a doua a I.A.S. Murgeanca, să forțeze ușile și ferestrele a trei magazii, rupînd lacătele și desfăcînd zăbrelele.

Ce de lucruri! Ce să împachezeze mai întii? Cei 4 borfași au strîns în

grabă tot ce le-a picat la îndemînă: 16 cearșafuri noi, 17 pături de lînă 30 de saci, 24 de saltele, 8 bidoane de aluminiu, a cîte 25 litri fiecare, mai multe curele de transmisie pentru prese de balotat paie, pantaloni vătuiți, pufoaice, perii de paie, căldări, ba și chei, clești și chiar... solnițe!

În cursul nopții, o parte din lucrurile furate au fost duse la locuințele hoților, altele ascunse în zăpadă la marginea comunei Victoria.

Se înțelege că a doua zi cînd s-a constatat spargerea nu le-a fost greu organelor de anchetă să afle că în Valea Ciorii peste noapte fuseseră niște „musafiri” cu săniile... Încît, luîndu-se chiar după urmele de pe zăpadă, au ajuns în comuna Victoria unde au dat repede peste lucrurile furate.

Cei patru răufăcători au primit cîte 5 ani închisoare. Dar cum au răspuns șeful fermei respective, care n-a găsit de cuviință să lase de pază un om, responsabilul grupei sindicale de aici, care n-a întreprins nimic în vederea întăririi spiritului de vigilență al oamenilor?

În sfîrșit, iată-i în fața judecății și pe îngrijitorii de porcine, Ion C. Badea și Ion M. Badea de la I.A.S. Ograda, prinși de organele miliției chiar pe șoseaua București-Constanța, într-una din seri, cu cîte un sac dolofan cu furaje concentrate.

De notat e amănuntul, oarecum hazliu că, somați să oprească, Ion M. Badea a dat pînteni... bicicletei pe care mergea, a ajuns la riul Ialomița și-a aruncat sacul în apă.

În schimb, la Ion C. Badea acasă s-au mai găsit încă 860 de kg. de asemenea furaje, sustrase în diferite rînduri din grajdurile unde lucrau.

Cum sustrăgeau acești infractori furajele?

Simple: de obicei cu servieta! În fiecare seară, după terminarea programului.

— Cînd „aveam” mai mult, doseam legăturile sau sacii în buruieni și-i luam la plecare, a mărturisit cu cea mai mare liniște Ion C. Badea.

De notat și în acest caz, că șefa fermei respective, ing. Elena Ciltea, s-a grăbit să acorde cele mai bune certificate hoților, în cursul anchetei judiciare.

Despre Ion C. Badea a scris, negru pe alb, că era „bun, conștiințios, serios, cu rezultate bune în producție”. Iar despre Ion M. Badea, că „era fruntas, punctual, nu venea beat la program, ci exemplul de corectitudine”!

— Asemenea atitudini dau apă la moară celor certați cu legea, ne spune președintele judecătorei din Slobozia, Paul Vițelaru. În loc să dea dovadă de fermitate și intransigență, mulți salariați își închipuie că, luînd într-un fel sau altul apărarea celor vinovați, le fac vreun serviciu. E ușor de imaginat că dacă n-ar primi nici o sancțiune, făptașii nu numai că nu s-ar lecu din punct de vedere moral, dar ar deveni în alte împrejurări o sursă nocivă și pentru cei în jurul cărora muncesc. De aceea, credem că e necesar ca atît conducerile unităților agricole, cît și comitetele sindicatelor să orienteze în așa fel activitatea de educare, încît aceasta să ducă la un front comun față de infractori, indiferent care e valoarea pagubelor aduse. În ce ne privește, noi, corpul juridic, pe lîngă acțiunile ce le întreprindem — conferințe, expuneri, prelucrări de sentințe la fața locului — căutăm ca, prin fermitatea pedepselor pronunțate, să creăm acea opinie care să ducă la evitarea pe viitor a oricăror tentative de lezare a avuției obștești, la ridicarea nivelului conștiinței tuturor salariaților.

Al. R.

BREVIAR JURIDIC

DREPTURI ALE ANGAJAȚILOR CARE STUDIAZĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SERAL ȘI FĂRĂ FRECVENȚĂ

În condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, dezvoltarea forțelor de producție, creșterea complexității proceselor economice, precum și cerințele conducerii și organizării științifice a producției și a muncii impun în mod obiectiv ridicarea continuă a nivelului de pregătire profesională a muncitorilor, maistrilor, tehnicienilor, inginerilor, cadrelor de conducere și a celorlalte categorii de salariați.

De aici și preocuparea partidului și statului nostru de a organiza și a facilita celor ce muncesc frecventarea diferitelor forme de învățămînt, cu și fără scoaterea salariului de la locul de muncă. În plus, după cum este cunoscut, recent prin Legea nr. 2 din 18 martie 1971 privind perfecționarea pregătirii profesionale a tuturor lucrătorilor din unitățile socialiste, s-a stabilit că este o obligație de serviciu perfecționarea continuă a pregătirii profesionale.

Intrucît mai mulți cititori ai revistei ne-au întrebat despre înlesnirile pe care le au cei ce urmează diferite forme ale învățămîntului mediu de cultură generală — inclusiv liceele de specialitate — și ale învățămîntului superior, curs seral sau fără frecvență, ne propunem ca, în cadrul rubricii noastre, să răspundem astăzi la aceste întrebări.

Să vedem mai întii înlesnirile de care se bucură angajații care studiază în învățămîntul seral de cultură generală și licee. Astfel, reglementările în vigoare prevăd că aceștia vor fi programați în schimburi de producție care să le permită frecventarea regulată a cursurilor. De asemenea, ei nu vor presta ore de muncă suplimentară în zilele cînd au cursuri. În același timp, angajații respectivi vor primi un concediu fără plată de 30 de zile calendaristice (deci inclusiv zilele de repaus săptămînal), care se acordă o singură dată, la cerere, pentru pregătirea și prezentarea la examenul de bacalaureat.

Evlii înscriși în învățămîntul de cultură generală și liceal fără frecvență pot obține, în plus, cîte un concediu de studii, fără plată, de 30 de zile calendaristice anual (în afara concediului de odihnă), pentru prezentarea la examen. Menționăm că pentru fiecare clasă se acordă, la cerere, un singur concediu, eșalonat sau integral.

Ne vom opri acum asupra înlesnirilor de care beneficiază studenții înscriși în învățămîntul superior seral. Ca și cei din învățămîntul de cultură generală și liceal, angajații respectivi vor fi programați în schimburi de producție care să le permită frecventarea regulată a cursurilor și nu vor presta ore suplimentare de muncă în zilele de curs. Ca un fapt deosebit, relevăm că angajații care sînt studenți în învățămîntul superior seral, vor putea fi transferați la cerere, în măsura posibilităților în întreprinderile sau instituțiile aparținînd aceluiași minister, instituție centrală sau organizație obștească, din localitățile în care se organizează forma de învățămînt superior seral în specialitatea lor. De exemplu, un angajat de la o unitate de mecanizare a agriculturii, înscriș la cursurile Institutului politehnic din Brașov, facultatea de mecanică, curs seral, poate solicita transfer la cerere, potrivit prevederilor art. 11 lit. b. din Legea nr. 1/1971, la o unitate socialistă din Brașov, care e tutelată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare Silviculturii și Apelor. Accentuăm însă că acest transfer îl pot solicita numai angajații care dovedesc că sînt înscriși la învățămîntul superior, curs seral (nu și fără frecvență).

Un alt drept pe care îl au studenții de la învățămîntul superior, curs seral și fără frecvență, este că pentru prezentarea o singură dată la concursul de admitere, la examenele pentru promovarea fiecărui an de studii și la examenul de licență, li se acordă cîte un concediu fără plată de pînă la 30 de zile calendaristice anual. Concediul se acordă la cerere, eșalonat sau integral.

Precizăm, totodată, că angajații care sînt înscriși la învățămîntul superior, cursuri fără frecvență, beneficiază pe timpul examenelor de cazare gratuită în căminele studențești și de masă contractat la cantine.

Este necesar ca organele sindicale din unitățile socialiste să urmărească sprijinirea angajaților care sînt înscriși în învățămîntul de cultură generală și liceal, precum și în învățămîntul superior, cursuri serale și fără frecvență.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Carnet de protecția muncii

„CAII NĂRĂVAȘI”

S-ar părea că tractorul este o mașină docilă, că cei 40, 65 sau 100 de cai putere ai săi fac parte nu din categoria năvălașilor ducipali, ci mai degrabă din aceia a domolilor cărași, pe care-i poate mîna oricine și oricum.

S-ar părea însă. Pentru că, în realitate, lucrurile nu stau chiar așa, după cum se va vedea și din cele ce urmează.

Era ora prînzului. 25 iulie a.c. Tractoristul Ion Picior de la secția Timna a S.M.A. Bicleș, județul Mehedinți, ținea în frîu cel 65 de cai putere ai tractorului pe care se afla. Mergea liniștit pe drumul Bicleș-Petra. Parcursesese circa

un kilometru din el, cînd întîlni un amic, tot tractorist, mergînd pe jos. Amabil, l-a luat sus pe tractor. Ajunși la primul pod, „caili” putere au început însă să „sforăie”, să se agite; în final, ei l-au aruncat pe Ion Nedelcu, pasagerul clandestin, care s-a accidentat grav. Un caz „fericit” totuși. În asemenea ocazii, și din aceleași greșeli, alții și-au pierdut viața.

Un alt temerar, Ticu Constantin, de la secția Ghelmegeoaia a stațiunii Prunișor, din același județ, a sustras un tractor cu care a plecat spre satul Zegaia. Ca să nu fie văzut și oprit, a apucat-o pe un drum mai pușin umblat, dar destul de accidentat. Abuzînd de răbdarea cailor putere, pe care-i mîna fără milă, s-a răsturnat tocmai cînd îi era lumea mai dragă. La aceeași secție, alt tractorist,

care și-a spus, pesemne, „mie nu mi se poate întîmpla una ca asta”, s-a angajat într-o coborire periculoasă, a scăpat frîna din mînă și a ajuns... tot în șanț.

La nevoie mai putem cita și alte cazuri. Ne oprim însă aici. Nu înainte de a mai arăta că accidente respective au dus la înregistrarea de către unitățile amintite a unui mare număr de ore-om incapacitate de muncă. Să nu mai vorbim de suferința fizică a celor accidentați...

E limpede deci că, dincolo de aparențe, caili putere ai tractoarelor sînt, totuși... năvălași.

S. CONSTANTIN

Ieri au început cursurile unui nou an școlar, eveniment cu multiple semnificații nu numai pentru elevii și dascălii lor, ci pentru fiecare dintre noi, pentru întreaga suflare a țării. Căci, după cum este și firesc, un nou an de învățământ înseamnă o nouă treaptă urcată spre lumină, spre știință, spre cultură și civilizație.

I-am văzut pe elevii cu fețele numai zimbet, cu sufețele copleșite de emoții, pornind către școală în această cumpănă a anotimpurilor. În prag i-au întâmpinat cu duioșie părințelească învățătorii și profesorii lor, iar în sălile de clasă, scriind de curățenie, au aflat manuale pentru fiecare dintre ei, dar de mare preț, din partea partidului și statului nostru.

Deschiderea cursurilor a fost însă precedată anul acesta, după cum se știe, de o largă acțiune de muncă voluntar-patriotică cu elevii, desfășurată pe parcursul unei întregi săptămâni. Am poposit într-una din aceste zile la Liceul agricol din Fundulea, județul Ilfov, renumită pepinieră de cadre tehnice pentru agricultura țării. Deși până la începerea cursurilor mai erau câteva zile, școala înțreagă se afla „în alertă”. În sălile de cursuri și laboratoare se făceau ultimele pregătiri, în vreme ce în curte, zeci de elevi zoreau la amenajarea unei baze sportive, sau făceau cu îndemnare de buni grădinari „toaleta” pomilor și a gardului viu.

Din nou la școală

— Avem deocamdată aici — ne spunea prof. ing. Ion Saghian, director adjunct al liceului, cinci clase din anul patru al secțiilor de agronomie și zootehnie, care efectuează practica în producție în cadrul fermei didactice a școlii și la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice. În afara orelor de practică, în timpul liber, ei s-au angajat să ajute la lucrările de curățenie din incinta școlii, iar în unele zile, s-au organizat acțiuni de muncă voluntar-patriotică în afara liceului, la cooperativa agricolă din localitate, sprijinindu-i pe cooperatori la recoltări.

— Cu ce noutăți se vor întâlni elevii în prima zi de școală?

— Înainte de toate au fost puse la punct laboratoarele de agrofitehnie, chimie-fizică și mecanizarea agriculturii. În plus, a fost amenajat un laborator modern pentru folosirea mijloacelor audio-vizuale. De asemenea, după cum se vede, în incinta școlii s-a creat, cu ajutorul elevilor, o frumoasă bază sportivă, cuprinzând două terenuri de volei și două de baschet, unul de handbal, o groapă pentru sărituri, birne, locuri pentru aruncarea greutății și un portic. De asemenea, într-o fostă magazie, a fost amenajată, tot cu sprijinul elevilor, o sală de gimnastică. Acestea ar fi, cum s-ar

spune, noutățile perceptibile direct, pe cale vizuală. Alte măsuri se referă însă la îmbunătățirea conținutului învățământului, la intensificarea activității cultural-educative.

— În ce constau acestea?

— Aș vrea să precizez, mai întâi, că măsurile respective își au izvorul în ultimele documente de partid, în programul de educare a întregului popor, de formare a omului nou, elaborat de tovarășul Nicolae Ceaușescu. În spiritul acestor documente, o atenție deosebită acordăm legării mai strânse a învățământului de practică și aspectelor vizând educația moral-cetățenească a elevilor. Prin convenții încheiate cu Institutul de cercetări pentru cultura cerealelor și a plantelor tehnice, practica în producție, bunăoară, se va desfășura sub directă îndrumare a șefilor de laboratoare și, bineînțeles, a cadrelor didactice. De asemenea, având în vedere că în anii patru și cinci elevii au ca disciplină conducerea tractorului, urmând ca la terminarea școlii să dea examen de rutierști, am amenajat în cadrul liceului un parc de tractoare și o pistă de conducere. De bună seamă, o îndrumare și un control mai riguros va cunoaște practica în producție a elevilor din ultimul an, care urmează să se desfășoare

în perioada 15 septembrie-20 decembrie.

— Pe plan educativ ce se preconizează?

— Planul special întocmit în acest scop cuprinde acțiuni numeroase. Am hotărât, de pildă, să schimbăm structural conținutul orelor de dirigiență, să diversificăm tematica lor, incluzând în cadrul acestora probleme de etică, de educație ateistă și moral-cetățenească a elevilor. De asemenea, printr-o mai strânsă colaborare cu organizația de tineret vom organiza pentru elevii în condiții dintre cele mai bune, lecții cu caracter politic. Tot în vederea îmbunătățirii pregătirii politico-ideologice a elevilor, ne-am propus ca săptămânal, prin stația de radioficare a școlii, să organizăm o emisiune a noastră, care să includă știri și comentarii privind politica internă și externă a partidului și statului, ca și aspecte în legătură cu comportarea școlărilor. Organizarea de cercuri tehnice, de excursii de documentare și vizite la muzee, de spectacole și competiții sportive, de întâlniri cu specialiști din cercetare și producție constituie, de asemenea, acțiuni menite să asigure un grad ridicat de conștiință în rândul elevilor, să-i formeze pe aceștia ca oameni noi, constructori de nădejde ai societății socialiste multilaterale dezvoltate.

...E mijloc de septembrie și, sub semnul unor exigențe sporite, școlile și-au redeschis larg porțile.

P. VOICULESCU

POSTA REDACTIEI

Ing. Stan MITOI — S.M.A. Glodeanu, județul Buzău :

Dacă cele relatate corespund realității, vă încadrați în prevederile actului normativ menționat și puteți beneficia în continuare de alocația de stat pentru copii conform articolului 19 din H.C.M. 914/1968.

Elena MOCHIȘ — comuna Florești județul Cluj :

În conformitate cu H.C.M. nr 880/1965 art. 13, angajatele au drept la ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav, în vîrstă de pînă la 2 ani, în condițiile și în cuantumul prevăzut de susmenționata hotărîre, modificată prin H.C.M. 1356/1968.

Dumitru PREPURGEL — comuna Burila Mare, județul Mehedinți :

Prețurile de vânzare cu amănuntul pentru unele materiale de construcții la care vă referiți (cărămizi ceramice, țigle din argilă arsă și ciment, țigle din argilă arsă trase sau presate cu igheaburi la capete etc.) sînt stabilite pe baza unor noi prevederi cuprinse în H.C.M. nr. 691 din 9 iunie 1971. (Buletinul Oficial nr. 72 din 9 iunie 1971).

Ilie N. ION — comuna Poiana, județul Sibiu :

În legătură cu soluționarea problemei expuse în scrisoare, adresați-vă Oficiului central economic Carpați, comuna Scroviștea, județul Ilfov, sau la U.J.C.C. Argeș (Pitești).

Un grup de cooperatori din satul Aghișiol, județul Tulcea :

Uniunea județeană Tulcea a cooperativelor agricole de producție, care a cercetat la fața locului cele cuprinse în scrisoarea trimisă redacției, ne arată că reținerea de 15% din retribuția lunară se aplică pe baza pozițiilor organelor superioare — în scopul întăririi răspunderii personalului de conducere și administrativ pentru îndeplinirea planului, urmînd ca la sfîrșitul anului reținerile lunare să se restituie în raport cu gradul de îndeplinire a planului. În același scop, se aplică reținerile de 10% și șefilor de fermă.

Alexandru MIHALACHE — cooperativa agricolă Bărcănești, județul Ilfov :

Tehnicienii salariați de cooperative agricole, angajați ai acestor unități, conform Codului muncii, primesc concediul de odihnă legal, potrivit normelor stabilite prin Legea nr. 26/1967.

Ing. Eugen MOISE — I.A.S. Ostrov, județul Constanța :

Orele prestate peste program se compensează prin acordarea de timp liber corespunzător în perioadele ulterioare.

Vasile TĂTARU — Subcentrul de reproducție și selecție a animalelor, Sighetul Marmației, județul Maramureș :

În cazul în care ați fost transferat la Subcentrul de reproducție și selecție într-un post de tehnician II — la această unitate neexistînd un post de tehnician I vacant — vi se poate acorda un număr de gradeții care să corespundă vechimii în specialitate, precum și calităților profesionale, fără ca prin aceasta să se depășească salariul tarifar de încadrare avut în funcția deținută anterior.

Leonte TOPALĂ — Pitești :

Ne-ați întrebat ce substanțe pot fi folosite pentru curățirea crustei de zeamă bordeleză formată pe aparatul de stropit pe care îl aveți. Consultînd specialiștii, vă informăm că nu puteți utiliza nici un produs chimic fără ca acesta să nu distrugă și aparatul, care, după cum ne-ați spus, este din cupru. Sinteți sfătuit să efectuați spălări — însoțite de frecări energice — cu apă foarte fierbinte (clocotită) pe care să o lăsați în aparat pînă la răcire. Bineînțeles, repetați spălările pînă la curățirea aparatului.

Nicolae VEVERIȚĂ — Călărași, județul Ialomița :

În cazul în care contestați modul în care vi s-a determinat vechimea neîntreruptă în unitate, pe baza înregistrărilor din cartea de muncă, este necesar să vă adresați Direcției generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape. Aceasta, potrivit precizărilor C.S.O.S. nr. 11394/1968 transmise de fostul Minister al Agriculturii și Silviculturii cu circulara nr. 48487/1970 va analiza împrejurările în care s-a efectuat trecerea dumneavoastră de la o unitate la alta, și dacă pe baza actelor prezentate sau aflate la dcașarul personal transferul s-a efectuat în interesul serviciului. În acest caz, conducerea direcției generale județene va putea să aprobe rectificarea cărții de muncă.

La Liceul agricol din Tirgu Mureș, dotarea laboratoarelor cu aparatură modernă contribuie efectiv la îmbogățirea conținutului practic-aplicativ al lecțiilor.

CĂRȚI NOI

MAȘINI COMBinate PENTRU LUCRAREA SOLULUI ȘI SEMANAT

Utilizînd o bogată bibliografie de specialitate, ING. J. BUZATU și ING. F. SANDU se ocupă în paginile cărții de metodele cunoscute azi pe plan mondial sub numele de „lucrări minime” în domeniul mecanizării și chimizării agriculturii, precum și de rezultatele experimentării citorva agregate mai reprezentative, în condițiile de lucru din țara noastră.

În primul capitol sînt prezentate unele mașini combinate pentru însămînțarea culturilor în teren neparat, apoi agregate pentru pregătirea terenului dintr-o singură trecere, altele pentru pregătirea terenului concomitent cu semănatul cerealelor păioase și al legumelor sau pentru pregătirea terenului și semănăt prășitoare.

O importantă secțiune a cărții — apărută în Editura „Ceres” — este consacrată rezultatelor obținute în țara noastră prin folosirea agregatelor complexe pentru pregătirea terenului, concomitent cu semănatul.

GHID PENTRU EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE CADASTRU FUNCİAR

Autorii cărții, ING. GH. OLARU, ING. V. MANDICESCU și ING. N. GUDAC au selectat și prelucrat totalitatea operațiilor geodezice, topografice și fotogrametrice

legate de tehnologia executării lucrărilor de cadastru funciar. Principalele capitole se referă la părțile componente ale acestuia (tehnică, economică și juridică), la cadastrul de specialitate (agricol, forestier, al apelor, imobiliar, al căilor ferate) la componența teritoriului administrativ comunal și orășenesc.

În lucrare se acordă o atenție deosebită recunoașterii, marcării și descrierii hotarelor teritoriului administrativ, întocmirii actelor de delimitare, stabilirii terenurilor aflate în posesia organizațiilor socialiste.

Într-un capitol special al cărții, apărută în Editura „Ceres”, sînt expuse principalele forme de proprietate existente în sectorul agricol, după care se dau noțiuni cu privire la dreptul de proprietate și se precizează categoriile de folosință a terenurilor și conținutul planurilor cadastrale.

De asemenea, spații largi sînt acordate calculului suprafețelor, întocmirii registrelor cadastrale, cărților funciare și bonităților terenurilor agricole.

BOLILE MEMBRELOR LA ANIMALELE DOMESTICE

PROF. DR. DOC. O. VLADUȚIU și DR. N. CIMPEAN, autorii acestei lucrări, atrag atenția încă de la început că bolile membrilor animalelor nu produc totdeauna mortalitatea acestora, dar existența lor face să crească morbiditatea și, în același timp, să scadă sau să înceteze complet producția.

După ce prezintă o serie de considerații anatomo-fiziologice asupra membrilor la animalele domestice, sînt descrise, între altele, pe lingă schiopături, bolile membranei cherațogene, zmulgerea și că-

derea copitei, deformarea ongoanelor, bolile regiunii coroanei, accidentele traumatice ale potcovitului, bolile regiunii plantare ale articulației piciorului.

În ultimul capitol, autorii insistă asupra unor boli ale membrilor păsărilor, între care degerăturile și fracturile.

Lucrarea, apărută în Editura „Ceres” este ilustrată cu numeroase fotografii, desene, schițe și tablouri.

FLORI, BUCHEȚE, COROANE

Este vorba de o traducere din limba maghiară a interesantei lucrări a lui NAGY BELA cu privire la arta împletirii florilor. Autorul subliniază, în introducerea cărții, că „farfurile” cu flori, buchețele și coroanele prezentate în figurile reproduse de-a lungul celor 220 de pagini au fost confecționate de către un maestru al acestui meșteșug, de la sfîrșitul secolului trecut, Kredics József, care a cunoscut ca puțin alții, viața plantelor și particularitățile lor.

În istoricul împletirii florilor, se subliniază că ornarea cu flori și împletirea acestora au fost cunoscute încă de pe timpul popoarelor primitive.

După ce trece în revistă materialele ce pot fi folosite la împletirea florilor și la diferitele ornamente, Nagy Béla insistă asupra alcătuirii buchețelor, împletirii coroanelor, decorării meselor, și descrie plantele epifite care populează arborii.

În continuare, în lucrare se dau indicații cu privire la ornatarea expozițiilor, tribunelor, vitrinelor, monumentelor etc.

Lucrarea, apărută în Editura „Ceres”, este tipărită în bune condiții grafice și e însoțită de numeroase planșe în alb-negru și color.

CALEIDOSCOP

Pe intinsul patriei

MINA DE PETROL DE LA MONTEORU

Părăsind șoseaua națională, la sud de Buzău, drumul continuă în serpentine largi, oferind priveliști încântătoare. După un urcuș plin de pitoresc, intrăm în Sărata-Monteoru, localitate așezată pe ambele maluri ale unui riu.

Subsolul acestor locuri este bogat în substanțe minerale. Aici a apărut prima mină de petrol, unică în Europa. Din pereții acesteia țigăle se revărsă încet, continuu, în jgheburii speciali amenajați. Cu ajutorul unui sistem de pompe, petrolul extras este ridicat la suprafață. De aici s-au scos primele cantități de țigă românesc (în 1870), considerat, pe plan mondial, ca fiind cel mai bun pentru obținerea uleiurilor. Mina este în producție. Se intră în galerii, coborându-se cu liftul.

Anii puterii populare au dat o nouă înfățișare minei în colaborare cu oamenii de știință, a fost elaborată o nouă tehnologie de extracție a țigăului — prin galerii direcționale — săpate până la 250 m adâncime.

Alexandru DEȘLIU

CERBUL: — Dacă nu ești și cîntăreț de muzică ușoară, degeaba umbli după mine!

EFEMERELE...EFEMERE

După cum le arată și numele, ele sînt niște viețuitoare a căror viață este extrem de scurtă. Adunându-se cu miile, masculii se ridică în masă în aerul serii și incită cu dansul lor nupțial, privirile celor care le urmăresc. Această minge imensă de culoarea smaraldului se ridică și cade, din nou se ridică și din nou cade parcă ar urma ritmul unei muzici pe care numai ea singură o aude. La un moment dat, femelele se adaugă acestei mulțimi care dansează și curind unul câte unul masculii se desprind pentru a-și fixa „aleasa” apoi perechea proaspăt creată se îndepărtează în zbor lin.

Aproape întreaga existență a acestor insecte este larvară și acvatică, astfel orînduită încît pare consacrată unei îndelungi pregătiri pentru ultima fază, adultă, aceea a reproducerii. Adultul nu

trăiește decît o seară, în timp ce larva viețuiește ani de zile în apă, îndeplinind un rol biologic de prim plan în apele curgătoare și în lacuri.

Larvele efemerelor scamănă întru totul cu insectele adulte, cu singura deosebire că sînt lipsite de aripi. Ele sînt înzestrate cu antene și cu ochi. De asemenea, au un aparat bucal puternic. După specia din care fac parte — și există mai multe mii de specii — ele se ascund în adînciturile pe care și le creează în milul apelor cu ajutorul picioarelor lor puternice și al mandibulelor în formă de colți, ori rățacească printre ierburile acvatice, lipindu-se de pietre.

Larvele efemerelor se hrănesc cu resturi vegetale și cresc... văzînd cu ochii. Existența lor se poate prelungea pînă la patru ani, în timp ce viața adultă durează abia cîteva ore. Ca adulți, efemeralele sînt amenințate în orice clipă de libelule, ploșnițe de apă, de pești, broaște sau păsări acvatice, ceea ce nu face decît să accentueze caracterul „efemer” al existenței lor.

Cămilele de altădată

Acum trei sferturi de veac, existau în Dobrogea cîteva crescătorii individuale de cămile. Din presa vremii aflăm că dumnezeul, Ioniță Dumitrescu, agricultor din comuna Palazu, județul Constanța, a prezentat la expoziția organizată în septembrie 1897, în orașul Constanța, trei cămile — un mascul și două femele —

bucurîndu-se de mare succes. „Cămilele — spune acest crescător — au mare putere de muncă, mîncîcă orice nutreț, sînt blinde și supuse; ar cu ele foarte bine. Sînt așa fel zămislite că pot îndura multe lipsuri; întrec în folos vitele obișnuite — boii și vacile”.

După cîte știm, singurele cămile care mai există astăzi la noi sînt cele de la grădinițele zoologice; agricultorii din zilele noastre preferă tractoarele, în locul oricărui vite de muncă.

Ion MUNTEANU

De la lumea adunate

UN PROCES CU... ALBINE

Un interesant proces s-a judecat în California între proprietarul unei livezi cu vișini și un apicultor, ale cărui albine au fost ucise de insecticidul folosit de vecinul pomicultor. În prima instanță proprietarul livezii a reușit să dovedească că a luat toate măsurile necesare pentru a preveni pătrunderea insecticidului pe terenul vecinului apicultor. Albinele au venit singure în livadă și o dată cu nectarul au ingerat și otrava mortală — a susținut proprietarul livezii. Judecătorul a ajuns la concluzia că apicultorul nu are dreptul să ceară despăgubiri. Albinele — după părerea lui — comiseseră un act de samavolnicie pătrunzînd în teren vecin.

În cea de a doua instanță un expert l-a convins pe judecător că albinele pătrunseseră în teren vecin nu numai pentru a culege nectarul dar și pentru a face polenizarea. Dacă nu veneau albinele nu se făcea polenizarea și deci nu erau nici vișine. Prin urmare, „vizita” insectelor n-a fost chiar... samavolnică. Tribunalul a pronunțat sentința în favoarea apicultorului. Proprietarul livezii a fost obligat să-i plătească despăgubiri.

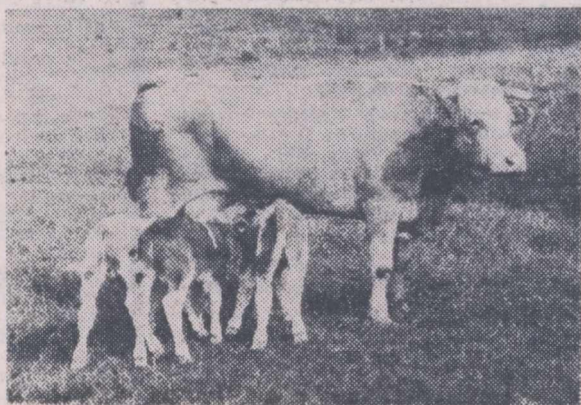
LOCUL DE INTILNIRE...

...al somnilor din Atlantic este Sukkertopper Gro-

enlanda. Astfel, un somn ce fusese marcat în estuarul riului Miramichi, în finutul New-Brunswick, pe țărmul canadian al Atlanticului, a fost pescuit din nou, după aproape 20 de luni, în Groenlanda. Peste 2.400 km. a parcurs somnul respectiv, distanță, după cum precizează Consiliul canadian al pescuitului, cea mai mare înregistrată vreodată de această specie de pește. Dar alți somni marcați au fost pescuiți nu departe de Sukkertoppen. Iată de ce se poate afirma, pe bună dreptate, că locul de intilnire al somnilor din toate regiunile Atlanticului sînt apele Groenlandei.

TREI VIȚEI LA O FĂTARE

La ferma Noistat din cadrul I.A.S. Agnita, județul Sibiu, vaca Rita, însămînțată artificial, a născut în luna august trei viței. După cum se vede, la ora prinzului, familia se simte bine. Medicul veterinar Marius Munteanu ne scrie că, în practica sa, tehnicianul însămînțărilor, Martin Martini a înregistrat și alte succese.

REGINA RIDICHILOR

„Regina ridichilor” — aceasta este denumirea care se potrivește giganticului exemplar cultivat la o fermă din districtul japonez Kagoshima. Ea cîntărește 20 kg., iar dimensiunile sale au întrecut orice așteptare.

UN MONUMENT AL OMIZILOR

Despre monumente închinare cailor, ciinilor, tigriilor și altor patrupeze sălbatice sau domestice, s-a mai auzit. Dar despre un monument ridicat întru cinstirea... omizilor, acești dăunători feroci ai agriculturii — nu. Și, totuși, în Australia există un asemenea monument.

Prin 1920—1925, un amator de floră sud-americană a adus din Brazilia niște semințe de cactus. Semintele, puse în pămînt australian, au prins și în scurt timp planta s-a răspîndit cu o uimitoare repeziune. Bineînțeles, că, la început, fermierii s-au declarat fericiți: tulpinile tocate ale acestora foloseau ca un excelent nutreț pentru vite. Dar bucuria fermierilor a fost de scurtă durată. În mai puțin de un deceniu, cactușii acopereau deja o suprafață de peste 285.600 km². Au început adevărate bătălii pentru a opri răspîndirea cactușilor. S-au smuls din rădăcini aceste plante, s-au arat terenurile, s-au pulverizat și stropit din aer și de pe pămînt mii de tone de substanțe chimice otrăvitoare. Dar totul a fost în zadar și această plantă extrem de rezistentă continua să înnece ogoarele și să se întindă sugrumînd totul.

Mult și-au bătut capul savanții, specialiștii, agricultorii australieni, pînă cînd cineva a avut ideea salvatoare: să se recurgă la „dăunători”. S-au studiat în America de Nord și de Sud aproape 150—180 specii de dăunători ai grădinilor, fără rezultat. În Europa însă, specialiștii s-au oprit, în cele din urmă, la o varietate de omizi pe care au adus-o în Australia. Rezultatul? În scurt timp omizile au început să atace cactușii pe care i-au distrus pînă la unul.

Recunoscători și fericiți, agricultorii australieni au ridicat pe malul riului Darling un superb monument închinat OMIZILOR, monument ce pentru unii, care nu cunosc marile necazuri întîmpinate de pămîntenii de pe cel mai mic continent, apare ca o năstrușnică curiozitate.

MAGAZIN SPORTIV

„DAREA LA SEMN...”

— Una din cele mai vechi ramuri sportive practicate în țara noastră a fost tirul sau „darea la semn”, cum se numea în a doua jumătate a secolului trecut.

— Într-adevăr, ne răspunde Paul Moreți, secretarul tehnic al Federației române de tir, este vorba de înființarea în 1862, de către Dimitrie Racoviță, a „Societății de dare la semn București”, una din cele mai vechi societăți sportive de la noi. Cauza apariției foarte devreme a acestui sport se explică prin necesitățile de ordin militar: era doară perioada de formare a armatei noastre naționale și a pregătirilor pentru obținerea independenței țării. Mai trebuie avută în vedere și folosirea tirului la vînătoare. E adevărat însă că înainte de 1862, tirul se practica mai mult de militari și de marșal burghezie. Dar în deceniul al șaptelea al secolului trecut el s-a răspîndit și printre meseriași, comercianți și intelectuali, dintre care se recrutau pe atunci „gărzile civice”, unde se făcea și instrucție militară.

— În care orașe ale țării se practica tirul?

— La Timișoara, în 1858, s-a amenajat un poligon de tir, dar cu cîteva ani înainte chiar, a existat altul la Arad. În 1877 s-a înființat la Iași, „Societatea internațională de tir și gimnastică”, în 1883 la Giurgiu, „Societatea de arme, gimnastică și dare la semn din districtul Vlașca”, în 1885 la Galați, „Societatea de dare la semn Hubertus”, care în statut își propunea „...esersarea în dare la semn, minuirea diferitelor arme de foc. Dar societăți de „dare la semn” au existat și la Birlad, la Pașcani

— Primul concurs de tir bine organizat cînd a avut loc?

— În 1868, pe poligonul societății „București”. Exercițiile aveau loc și în zilele ordinare, dar numai cu plăcirea unei tașce corespunzătoare și supt răspunderea casieriei.

Poligonul societății „Tirul” a înviorat mult activitatea respectivă. La inaugurarea lui, fără nici un fel de plată, „meseriași, comercianți și școlarii au dobîndit la intrare un biletu cu care au avut dreptu a trage cinci lovituri de carabină sau pistol...”

Pe urmă, societatea „Tirul” a organizat concursuri pe județe, precedate de defilări pe străzile orașelor cu muzică, concurenții purtînd la pălărie ori la butonieră „biletulu” de admitere la „concursu”.

În 1869 erau cunoscute concursuri de carabină de la 175 m și 300 m, de „pușcă cu 2 țevi” și de pistol

— Am citit undeva că aveau loc și trageri în porumbelii.

— Exact. În 1910, pe lângă alte concursuri a avut loc și unul de... globuri și păsări zburătoare (ținte mișcătoare). În 1929, s-a disputat la Cluj prima ediție a Campionatului României de tir la porumbelii.

După primul război mondial, prin 1919 deși s-au reluat astfel de concursuri, activitatea era slabă. Federația de specialitate a fost înființată în 1934 și de atunci concursurile s-au înmulțit permanent.

— Dar prima ediție a campionatului național de tir cu... arcul?

— A avut loc în 1969, cînd a fost dominată de trăgătorii din Tg. Mureș.

AI. IANCU

ȘTIATI CĂ...

...deși au fost urmărite de numeroase necazuri, cu prilejul campionatului mondial feminin de fotbal (între care o intoxicație alimentară și o ciocnire gravă a autobuzului care le transporta la stadion), componentele echipei Argentinei n-au absentat de la nici o partidă programată, dînd astfel dovadă de o înaltă sportivitate?

...motociclistul Cristian Ravel, campionul Franței din acest an, s-a accidentat mortal de curînd pe circuitul Spa-Francorchamps, în „Marele premiu al Belgiei”? Conducînd o motocicletă de 500 m³, el s-a lovit de o barieră de protecție, în timp ce atinsese aproape 300 de kilometri pe oră. În vîrstă de 24 de ani, Cristian Ravel se clasase printre primii alergători în campionatul mondial de anul trecut.

...fostul portar al clubului englez „Exeter City”, pe nume Jack England, care își încheiase cariera la 40 de ani, a revenit în... teren la vîrstă de 74 ani, apărînd poarta clubului din liga a II-a, „Bowden Green Rovers”? De remarcat e și faptul că toți cei 54 de nepoți și 7 strănepoți ai lui Jack England sînt fotbaliști.

...ciclistul spaniol Luis Ocana, care la un moment dat îi periclitase locul întii alergătorului Merckx în „Turul Franței”, a fost primit triumfal în satul francez Magnan, unde s-a stabilit familia sa, compusă din mama sa, soție și doi frați, refugiată din Spania? Cu acest prilej, o stradă a acestei localități a primit numele Ocana.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIȚIUNE

pe săptămîna 19 — 25 septembrie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00. Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00 17.00; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00; **DUMINICĂ:** programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. In fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.15 — Teatru scurt. Premiera: „Mă gîndesc la Palomares” de Hans Fors.

LUNI: programul I: 20.30 — „Ochii dragi ai bunicului”. Adaptare radiofonică după piesa lui Mihail Davidoglu.

MĂRTI: programul III: 20.30 — Intilnire cu Cehov („Cintecul lebedei”, „Tragedian fără voce”, „Nunta”).

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Bătrîni la poartă” de Titel Constantinescu.

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Evantaiul” de Carlo Goldoni.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 13.30; programul II: 6.00; 12.35; 14.05; 19.00; programul III: 18.30; 20.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 16.00; 19.15; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 9.00; 13.00; 15.30; 18.45; 19.50; 20.35; 22.00; programul III: 18.45.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.30; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 10.40; 12.00; 13.27; 14.20; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 11.20; 12.15; 12.50; 20.30; programul III: 21.03; 21.45; 23.06.

MĂRTI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.00; 12.30; 14.30; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; 17.50; 21.50; programul III: 18.07. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 13.27; 15.40; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 22.00; 22.50; programul III: 19.40; 23.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.37; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 15.40; 17.05; 20.00; 21.40; programul III: 17.52. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 12.30; 13.15; 14.52; 17.50; 19.05; 22.45; programul III: 18.45; 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 17.05; programul III: 18.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.40; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 18.40; 19.05; 21.35; 22.15; 23.51; programul III: 17.55; 21.04; 23.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 21.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 12.15; 14.05; 15.40; 17.05; 21.40; programul III: 17.50; 20.45. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 8.30; 9.03; 10.45; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 11.17; 12.30; 13.15; 15.00; 16.44; 17.50; 19.05; 22.00; programul III: 19.37; 21.23.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.15; 10.50; 12.08; 16.45; 17.05; 19.40; 22.00; programul III: 19.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.23; 11.30; 12.30; 17.50; 19.05; 22.50; 23.05; programul III: 18.00; 21.40.

TELEVIȚIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.30 — Deschiderea emisiunii. Sport și sănătate; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: ● In spirit partinic, cu înaltă exigență. Dezbatere și măsuri adoptate în adunările generale de partid de la sate. Exemplul personal al comuniștilor — o mare forță a ridicării conștiinței socialiste a cooperativitorilor. Acțiunea opiniei publice pentru promovarea atitudinii înaintate față de interesele generale ● Toate forțele pentru

pregătirea producției anului viitor. Secvențe din campania agricolă de toamnă ● Intiul clopoșel. Reportaj de la deschiderea noului an școlar ● Printre crescătorii de animale din munți. Reportaj filmat ● Tezaurul culturii populare: Arta cusăturilor și a țesăturilor ● Muzică populară; 11.15 — „Cibinium 71”; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — In reluare la cererea telespectatorilor; 13.00 — Emisiune in limba maghiară; 14.30 — POSTMEDIAN. Fotbal: R.D.G. — Mexic (inregistrare de la Leipzig). 16.00 — Magazin; 17.10 — Film serial: „Planeta gigantilor”; 18.00 — Atletism: CAMPIONATELE INTERNATIONALE ALE ROMÂNIEI. Transmisiune de la Stadionul Republicii; 19.00 — Vetre folclorice; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportajul săptămîinii; 20.25 — Film artistic: „Omul care nu poate fi acuzat”. Premieră TV; 21.50 — Program de divertisment cu surorile Kessler; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Reintilnire cu personaje îndrăgite de copii: „Alice”; 20.30 — Trei țărani condeieri. Reportaj; 20.50 — Kera Duduca — operă; 21.40 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.45 — Intermezzo muzical cu orchestra Gherase Puica; 22.00 — Săptămîna culturală bucu-reșteană; 22.10 — Film serial: „Urmărirea” (reluare). Episodul V.

LUNI: 18 — Deschiderea emisiunii. Ansambluri de amatori; 18.15 — Emisiune de informare și critică teatrală; 18.45 — Stop-cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Partidului slavă. Emisiune de cîntece și versuri patriotice; 20.30 — Film serial: „Aghiotantul Exce-lenței Sale” (II); 21.15 — Dinamica societății românești; 21.45 — Concert-spectacol de muzică ușoară. Transmisiune de la Oradea; 22.35 — Din țările socialiste; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MĂRTI: PROGRAMUL I: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune literară: Unde sint eroii?; 18.20 — Toate pinzele sus! — emisiune pentru pionieri; 18.50 — Cîntece și jocuri populare; 19.00 — Breviar juridic; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.10 — Concertul extraordinar al Filarmonicii „George Enescu”. Solist David Oistrach; 21.00 — Seară de teatru: „Călătorie in noapte”; 22.00 — Ritmuri bihorene; 22.15 — Oameni și fapte; 22.30 — Muzică ușoară românească; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II:** 20.10 — Desene animate; 20.20 — Universitaria. La început de drum; 20.35 — Blocnotes; 20.50 — BULETIN DE ȘTIRI; 20.55 — Cărți și idei; 21.15 — Sîlgăre și inter-preți de pretutindenii; 22.05 — Film serial: „Oameni in luptă” (I). Producție a televiziunii din R.D.G.

MIERCURI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Universal-șotron — enciclopedie pentru copii; 18.25 — Fotbal: Finlanda România. Campionatul european. Transmisiune directă de la Helsinki. In pauză: Tragerea Pronoexpres; 20.20 — 1001 de seri; 20.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 21.00 — Telecinemateca: „Umberto D”. Regia Vittorio de Sica; 22.30 — Pagini din operele; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: PROGRAMUL I: 17.30 — Deschiderea emisiunii. Emisiune in limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Timp și anotimp in agricultură: ● Cum v-ați pregătit pentru semănat? (Ultimele lucrări in vederea declanșării campaniei de semănat) ● Se indeplinește Programul național de dezvoltare a zootehniei. Astăzi despre cel mai mare complex de creștere a păsărilor — cel de la Titu, județul Dimbovița ● In atenția specialiștilor. Primul simpozion internațional organizat de țara noastră cu tema: „Creșterea ovinelor pentru pielicele”; 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Joc și cîntec românesc; 20.30 — Pagini de umor; 21.05 — Interpretul săptămîinii — Vali Niculescu; 21.25 — Cadran internațional; 22.15 — „Romantica” — seară de balet; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Desene animate; 20.15 — Punct-contrapunct; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.05 — „Biblioteca pentru toți”; 21.25 — Concert popular; 21.50 — Film serial „Planeta gigantilor”.

VINERI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Căminul; 18.50 — Lumea copiilor. „Doi școlari... năzdrăvani” cu Iurie Darie și Mihaela Istrate; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cronica politică internă; 20.15 — Muzică ușoară românească; 20.25 — Mai aveți o întrebare? Hormonii și viața; 21.05 — Film artistic: „Flacăra devotamentului”. Producție a studiourilor japoneze. Premieră pe țară; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTA: 16.15 — Deschiderea emisiunii. Emisiune in limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.10 — Film serial in cinci episoade: „Atomistii”; Episodul I: — „Recrutarea”; 22.10 — Teledivertisment. Alfabet muzical. Litera A.; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. 23.15 — Romanțe.

Asigurarea elevilor

adas
ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

a introdus recent o nouă formă de asigurare destinată in exclusivitate elevilor care frecventează cursurile de zi ale unei școli sau ale unui liceu.

Asigurarea se incheie in baza declarației de asigurare semnată:

- de unul din părinți sau de tutore, pentru elevii in vîrstă de pînă la 14 ani;
- de elevi cu incuviințarea unuia din părinți sau a tutorelui pentru elevii in vîrstă de la 14 ani pînă la 16 ani;
- de elevi, dacă au implinit vîrstă de 16 ani sau dacă sint in vîrstă de la 14 ani pînă la 16 ani și realizează venituri din muncă proprie.

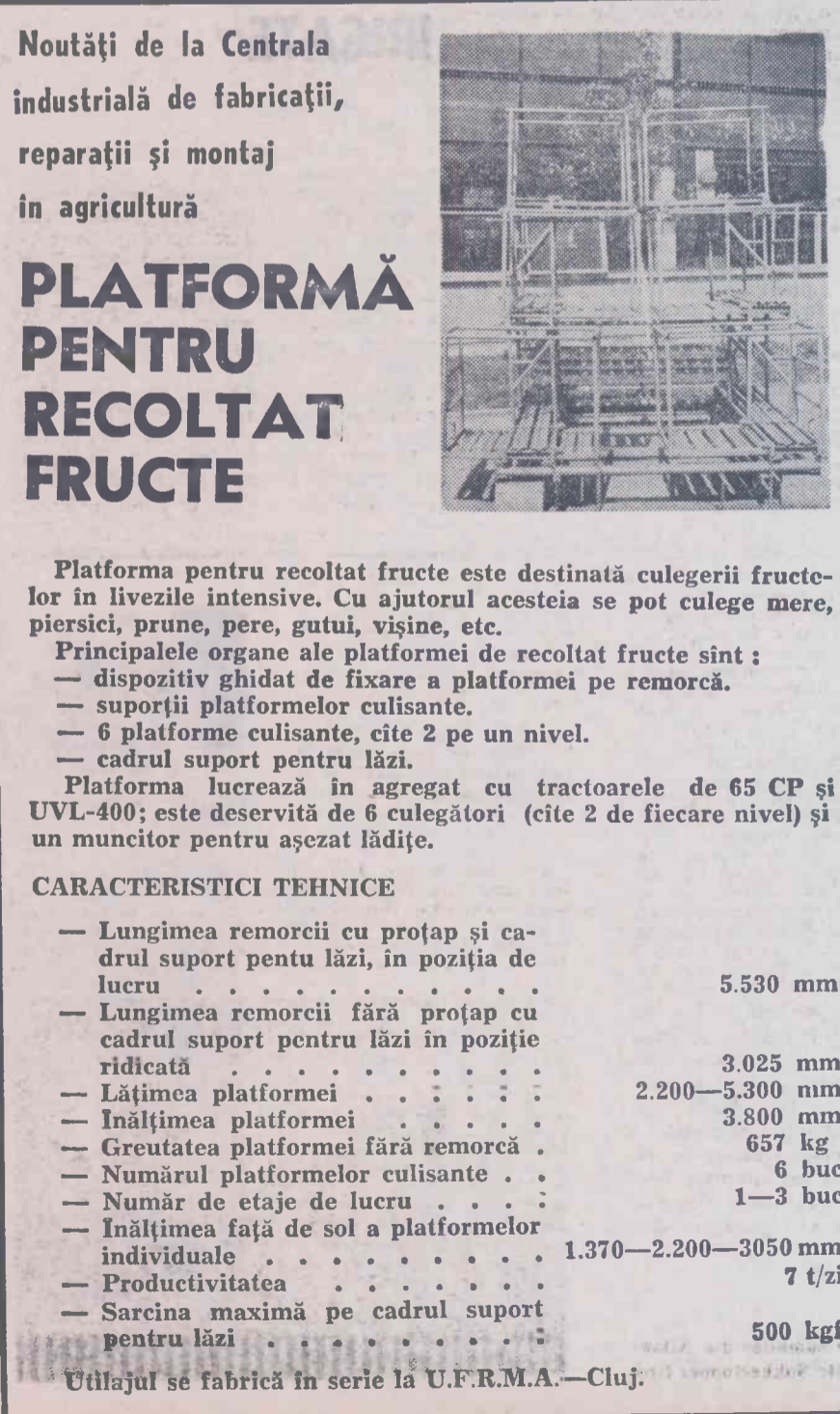
Durata de asigurare este de 6 luni sau de un 1 an, aceasta socotindu-se de la inceputul rîspunderii ADAS.

ADAS plătește suma asigurată in caz de invaliditate permanentă totală sau de deces al asiguratului, ca urmare a unui accident intimplat in orice loc, inclusiv in vacanțele școlare, in cursul valabilității contractului de asigurare.

Prima de asigurare este foarte convenabilă: 12 lei sau 24 de lei pe an, in funcție de profilul școlii sau liceului respectiv.

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj in agricultură

PLATFORMĂ PENTRU RECOLTAT FRUCTE

Platforma pentru recoltat fructe este destinată culegerii fructelor in livezile intensive. Cu ajutorul acesteia se pot culege mere, piersici, prune, pere, gutui, vișine, etc.

Principalele organe ale platformei de recoltat fructe sint:

- dispozitiv ghidat de fixare a platformei pe remorcă.
- suportii platformelor culisante.
- 6 platforme culisante, cite 2 pe un nivel.

Platforma lucrează in agregat cu tractoarele de 65 CP și UVL-400; este deservită de 6 culegători (cite 2 de fiecare nivel) și un muncitor pentru așezat lădițe.

CARACTERISTICI TEHNICE

- Lungimea remorcii cu proșap și cadrul suport pentru lăzi, in poziția de lucru 5.530 mm
- Lungimea remorcii fără proșap cu cadrul suport pentru lăzi in poziție ridicată 3.025 mm
- Lățimea platformei 2.200—5.300 mm
- Înălțimea platformei 3.800 mm
- Greutatea platformei fără remorcă 657 kg
- Numărul platformelor culisante 6 buc
- Număr de etaje de lucru 1—3 buc
- Înălțimea față de sol a platformelor individuale 1.370—2.200—3050 mm
- Productivitatea 7 t/zi
- Sarcina maximă pe cadrul suport pentru lăzi 500 kgf

Utilajul se fabrică in serie la U.F.R.M.A.—Cluj.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMINA

Reuniuni științifice peste hotare

AL X-LEA CONGRES EUROPEAN DE ZOOTEHNIE

La Paris-Versailles, s-au desfășurat nu de mult lucrările celui de-al X-lea Congres european de zootehnie eveniment de o importanță deosebită pentru această știință în plină evoluție. Amănunte cu privire la desfășurarea reuniunii ne sînt furnizate de unul dintre participanți: conferențiarul universitar dr. ing. Augustin POP, de la Facultatea de zootehnie din Cluj.

— In cele 5 zile cît a durat congresul, au fost expuse peste 180 de referate științifice ale unor cercetători din numeroase țări atît din Europa cît și din alte continente (Asia, America, Africa). Referatele au fost grupate în mai multe secțiuni tematice: nutriție, genetică, economie, echipament și mecanizare, cercetare, dezvoltare, politică agrară.

Lucrările s-au prezentat la un înalt nivel științific, au vizat obiective de interes major pentru creșterea producțiilor în zootehnie aducînd contribuții importante în probleme de genetică, selecție, ameliorare, au pledat pentru specializarea unităților de producție zootehnică, cooperarea unităților în cadrul unor mari complexe industriale, intensificarea mecanizării producției zootehnice. Printre lucrările

prezentate aș cita „Sursele azotate în alimentația rumegătoarelor și concurența în utilizarea azotului”, „Utilizarea optimă a materialului genetic cu referire specială la încrucișări în relație cu alte metode de ameliorare genetică”, „Orientarea selecției la ovine pe baza determinării genotipului și cariotipului”, care au prezentat un mare interes.

— Care a fost contribuția delegației române la lucrările congresului?

— În afara subsemnatului, a participat și profesorul Mircea Dinu, de la București, care a susținut două lucrări mult apreciate: „Efectul douangvinizării la porcine” și „Un caz teratologic la porc”. Eu am prezentat „Evoluția formării unui tip local de oaie cu lînă fină, prin încrucișarea între Merinosul transilvănean și Țurcana sibiiană”.

— Vreți să ne vorbiți despre esența acestei comunicări?

— Tema aceasta este obiectul unei pasiuni mai vechi. Am abordat-o încă din 1957, cu un colectiv mai larg, sub îndrumarea profesorului emerit Emil Negruțiu, care mi-a recomandat s-o studiez în continuare în cadrul tezei

de doctorat. Incrucișînd Țurcana sibiiană cu Merinosul transilvănean, am căutat să obțin un produs rezistent la condițiile mai puțin favorabile de mediu și cu o producție de lînă cantitativ și calitativ superioară. Lucrările premergătoare s-au desfășurat în zonele de creștere a Țurcaniei și Merinosului după care produșii din cele două rase au fost achiziționați și folosiți ca genitori în ferma didactică. În esență, experiența a constatat în încrucișarea indivizilor selecționați din cele două rase, continuarea selecției la produșii de primă generație și efectuarea încrucișării de reîntoarcere, iar la produșii din cea de a doua încrucișare s-a făcut o selecție severă atît sub raportul rezistenței organice cît și al criteriilor morfoproductive, cu accent deosebit asupra însușirilor linii. Pe parcursul acestor lucrări au fost evidențiate cîteva aspecte în cadrul legilor generale ale geneticii ca, de exemplu segregarea caracterelor în urma împerecherii produșilor din cea de-a doua generație, cu unele cazuri particulare ca segregarea de recisivitate cunoscută în trecut sub numele de atavism. Intenționăm ca acest nou tip creat, de la care am obținut 3,5—4 kg de lînă cu o finețe de 25—27 microni și producție de lapte de 80 l pe oaie, să-l extîndem și în unitățile de producție ca, de exemplu, I.A.S. Turda. De asemenea, intenționăm să ne concentrăm mai mult și asupra aptitudinilor de carne ale tipului.

Convorbire consemnată de colaboratorul nostru dr. Mihai MITEA

INTREVEDERE I. BANC — M. DAKOV

Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, aflat la odihnă în Bulgaria, a fost primit marți de Mako Dakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria. La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, pritenescă, a luat parte ministrul agriculturii și industriei alimentare al Bulgariei, Vălkan Șopov. A fost de față, de asemenea, ambasadorul României în Bulgaria, Nicolae Blejan.

CEREREA MONDIALĂ DE CARNĂ

Cererea de carne pe plan mondial va continua, în următorii 10 ani, să depășească disponibilitățile. Aceasta este una din concluziile raportului elaborat de „Grupul internațional de studii asupra cărnii”, creat de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.).

Reuniunea cu prilejul căreia a fost discutat acest raport a consemnat faptul că cererea mondială la principalele patru categorii de carne — vită, vițel, porc și pasăre — va rămîne probabil mare, iar prețurile medii pentru cea mai mare parte a varietăților de carne vor crește în cursul perioadei 1971—1972.

Pe de altă parte, ridicarea nivelului de viață și sporul previzibil al populației vor avea drept consecință creșterea cererii de carne, pentru toate cele patru categorii, în 1980, cu aproximativ 35 000 000 de tone, ceea ce reprezintă circa 40% mai mult în raport cu nivelul consumului în anul 1970.

În momentul de față cea mai importantă cerere de carne se manifestă pe plan mondial la vită și vițel (40%, din total) în timp ce la porc și la pasăre ea reprezintă 30%, pentru fiecare.

Documentul amintit menționează, de asemenea, faptul că în țările în curs de dezvoltare predomină consumul cărnii de vită, de vițel și de oaie (aproximativ 70%, din total) în timp ce în țările industrializate aceste categorii nu intrunesc mai mult de 50%.

Raportul F.A.O. apreciază că Uniunea Sovietică, Statele Unite, Canada, precum și alte țări europene, vor continua să-și satisfacă la scară din ce în ce mai mare propriile cerințe.

În cursul dezbaterilor care au avut loc, numeroși delegați ai țărilor în curs de dezvoltare au insistat asupra necesității realizării în propriile țări, a unor eforturi, în direcția creșterii producției de carne, atît în vederea unei sporiri a consumului local, cît și a dezvoltării exportului.

Se menționează, de asemenea, faptul că Argentina, una dintre principalele țări producătoare și exportatoare de carne din lume a anunțat că este în curs de a-și ridica producția, care va crește în anul viitor, recuperînd pierderile pe care le-a suferit în urma unei puternice secete.

UN AVERTISMENT ÎMPOTRIVA POLUĂRII OCEANELOR

Un om de știință american, dr. Bruce W. Halsted, de la Centrul internațional de biotoxicologie de la Colton (California) a denunțat energia efectele dezastruoase pe care poluanții chimici, deversați în mări și oceane le au asupra peștilor. Acești poluanți — a declarat dr. Halsted — provoacă reacții toxice asupra organismelor inferioare, care la rîndul lor contaminează toți peștii.

În sprijinul afirmațiilor sale, expertul citat a arătat că s-au constatat la pești boli și malformații care pot fi atribuite unor anumite substanțe chimice industriale ce contaminează fitoplanctonul — sursa de hrană a peștilor. Potrivit părerii sale, este nevoie de noi cercetări pentru a determina limitele admisibile ale concentrațiilor poluanților chimici în apa de mare, deoarece normele actuale nu mai sînt valabile.

Pericolul împotriva cărora sînt date aceste avertismente este cu atît mai mare cu cît crește rolul oceanului ca sursă de alimentație umană. Observații recente au arătat că o tonă de fitoplancton produce 100 kg de crustacee, 50 kg de pește mic și 1 kg de pește în general pescuit pentru alimentația oamenilor. „Cînd mîncîm un pește — declară dr. Halsted — omul introduce în propriul său organism suma toxinelor chimice care se acumulează de-a lungul acestui ciclu. Lucrurile sînt cu atît mai serioase cu cît toxicitatea unor produse chimice poate fi foarte îndelungată, uneori chiar defnitivă.

„METODE DE CARTARE A TERITORIILOR IRIGATE”

Recent a avut loc, în Republica Populară Ungară, consfătuirea de lucru a țărilor membre ale C.A.E.R. cu tema „Metode de cartare a teritoriilor irigate”. Această consfătuire a fost organizată de Institutul de stat pentru controlul produselor agricole și solului (O.M.M.I.); la buna desfășurare a consfătuirii au contribuit: Institutul de cercetări pedologice și agrochimice din Budapesta, Institutul de cercetări pentru irigații și cultura orezului din Szarvas și Gospodăria agricolă de stat Palotas.

Obiectivele principale ale consfătuirii au fost realizarea unui schimb de experiență între specialiștii țărilor membre ale C.A.E.R. în acest domeniu actual și important în vederea stabilirii unei metodologii unitare de lucru, analizarea stadiului cercetărilor din diferite țări privind dezvoltarea metodologiei de cartare a terenurilor irigate (atît în scopul proiectării, cît și al exploatării lucrărilor), stabilirea unor principii pentru folosirea mai rațională a cartărilor pedologice în vederea proiectării și exploatării lucrărilor de irigații, precum și stabilirea indicilor pedoameliorativi în funcție de scara cartării, care să contribuie la o dimensionare mai judicioasă a amenajării sistemelor de irigații.

Consfătuirea a prilejuit, în același timp, cunoașterea experienței din Republica Populară Ungară în acest domeniu și a condițiilor de aplicare a stu-

diilor pedoameliorative în lucrările de irigație.

În cursul consfătuirii au fost prezentate 13 referate. Două dintre ele aparțin reprezentanților țării noastre. Este vorba despre referatele intitulate: „Intocmirea hărților pedoameliorative pentru lucrările de irigații în Republica Socialistă România” și „Cercetări staționare privind procesele de salinizare și alcalizare a solurilor din Lunca și Delta Dunării în regimul lucrărilor de îmbunătățiri funciare”.

Discuțiile purtate pe marginea referatelor științifice s-au concentrat asupra unor probleme cum sînt: pretabilitatea solurilor pentru irigații, prezentarea cartografică a materialului pedoameliorativ și conținutul hărții pedoameliora-

tive, eșalonarea lucrărilor ameliorative în raport cu situația salinității solurilor și apelor freactice, noțiunea de adincime critică a apelor freactice pentru teritoriile în regim natural și pentru situația teritoriilor unde se execută lucrări de drenaj, metodologia de determinare a conductivității hidraulice în condiții apropiate de cele din producție și altele.

Consfătuirea a prilejuit o excursie de studii cu vizitarea unor unități de știință și practică agricolă: Institutul de cercetări pentru irigații și cultura orezului din Szarvas, Grădina amenajată de Tessedik Samuel în 1879 prin ameliorarea solonețurilor prin lucrări de digosaj, Gospodăria agricolă de stat Palotas din județul Szolnok, lucrările hidroenergetice de la Kiszkörei de pe Tisa, etc.

Participarea la consfătuirea științifică și de metodologie cu tema „Metode de cartare a teritoriilor irigate” a fost utilă. Prin nivelul științific al lucrărilor prezentate, prin discuțiile pe marginea referatelor și în timpul excursiilor de studii, legăturile dintre oamenii de știință s-au strîns, lucrările lor au devenit, în mod reciproc, mai binecunoscute, ceea ce e de folos tuturoz.

Ing. Al. VASILESCU
Dr. Gh. SANDU

EPURAREA BIOLOGICĂ A APELOR REZIDUALE

Apele reziduale industriale amenință din ce în ce mai mult puritatea riurilor. Printre substanțele poluante cele mai periculoase se numără cele de natură celulozică, careucid organismele vii pe porțiuni mari ale apelor curgătoare. Polonia este una din țările care a elaborat și aplicat în practică o metodă eficientă de depoluare și neutralizare a apelor provenite de la fabricile de hîrtie și celuloză.

Instalația de epurare biologică a apelor reziduale de la Fabrica de hîrtie și celuloză din Ostroleka, situată pe riul Narew, este în felul ei o stație pilot în cadrul căreia a fost aplicată spre experimentare metoda numită a „milului activat”. Deșeurile sînt supuse unei oxigenări intense într-un mediu de colonii bacteriene adaptate substanțelor celulozice. Compușii organici diluați în apele de scurgere, caracterizîndu-se printr-o mare nevoie de oxigen, sînt asimilați de către celulele bacteriene și oxigenați. Această aplicare inovatoare a metodei „milului activat” în procesul biologic de

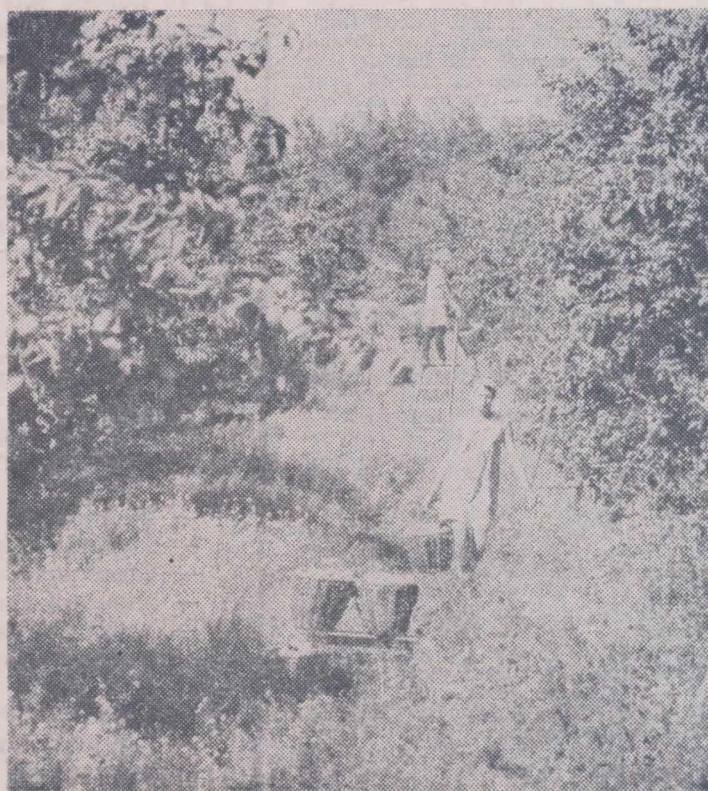
epurare a apelor reziduale industriale a permis obținerea unor efecte remarcabile. Ele se bazează pe un principiu destul de simplu: întreaga muncă de captare a impurităților celulozice de proveniență industrială este asigurată de microorganismele care formează „milul activat”.

Prepararea acestui mil și punerea la punct a metodei nu au fost ușoare. Într-adevăr, bacteriile nu... voiau să se hrănească cu deșeurile celulozice.

După luni îndelungate de cercetări intense, metoda a dat rezultate și astfel stația de epurare de la Ostroleka a devenit cunoscută pentru rezultatele obținute. Datorită metodei aplicate — metodă originală — puritatea apelor riurilor Narew și Bug și ale lacului Zegrzynski a putut fi menținută în limite normale. Ca urmare, în Polonia au fost proiectate mai multe stații de epurare asemănătoare.

Colectivul științific care a proiectat acest tip de instalații a fost distins cu Premiul de Stat pe anul 1970.

(după „HEBDOMADAIRE POLONAIS”)

Culesul merelor în sovhozul „Agronom”, din regiunea Lipetsk (U.R.S.S.)
Foto: A. P. N.